

சிவமயம்

திருமுறைத் தேம்பிழி

அமரர்

ஆறுமுகம் வேலாயுதம் அவர்களுக்கு
அர்ப்பணம்

சிவமயம்

திருமுறைத் தேம்பிழி

அமரர்
ஆறுமுகம் — வேலாயுதம்

நினைவாக

06 - 03 - 1998

சிவமயம்

அமர் ஆறுமுகம் வேலாயுதம் அவர்கள்

தோற்றம் :
1936 - 05 - 14

மறைவு :
1998 - 02 - 04

திதி வெண்பா

சீராடு மீகரத்துச் சேர்சையிற் பூர்வபக்கச்
சார்வாகு மட்டலிப்பேர் சார்திதிக்கே பேராரும்
ஆறுமுகம் வேலா யுதனடைந்தான் அம்மையிடக்
கூறுகொளுங் கோன்சிவன்பொற் றான்.

அமரர் வேலாயுதம் அவர்களின் வாழ்வும் வளமும்

ஏழாலை மேற்கில் சிலிம்பிலாட்டிப் பகுதியில் வாழ்ந்த நாராயணர்-ஆறுமுகம், சின்னத்தம்பி - செல்லாச்சி தம்பதிகளின் தலைமகனாக 1936 ம் ஆண்டு மே மாதப் 14-ம் திகதி தோன்றியவர் ஸ்ரீமான் வேலாயுதம். வீட்டம்மன் பூஜையில் ஈடுபாடுற்றிருந்த பெற்றோரின் சமயப் பண்பில் தோய்ந்து வளர்ந்து ஏழாலை மேற்கு சைவ சம்மார்க்க வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு மல்லாகம் ஆங்கில வித்தியாசாலையில் (1917 - 1953) ஆங்கிலக் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றார். தமது 27-வது வயதில் மக்திய மாகாணத்தில் உள்ள இறத்தோட்டைப் பகுதியைச் சேர்ந்த Gammadua, A Group தேயிலைத் தோட்டத்தில் விகிதர் சேவையில் சேர்ந்து பல வருடங்களாகத் தொழில் புரிந்தார். அக்காலப் பகுதியில் தமது 28வது வயதில் உரும்பிராயைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி பொன்னையா, காசிப்பிள்ளை தெய்வாலைப்பிள்ளை தம்பதிகளின் ஏக புத்திரியாகிய துதிமலர் என்பவரை விவாகம் செய்து குடும்பஸ்தர் ஆகினார்.

தம்பதிகளாக சிலகாலம் இறத்தோட்டையில் வாழ்ந்து வந்தனர், பின் சில வருடங்களில் நொழில் மாற வேண்டி ஏற்பட்டதால் ஏழாலைக்கு மீண்டு வாரும் காலத்தில் இறத்தோட்டையில் அமைந்த "நாதா ஸ்ரோர்ஸ்" முசுமையாளராகப் பணி புரிந்து வந்தார். மனைவியார் ஏழாலைவேலையே தங்கியிருந்தமையினால் புத்திரப் பேறசன் ஏழாலையேவே நிகழ்ந்தன. மணியவண்ணன் என்ற மூத்த புதல்வன் 1968 இலும், ஹரிவண்ணன் என்ற இரண்டாவது புதல்வன் 1970 இலும் மதிவண்ணன் என்ற முன்றாவது புதல்வன் 1974 இலும். தோன்றினர். பின் இருப்பிடம் மாறவேண்டி வந்ததால் 1977-இல் மல்லாகத்திற்கு வீடு மாறலாயிற்று. அங்கு வாழ்கையில் பாலவண்ணன் என்ற நான் காவது புதல்வனை 1978 இல் பெற்றனர்.

தகப்பனார் தொழில் காரணமாக இறத்தோட்டையில் இடைக்கிட தங்கவேண்டி இருந்ததால் தாயாரை பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு முழுவதையும் ஏற்று நடாத்தி

வந்தார். அவரது அரவணையில் பிள்ளைகள் ஒழுக்கச் சீர்மையோடு வளர்ந்து கல்விபிலும் வேண்டுகளவு தேறிவந்தனர்.

1983-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கலம்பகம் காரணமாக இவர்தனது இறத்தோட்டைத் தொழிலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டு இவ்விடம் திரும்பினார். இது இவரது குடும்பவியல் வாழ்வில் சிறுதளம்பல்களை ஏற்படுத்தினவாயினும் தனது முயற்சியினால் தளர்வுகளை எல்லாம் அகற்றி இவ்விடம் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார். பொழுது போக்காக வீட்டுத் தோட்டச் செய்கையினை மேற்கொண்டார். இவ்வாறு குடும்பவியல் வாழ்வில் தேர்ச்சி காணும் காலப்பகுதியில் மீண்டும் ஓர் அனர்த்தம் 1987 ம் ஆண்டு நிகழ்வுற்றது. இதன் போது வீடு, பொருள், செல்வம் எல்லாவற்றையும் இழந்த இவர் குடும்பம் மீண்டும் ஏழாலைமேலே குடியேறினர். இதன்பின் இவரது அன்புக்கரிய வர்களினது உதவியினாலும், விடாமுயற்சியினாலும் மீண்டும் தனது வியாபாரத்தை தொடர்ந்து இவ்வாழ்க்கையை இனிதுடன் நடாத்தி வந்தார்.

இவ்வாறு பல இடையூறுகளின் மத்தியில் பெற்றோரிருவரினதும் ஏகோபித்த அரவணையில் பிள்ளைகள் வளர்ந்தேறி கல்வித்தகமைகளிலும் உயர்வுற்றனர். சூத்தபுதல்வன் சு. பொ. த. உயர்தரத்தில் கணிதவியல் கற்று வந்தார். பின் குடும்ப உயர்வுக்காய் உழைப்பதற்கு லண்டன் சென்றார். இரண்டாவது மகன் வவுனியா பல்கலைக் கழகத்தில் கணிதவியல் பட்டதாரியாகப் பயன்று வருகின்றார். மூன்றாவது மகன் லண்டனில் ஒலியியல் தொழில் நுட்பவியலாளர் பட்டதாரியாகத் தேறி I. ஐ. சி. C இல் ஒலியமைப்பாளராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார். நான்காவது மகனும் உயர்கல்வி முன்னேற்றப்பாதையில் முயன்று வருகின்றார்.

வேலாயுதத்தாரின் குடும்ப இயல் சுமுகமானது. தம்பதிகளுக்கிடையில் தாராள மனப்பான்மை பரஸ்பர நல்லிணக்கமும் நிலவி வந்தன. இதனால் குடும்பத்தில் சிக்கல் வாழ்வும் செல்வ நிலையும் தளம்பாடுருந்தன. பிள்ளைகள் விவேகமும் சுய உணக்கமும் உள்ளவர்களாகச் சிறந்தோர்க்க இவர்களின் வாழ்க்கை அமைதி பெருமளவில் உதவிற்று.

ஸ்ரீமான் வேலாயுதம் சமய ஆர்வம் மிக்கவர். 1979ம் ஆண்டு செப். தொடக்கம் தொடர்ச்சியாகப் பல வருடங்கள் ஏழாலை மேற்கு சைவசமய அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளராகப் பணி

புரிந்துள்ளார். மற்றும் கோயில்களில் திருமுறை ஒதுகல் போன்ற நிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொண்டார். அத்துடன் சமூகத்துறையிலும் அவருக்கு நாட்டமுண்டு. 1974ம் ஆண்டளவில் ஏழாலைப் பகுதியில் அமைந்த 'தேசிய ஓராமைப்பாட்டுத் தொண்டர்கழகத்தின்' செயலாளராக இருந்து சேவையாற்றி உள்ளார். மேலும் இளவயதில் 'இளைஞர் விவசாயக் கழகத்தை' நிறுவி அதன் தலைவராகவும் பணியாற்றியும் மற்றும் உத்தியோகம் புரிந்த காலத்திலும் கல்வியார்வம் குன்றாமல் Kandana Lanka Commercial College என்ற ஸ்தாபனத்தில் Touch Typewriting in English என்ற தட்டச்சுப் பயிற்சியில் ஆங்கிலத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். "நம்பநட நம்பிநடவாதே" என்பது வேலாயுதத்தாரின் வாழ்வியல் மந்திரம்.

இவ்வகையில் சிவநம்பிக்கையும், நன்முயற்சிப் பாங்கும் சமய சமூகப்பற்றும் குடும்ப சௌசன்னியம் வாய்ந்து நல்வாழ்க்கையில் சீரித்திருத்தார். இவர் உடம்பு தன்னியல்பான நோய்த் தன்மையைக் காட்டியே விலகும் என்ற நியதிக்கு இணங்க 1998ம் ஆண்டளவில் நரம்புத் தளர்ச்சி நோய்க்துள்ளானார். அதனால் அவரது செயற்பாடுகள் மந்தநிலை உற்றன. மனைவி மக்கள் பரிவினால் உகந்த வைத்திய உபசரணைகளைப் பெற்று ஒருவாறு சமாளித்து வந்தார். சென்ற வருடம் ஆவணி 31-ம் திகதி இவரது மூத்த புதல்வனாகிய மணிவண்ணன் வைத்திலிங்கம் உமா தேவி தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வி ஜானகியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவ்வருடத்தில் நோயின் வேகம் அதிகரித்ததனால் சிவநாட்கள் படுக்கையில் வீழ்ந்தவராய் 2-ம் மாதம் 4-ம் திகதி பி. ப. 3-45 மணியளவில் பிரியமனையாள் செல்வப் புதல்வர்கள் மற்றுமுள்ளோரின் பிரிவுத் துயரைக் கண்டும் காணாத நிலை அவர்களின் இரக்கக் குரலை கேட்டும் கேளாத நிலையில் மரண வேதனை புலப்படத் தோன்றாவண்ணம் தேகத்தை விட்டு நீங்கி சிவன் திருவடி நிழலில் சோந்துள்ளார்.

அவர் வாழ்வில் அமைந்த நற்பண்புகள் அவர் சந்ததிக்கு முன்மாதிரியாய் இருந்துவப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருமுறைப் பெருமை

எழுத்தால் உருவாவது சொல். சொல் உணர்த்துவது பொருள். சில சமயங்களில் சொல் விளங்கும். சொல் தாங்கி நிற்கும் பொருள் விளங்கும். விளங்கும் பொருளை உள்ளத்தால் உணர முடியாத சங்கடம் ஏற்படுவது முண்டு.

உதாரணமாக முப்பழம் என்றால் — மூன்று வகைப்பழங்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அவை வாழைப்பழம், மாப்பழம், பலாப்பழம் என்பதும் தெரியும். அப்பழங்கள் உண்ணத்தக்கவை. இனிமை உடையன. சத்துள்ளவை, எப்படி உண்ணவேண்டும் என்பது எல்லாம் தெரியும்.

அதே போல முப்பொருள் என்றால் —? மூன்று பொருள் என்று தெரியும். அவை பதி, பசு, பாசம் என்றும் தெரியும். பதி — கடவுள் பசு — ஆன்மா பாசம் — வினை என்பதும் தெரியும்.

பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றின் விளக்கம் என்ன? அவை எங்கே இருக்கின்றன? நமக்கும் அவைக்கும் உள்ள நெருக்கம் என்ன? அவையால் நாம் ஆட்டுண்ணுகின்றோமா? அல்லது அவையை நாம் ஆட்டுகின்றோமா? என்ற விளக்கம் மிக அருமை.

பதி கடவுள். கடவுள் என்றால் — கட + உள் என்றாகும். கடந்து — உள்ளும் இருப்பவர் என்று பொருள். எப்படிக்கடந்து இருக்கிறார்? கடந்து இருப்பவர் எப்படி உள்ளே இருக்க முடியும்?

இன்னும் ஒரு வகையில் கடவு + உள் என்றும் பொருள் பாடும். உள்ளிருந்து கடவுப்பவர். இயக்குபவர் என்று பொருள் படும். எப்படி உள்ளிருந்து இயக்குகின்றார்?

அதே போல — பசு, ஆன்மா என்று அறிவோம். ஆன்மா என்ற சொல்லை அறிவோமே அல்லாமல் ஆன்மாவை அறிவோமா? நமக்குள்ளே உள்ள ஆன்மாவையே நாம் அறிய மாட்டாதவர்களாக இருக்கின்றோம். தன்னை அறிந்தால் தலைவனை அறியலாம்! என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. நம்மை நாம் அறிய

முடியாமல் தடுமாறுகின்றோம். 'சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது என்பது திருமந்தரம்.'

சிவனைக் கண்டார்கள். சிவனைக் கண்டார்கள், பூவைப் பார்த்தார்கள். மணத்தை நுகர்ந்தார்கள்.

சிவனைக் காணோம். சிவனைக் காணோம். பதி, பசு - சொல்லறிவோம். பொருள் உணரோம்.

அதே போலவே பாசம். பாசத்தை அறிவோம். பொருள் உணரோம். பாசம், தளை, சட்டு, வினை - ஆணவம் என்று எல்லாம் சொல்வோம். சொல்லக் கேட்போம். பொருள்,

பாசத்தை வினையாக்கிக் கொள்வோம். வினை ஓரண்டு. அழுதால் தீவினை. சரித்தால் நல்வினை. இலகுவாகப் பொருள் பண்ணி வைத்திருப்பதான ஓர் கற்பனை.

புத்தகங்களில் பலதடவைகள் படிக்கலாம். பிரசங்கங்களில் ஆயிரம் தடவைகள் கேட்கலாம். பதி, பசு, பாசம் பொருள் புரியாது அது கேள்வியால் கேட்கப்படுவது அல்ல, படிப்பால் அறியப்படுவது அல்ல. உணரப்படுவது. அதனால் தான் 'பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்' என மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் உணரவைத்தார்.

உணருவது தன் அறிவால் தெளியப்படுவது. அந்த உண்மையை நமக்குள்ளே தெளிவாகத் துணை செய்வது திருமுறை. அது திருமுறைக்கள்ள பெருமை. மீண்டும் மீண்டும் ஒத ஒத உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்வது திருமுறை. புற அழுக்கை அறியலாம். பலவழிகளாலும் தூய்மை செய்யலாம்.

மன அழுக்கை அறிபவர் யார்? அறிய முடியாத மன அழக்கையகற்றுவது திருமுறை. அதை அகற்றுவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் திருநெறிய தமிழை நாலார நவிலவேண்டும்.

இடர் நீங்கல், கோள் அறுகல், பாவம் பறைதல், பொருள் ஈட்டல், திருவருள் போற்றுதல் போன்ற வகைகளில் திருமுறைகளை தேவைகள் ஏற்படும்போது ஒதவோம். ஒதும்வேளைகளில் கேட்க முயல்வோம்.

உண்மையைத் தெளியும் பொருட்டாகத் திருமுறைகளை ஒத முயலுதல் வேண்டும். தத்துவங்களை அறியும்பொருட்டுத் திருமுறைகளைப் பாராயணம் பண்ணுதல் வேண்டும். மன இருள்

அகலும்பொருட்டுத் திருமுறைகளை நாடவேண்டும். உள்ளத்தில் சிவ ஒளி பிரகாசிக்கத் திருமுறைகளை மனத்தக்கத்தில் வைக்க வேண்டும்.

காசலாகி ஓதவேண்டும். உள்ளம் சிந்து ஓத வேண்டும். கண்ணீர் மலகி ஓதவேண்டும். உள்ளம் பொய்தான் தவிரந்து போற்றவேண்டும்.

நாளும் நற்றமிழ் நிலப்பொய் கசிரும். மெய் வெளிப்படுங் சிவம் ன்ளையும். அதன் பயன் சீவன் சிவனைச் சாரும். அந்த உண்மைகளை எல்லாம் அடக்கித்தான் 'ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்' என்றார்கள். அந்த நிலைப்பை நாளும் கருவதற்குக் கோயில் வேண்டும். அதன்பலதான் கோயிலுடைய ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்தினார்கள் ஆன்றோர்கள்.

முருகப்பெருமான் வீரவாகுதேவருக்கு அருள்பாலித்தார். "உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது? கேள். தருவேயாம்" என்று ஒரு சபயம் திருவாய் மலர்ந்தார்.

வீரவாகுதேவர் விண்ணப்பித்தார்:

"குபேர வாழ்வைக் கருதமாட்டேன். இந்நான் உலகத்தைக் கனவிலும் விரும்பமாட்டேன். நான் முகன் பகவியை விரும்பேன். நாராயணன் பதவியை நாட்டேன் பெரும் இனமாய் திருவடிகளில் செலுத்தும் அன்பையே நான் பெரிதும் விருப்புவேன்"

சந்தவேள் பெருமான், "உனக்கு அது தந்தோம்" என்று வீரவாகுதேவருக்கு அருள்புரிந்தார்.

"கோலநீடிய நிதபதி வாழ்க்கையுங் குறிபேன்
மேலையிந்திர னரசினைக் கனவினும் வெஃகேன்
மாலயன் பெறுயபதத்தையும் பொருளென மதியேன்
சாலநின் பதத்தன்பையே வேண்டுவன் றமிழேன்"

(கந்தபுராணம்)

வீரவாகு தேவருடைய உள்ளம் பெரிய உள்ளம். வளம்பட்ட உள்ளம். தெளிந்த உள்ளம். உண்மையை உணரப்பெற்ற உள்ளம். அவ்வாறான திருவுள்ளம் வந்து வாய்க்கப்பெறுவதற்கு எத்தனையோ பிறவிகளில் புண்ணியம் புண்ணியமாகப் புரியவேண்டும். அதுவும் சிவபுண்ணியமாகச் சிறக்கவேண்டும்.

திருமுறைகளை ஒதுவகனால் வளம்பட்ட உள்ளம் உருவாகும். உண்மை வெளிக்கும் ஞானநெறிகைவரும். அந்தமெய்ஞ்ஞான உண்மைகளைத் திருமுறைகளில் பரக்கக் காணலாம்.

திருமுறைகளைப் பயில்பவர்கள் அனாதியே ஆன்மாவைப் பற்றற்ற தொல்வினைகள் இலதவாக நீங்கப்பெறுவார்கள்.

“திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எனிதாமே”
(திரு: 1)

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப் போற்ற வல்லவர்களுக்குத் துன்பங்கள் இல்லை.

“நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க னில்லையே”
(திருமுறை: 4)

சிவபூசை திருமுறை ஒதலாகும். ஆதலால் உலகத்தில் ‘சொற் களால் ஆன தமிழ் பாடுவாய் -’

“அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும். ஆதலால் மண்மீ மல் தம்மைச் சொற்றமிழ் பாடு -”
(திருமுறை: 12)

திருமுறையைப் பண்ணிசை பொருந்த இன்னிசையால் பாடும் எனக்கு அருள் பரம்கூடரே’

“ திருப்புகழ் விருப்பால்
பன்னலந் தமிழாற் பாடுவேற் கருள்வாய்
பாகப தாபரஞ் கூடரே”
(திரு. 7)

திருவாசகம் துன்பத்தைத் தருகின்ற கொடிய பிறவி நீக்கும் ஆன்மாவை அனாதியே பற்றற்ற பாவிக்கட்டுக்களை நீக்கும். இடர் களையும். ஆனந்தம் ஆக்கும். சிவலோக நெறி அறிபும் சிந்தை தரும்

“தொல்லை இரும்பிறவி சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆனந்தம் ஆகியது” என்று அத னால் தான் ஆன்றோர் அருளினர்.

நாயினும் கடையவனாகி என்னைச் சிவபிரான் அதனால் அல்லவா தன் தாள் பாடுவித்தார் என்று அருளிணார் மணி வாசகனார்;

“நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனை”

(திரு. 8.)

இன்னும் கட்டுக்கள் அறவே அறவேண்டும். பொய்ப்பாக மெய்யாக வேண்டும்.

அதற்கு ஒரே வழி பாடுதலேயாகும். மணிவாசகர் அதனைப் பின்பருமாறு உணர்த்துவார்.

“பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டும்”

(திரு. 8.)

பாட்டும் பாட்டாக இருந்தால் போதாது. உயிர்ப்பு வேண்டும். அந்த உயிர்ப்புத் தான கசிவு. அந்தக் கசிவினை “என்பு ருகிப் பாடுகின்றிலை - - -” என்று நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துவர்.

‘திருவாலவாயில் எழுந்தருளி இருக்கும் சோமசுந்தரப் பெருமானின் புகழ் டாரும் பேறு பெறுவோமானால் இந்த மனித உடம்பு நமக்கு வேண்டுவதே யாகும். இவ்வாறு அல்லவா பரஞ்சோதி முனிவர் திருமுறையின் அருமையினைத் திருவ்வையாடற் புராணத்தல பாடுவார்.

“ஆல வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவோமேல் வேண்டுவதும் மனித யாக்கை.”

(திரு - புரா.)

நூற்றுக்கணக்கான பல ஜூழிக் காலம் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த அரசாட்சிச் செல்வம் - இயமனை உதைத்தருளியவரும் ஆடும் நாகத்தை அரைக்கச்சாக அணிந்த முழுமுதல் பரம்பொருளுமான சிவபிரானுடைய புகழைக் கேட்ட ஒரு நாளிற்குச் சமாமமாக மாட்டாது என்று பாடுவார் அரசரான ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்;

“நூற்றனைத்தோர் பல்லூழி நுண்வயிர வெண்குடைக்கீழ்
வீற்றிருந்த செல்வம் விளையாதே — கூற்றுகைத்தான்
ஆடரவங் கச்சா அரைக்கசைத்த அம்மான் தான்
பாடரவம் கேட்ட பகல் ”

பிறவித் துன்பம். அது பெருங்கடல். அந்தப் பிறவிப் பெருங்
கடலை நீந்திக் கரை சேருவது ஆருக்கும் எளிது அல்ல. பொன்
மாலை மார்பன் புணற்காழிச் சம்பந்தர் தந்தார் ஞானத்தமிழ்.
அந்த ஞானத்தமிழ் பெருந்தோணி. பிறவி என்னும் பொல்லாப்
பெருங்கடலை நீந்திக்கரை சேர்க்கும் தோணி என்கின்றது
இப்பாடல்.

பிறவியெனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனும் தோற்றோணி கண்டர் — நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புணற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ்.

திரு. வேலாயுதம் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் தோய்ந்தவர்.
தான், மனைவி, மக்கள் உடன் பிறப்புக்கள் — உற்றார், உறவி
னர். என்ற பந்த பாசத்துள் அழுந்திக் கர்மவினையால் ஈடுபட்
டிருந்தவர்.

ஆலயத்தில், ஏனைய இடங்களில் திருமுறை ஒதும் நிகழ்வு
நடைபெறும் போது அங்கு முன்நிற்பார். அப்பொழுது பந்தம்
கழன்றுவிடும். பாசம் கழன்று விடும். கையில் திருமுறையோடு
காணப்படுவர்.

திரு. வேலாயுதம் உடல் உழைப்பால் உலகத்தோடு ஒட்டி
வாழ்ந்தார். உயிருக்கு உழைக்கும் போது உலகத்தை
விட்டு சற்று விலகி நின்றார். அவ்வுணர்வு அவருக்கு
உரிய நற்பலனை நல்கும். அதற்குத் திருவருள் துணை புரியும்
என்பது நிச்சயம்

சிவ: சண்முகவடிவேல்.

முதலாம் திருமுறை

திருப்புகலியும் திருவிழிமிழலையும்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 4

பண்: 1 நட்டபாசை

மைம்மரு பூங்குழற் கற்றைதுற்ற
வாணுதன் மான்விழி மங்கையோடும்
பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்களேத்தப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எம்மிறை யேயிமை யாதமுக்க
ணீசவெ னேசவி தென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 1

கழன்மல்கு பந்தொடம் மானைமுற்றில்
கற்றவர் சிற்றிடைக் கன்னிமார்கள்
பொழின்மல்கு கிள்ளையைச் சொற்பயிற்றும்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எழின்மல ரோண்சிர மேந்தியுண்டோ
ரின்புறு செல்வமி தென்கொல் சொல்லாய்
மிழலையுள் வேதிய ரேத்திவாழ்த்த
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 2

கன்னிய ராடல் கலந்துமிக்க
கந்துக வாடை கலந்துங்கப்
பொன்னியன் மாட நெருங்குசெல்வப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
இன்னிசை யாழ்மொழி யானோர்பாகத்
தெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
மின்னிய னுண்ணிடை யார்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 3

நாகய ணந்திக முல்குண்மல்கி
நன்னுதன் மான்விழி மங்கையோடும்
பூகவ னம்பொழில் சூழ்ந்தவந்தன்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
ஏகபெ ருத்தகை யாயபெம்மா
எனம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
மேகமு ரிஞ்செயில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 4

சந்தள நேறுத் டங்கொள்கொங்கைத்
 தையலொ டுந்தள ராதவாய்மைப்
 புந்தியி னான்மறை யோர்களேத்தும்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 எந்தமை யாளுடை யீசுவெம்மா
 எனம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
 வெந்தவெண் ணீறணி வார்மிழலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

5

சங்கொளி யிப்பி சுறாமகரந்
 தாங்கி நிரந்து தரங்கமேன்மேற்
 பொங்கொலி நீர்சுமந் தோங்குசெம்மைப்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 எங்கள்பி ரானிமை யோர்கள்பெம்மா
 எனம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
 வெங்கதிர் தோய்பொழில் சூழ்மிழலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

6

காமனெ ரீப்பிழும் பாகநோக்கிந்
 காம்பன தோளியொ டுங்கலந்து
 பூமரு நான்முகன் போல்வரேத்தப்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 ஈமவ னத்தெரி யாட்டுகந்த
 வெம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 வீமரு தண்பொழில் சூழ்மிழலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

7

இலங்கையர் வேந்தெழில் வாய்த்ததிண்டோள்
 இற்றல றவ்விர லொற்றியைந்து
 புலங்களை சுட்டவர் போற்றவந்தண்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 இலங்கெரி யேந்திநின் றெல்லியாடு
 மெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
 விலங்கலொண் மாளிகை சூழ்மிழலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

8

செறிமுள ரித்தவி சேறியாறுஞ்
 செற்றதில் வீற்றிருந் தானுமற்றைப்
 பொறியர வத்தணை யானுங்காணாப்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 எறிமழு வோடின மான்கையின்றி
 யிருந்தபி ரானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 வெறிகமழ் பூப்பொழில் சூழ்மிறலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

9

பத்தர்க ணம்பணிந் தேத்தவாய்த்த
 பான்மைய தன்றியும் பல்சமனும்
 புத்தரு நின்றலர் தூற்றவந்தண்
 புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 எத்தவத் தோர்க்குமி லக்காய்நின்ற
 வெம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
 வித்தகர் வாழ்பொழில் சூழ்மிறலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

10

விண்ணிழி கோயில் விரும்பியேவும்
 வித்தக மென்கொ விதென்றுசொல்லிப்
 புண்ணிய னைப்புக் விந்நிலாவு
 பூங்கொடி யோடிருந் தானைப்போற்றி
 நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள்கேள்வி
 நான்மறை ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
 பண்ணியல் பாடல்வல் லார்களிந்தப்
 பாரொடு விண்பரி பாலகரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

அறநெறி

திருக்குறள்

திருவள்ளுவர்

கடவுள் வாழ்த்து

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிய
 னற்றா டொழாஅ ரெனின்.

சூல்வாழ்க்கை

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கைப்
 பண்பும் பயனு மது.

முதலாம் திருமுறை

திருவச்சிறுபாக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 77

பண் - குறிஞ்சி

பொன்றிரண்டன்ன புரிசடைபுரளப்
பொருகடற்பவளமொ டழனிற்ம்புரையக்
குன்றிரண்டன்ன தோளுடையகலங்
குலாயவெண்ணூரலொடு கொழும்பொடியணிவர்
மின்றிரண்டன்ன நுண்ணிடையரிவை
மெல்லியலாளையோர் பாகமாப்பேணி
அன்றிரண்டுருவ மாயவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம் தாட்சிகொண்டாரே. 1

தேனினுமினியர் பாலனநீற்றர்
தீங்கரும்பனையர்தந் திருவடிதொழுவார்
ஊனயந்துருக வுலகைகடருவா
குச்சிமேலுறைபவ ரொன்றலாதாரார்
வானகமிறந்து வையகம்வணங்க
வயங்கொளநிற்பதோர் வடிவினையுடையார்
ஆனையினுரிவை போர்த்தவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம் தாட்சிகொண்டாரே. 2

காரிருணுருவ மால்வரைபுரையக்
களிற்றினதுகூவுகொண் டரிவைமேலோடி
நீருமகளை நிமிர்சடைத்தாங்கி
நீறணித்தேறுகந் தேறியநிமலர்
பேரருளாளர் பிறவியிற்சேரார்
பினியிலர்கேடிலர் பேய்க்களஞ்சூழ
ஆரிருண்மாலை யாடுமெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம் தாட்சிகொண்டாரே. 3

மைம்மலர்க்கோதை மார்பினரெனவு
 மலைமகளவளொடு மருவினரெனவும்
 செம்மலர்ப்பிறையுஞ் சிறையணிபுனலுஞ்
 சென்னிமேலுடையரெஞ் சென்னிமேலுறைவார்
 தம்மலரடியொன் றடியவர்பரவத்
 தழிழ்ச்சொலும்வடசொலுந் தாணிழற்சேர
 அம்மலர்க்கொன்றை யணிந்தவெம்மடிக
 ள்ச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 4

விண்ணுலாமதியஞ் சூடினரெனவும்
 விரிசடையுள்ளது வெள்ளநீரெனவும்
 பண்ணுலாமறைகள் பாடினரெனவும்
 பலபுகழல்லது பழியிலரெனவும்
 எண்ணலாகாத விமையவர்நானு
 மேத்தரவங்களோ டெழில்பெறநின்ற
 அண்ணலானுர்தி யேறுமெம்மடிக
 ள்ச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 5

நீடிருஞ்சடைமே விளம்பிறைதுலங்க
 நீழறிகழ்மழுவொடு நீறுமெய்ப்புகித்
 தோடொருகாதினிற் பெய்துவய்தாய
 சுடலையிலாடுவர் தோலுடையாகக்
 காடரங்காகக் கங்குலும்பகலுங்
 கழுதொடுபாரிடங் கைதொழுதேத்த
 ஆடரவாட வாடுமெம்மடிக
 ள்ச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 6

ஏறுமொன்றேறி நீறுமெய்ப்புகி
 யினங்கிளையரிவையொ டொருங்குடனாகிக்
 கூறுமொன்றருளிக் கொன்றையந்தாரும்
 குளிரினமதியமும் கூவிளமலரும்
 நாறுமல்லீகையு மெருக்கொடுமுருக்கு
 மகிழிளவன்னியு மிகைநலம்பகர
 ஆறுமொர்சடைமே லணிந்தவெம்மடிக
 ள்ச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 7

கச்சமொள்வானுங் கட்டியவுடையர்
 கதிர்முடிசுடர்விடக் கவரியுங்குடையும்
 பிச்சமும்பிறவும் பெண்ணணங்காய
 பிறைநுதலவர்தமைப் பெரியவர்பேணப்
 பச்சமும்வலியுங் கருதியவரக்கன்
 பருவரையெடுத்ததிண் டோள்களையடர்வித்
 தச்சமுமருளுங் கொடுத்தவெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே.

8

நோற்றலாரேனும் வேட்டலாரேனு
 நுகர்புகர்சாந்தமொ டேந்தியமாலைக்
 கூற்றலாரேனு மின்னவாறென்று
 மெய்தலாகாததொ ரியல்பினையுடையார்
 தோற்றலார்மாலு நான்முகமுடைய
 தோன்றலுமடியொடு முடியுறத்தங்கள்
 ஆற்றலாற்காணா ராயவெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே.

9

வாதுசெய்சமணுஞ் சாக்கியப்பேய்க
 ணல்வினைநீக்கிய வல்வினையாளர்
 ஓதியுங்கேட்டு முணர்வினையிலாதா
 ருள்கலாகாததோ ரியல்பினையுடையார்
 வேதமும்வேத நெதிகளுமாகி
 விமலவேடத்தொடு கமலமாமதிபோல்
 ஆதியுமீறு மாயவெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே.

10

மைச்செறிகுவளை தவளைவாய்நிறைய
 மதுமலர்ப்பொய்கையிற் புதுமலர்கிழியப்
 பச்சிறவெறியவயல் வெறிகமழ்காழிப்
 பதியவரதிபதி கவுணியர் பெருமான்
 கைச்சிறுமறியவன் கழலலாற்பேணாக்
 கருத்துடைஞானசம் பந்தன் தமிழ்கொண்
 டச்சிறுபாக்கத் தடிகளையேந்து
 மன்புடையடியவ ரருவினையிலரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாம் திருமுறை

தலம்: திருக்கோழம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 149

பண்: இந்தளம்

நீற்றானை நீள்சடைமே னிறைவுள்ளதோர்
ஆற்றானை யழகமர்மென் முலையானையோர்
கூற்றானைக் குளிர் பொழிற் கோழம்பமேவிய
ஏற்றானை யேத்துமினும் மிடரேகவே. 1

மையான கண்டனைமான் மறியேந்திய
கையானைக் கடிபொழிற் கோழம்பமேவிய
செய்யானைத் தேனெய்பாலுந் திகழ்ந்தாடிய
மெய்யானை மேவுவார்மேல் வினைமேவாவே. 2

ஏதனை யேதமிலா விமையோர்தொழும்
வேதனை வெண்குழை தோடுவிளங்கிய
காதனைக் கடிபொழிற்கோ ழம்பமேவிய
நாதனை யேத்துமினும் வினைநையவே. 3

சடையானைத் தண்மலரான் சிரமேந்திய
விடையாரை வேதமும்வேள் வியுமாயநன்
குடையானைக் குளிர் பொழில்கும் திருக்கோழம்பம்
உடையானை யுள்குமின்உள் ளங்குளிரவே. 4

காரானைக் கடிகமழ்கொன் றையம்போதணி
தாரானைத் தையலொர்பான் மகிழ்ந்தோங்கிய
சீரானைச் செறிபொழிற்கோ ழம்பமேவிய
ஊரானை யேத்துமினும் மிடரொல்கவே. 5

பண்டாரின் னீழலானைப் பரஞ்சோதியை
விண்டார்கள் தம்புரமுன் றுடனேவேவக்
கண்டானைக் கடிசுமழ்கோ ழம்பங்கோயிலாக்
கொண்டானைக் கூறுமினுள் ளங்குளிரவே. 6

சொல்லாணைச் சுடுகணையாற் புரமூன்றெய்த
வில்லாணை வேதமும் வேள்வியுமானாணைக்
கொல்லாணை யுரியாணைக்கோ ழும்பமேவிய
நல்லாணை யேத்துமினும் மிடர்நையவே.

7

விறறாணை வல்லரக்கர் விறல்வேந்தனைக்
குற்றாணைத் திருவிரலாற் கொடுங்காலனைச்
செற்றாணைச் சீர்திகழுந் திருக்கோழம்பம்
பற்றாணைப் பற்றுவார்மேல் வினைபற்றாவே.

8

நெடியானோ டயனறி யாவகை நின்றதோர்
படியாணைப் பண்டங்க வேடம் பயின்றாணைக்
கடியாருங் கோழம்ப மேவிய வெள்ளேற்றின்
கொடியாணைக் கூறுமின் உள்ளங் குளிரவே.

9

புத்தருந் தோகையம் பீலிகொள் பொய்ம்மொழிப்
பித்தரும் பேசுவ பேச்சல்ல பீடுடைக்
கொத்தலர் தண்பொழிற் கோழம்ப மேவிய
அத்தனை யேத்துமின் அல்லல் அறுக்கவே.

10

தண்புன லோங்குதண் ணந்தராய் மாநகர்
நண்புடை ஞானசம் பந்தனம் பானுறை
வீண்பொழிற் கோழம் பமேவிய பத்திவை
பண்கொளப் பாடவல் லாரீக்கில்லை பாவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க்கைத்துணைநலம்

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

மொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வாரைப் பொறுத்த றலை.

இரண்டாம் திருமுறை

திருவெண்ணியூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் : 150

பண் : இந்தளம்

சடையானைச் சந்திர னோடுசெங் கண்ணரா
உடையானை யுடைதலை யிற்பலி கொண்டுரும்
விடையானை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியை
உடையானை யல்லதுள் காடுதன துள்ளமே. 1

சோதியைச் சுண்ணவெண் ணீறணிந் திட்டவெம்
ஆதியை யாதியு மந்தமு மில்லாத
வேதியை வேதியர் தாந்தொழும் வெண்ணியி
னீதியை நினையவல் லார்வினை நிலலாவே. 2

கனிதனைக் கனிந்த வரைக்கலந் தாட்கொள்ளும்
முனிதனை மூவுல குக்கொரு மூர்த்தியை
நனிதனை நல்லவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
இனிதனை யேத்துவ ரேதமி லாதாரே. 3

முத்தானை மூவுல குக்கொரு மூர்த்தியாய்க்
காத்தானைக் கனிந்தவ ரைக்கலந் தாளாக
ஆர்த்தானை யழகமர் வெண்ணியம் மான்றன்னை
ஏத்தாதா ரென்செய்வா ரேழையப் பேய்களே. 4

நீரானை நிறைபுனல் சூழ்தரு நீள்கொன்றைத்
தாரானைத் தையலொர் பாகமு டையானைச்
சீரானைத் திகழ்தரு வெண்ணி யமர்ந்துறை
ஊரானை யுள்கவல் லார்வினை யோயுமே. 5

முத்தினை முழுவயி ரத்திரண் மாணிக்கத்
தொத்தினைத் துளக்க மிலாத விளக்காய்
வித்தினை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
அத்தனை யடையவல் லாரிக்கில்லை யல்லலே. 6

காய்ந்தானைக் காமனை யுஞ்செறு காலனைப்
பாய்ந்தானைப் பரியகை மாவுரித் தோன்மெய்யில்
மேய்ந்தானை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
நீந்தானை நினையவல் லார்வினை நில்லாவே. 7

மறுத்தானை மாமலை யைமதி யாதோடிச்
செறுத்தானைத் தேசழி யத்திகழ் தோண்முடி
இறுத்தானை யெழிலமர் வெண்ணியெம் மானைன்பு
பொறுத்தானைப் போற்றுவா ராற்ற லுடையாரே. 8

மண்ணினை வானவ ரோடு மனிதர்க்கும்
கண்ணினைக் கண்ணு நான்முக னுங்காணா
விண்ணினை விண்ணவர் தாந்தொழும் வெண்ணியில்
அண்ணலை யடையவல் வார்க்கில்லை யல்லவே. 9

குண்டருங் குணமிலா தசமண் சாக்கிய
மிண்டர்கண் மிண்டவை கேட்டு வெகுளன்மின்
விண்டவர் தம்புர மெய்தவன் வெண்ணியில்
தொண்டரா யேத்தவல் வார்துயர் தோன்றாவே. 10

மருவாரு மல்குகா ழித்திகழ் சம்பந்தன்
திருவாருந் திகழ்தரு வெண்ணி யமர்ந்தானை
உருவாரு மொண்டமிழ் மாலை யிவைவல்லார்
பொருவாகப் புக்கிருப் பார்புவ லோகத்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நட்பு

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
பிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

நிலையாமை

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

மூன்றாம் திருமுறை

திருச்சண்பைநகர்

திருவிராகம்

பதிகம்: 75

பண்: சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தமது சிந்தைபிரி யாதபெரு
மாணென விறைஞ்சியீமையோர்
வந்துதுதி செய்யவளர் தூபமொடு
தீபமலி வாய்மையதனால்
அந்தியமர் சந்திபல வர்ச்சனைகள்
செய்யவமர் கின்றவழகன்
சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு
மேவுபதி சண்பைநகரே.

1

அங்கம்விரி துத்தியர வாமைவிர
வாரமமர் மார்பிலழகன்
பங்கய முகத்தரிவை யோடுபிரி
யாதுபயில் கின்றபதிதான்
பொங்குபர வைத்திரை கொணர்ந்துபவ
ளத்திரள் பொலிந்தவயலே
சங்குபிரி யிப்பிதர ளத்திரள்
பிறங்கொளிகொள் சண்பைநகரே.

2

போழுமதி தாழுநதி பொங்கரவு
தங்குபிரி புன்சடையினன்
யாழின்மொழி மாழைவிழி யேழையின
மாதினொ டிருந்தபதிதான்
வாழைவளர் ஞாழன்மகிழ் மன்னுபுனை
துன்னுபொழின் மாடுமடலார்
தாழைமுகிழ் வேழமிகு தந்தமென
வுந்துதகு சண்பைநகரே.

3

கொட்டமுழ விட்டவடி வட்டணைகள்
 கட்டநட மாடிகுலவும்
 பட்டநுதல் கட்டுமலர் மட்டுமலி
 பாவையொடு மேவுபதீதான்
 வட்டமதி தட்டுபொழி லுட்டமது
 வாய்மைவழு வாதமொழியார்
 சட்டகலை யெட்டுமரு வெட்டும்வளர்
 தத்தையில் சண்பைநகரே.

4

பணங்கெழுவு பாடலினொ டாடல்பிரீ
 யாதபர மேட்டிபகவன்
 அணங்கெழுவு பாகமுடை யாகமுடை
 யன்பர்பெரு மானதிடமாம்
 இணங்கெழுவி யாடுகொடி மாடமதி
 னீடுவிரை யார்புற வெலாந்
 தணங்கெழுவி யேடலர்கொ டாமரையீ
 லன்னம்வளர் சண்பைநகரே.

5

பாலனுயிர் மேலணவு காலனுயிர்
 பாறவுதை செய்தபரமன்
 ஆலுமயில் போலியலி யாயிழைத
 னோடுமமர் வெய்துமிடமாம்
 ஏலமலி சோலையின வண்டுமலர்
 கிண்டிநற வுண்டிசைசெயச்
 சாலிவயல் கோலமலி சேலுகள
 நீலம்வளர் சண்பைநகரே.

6

விண்பொயத னாண்மழைவி ழாதொழியி
 னும்வினைவு தான்மிகளுடை
 மண்பொயத னால்வளமி லாதொழியி
 னுந்தமது வண்மைவழுவார்
 உண்பகர வாருலகி னூழிபல
 தோறுநிலை யானபதீதான்
 சண்பைநக ரீசனடி தாமுமடி
 யார்தமது தன்மையதுவே.

7

வரைக்குலம கட்கொரு மறுக்கம்வரு
 வித்தமதி யில்வலியுடை
 அரக்கனது ரக்கரசி ரத்துற
 வடர்த்தருள் புரிந்தவழகன்
 இருக்கையத ருக்கன்முத லானவிமை
 யோர்குழுமி யேழ்விழவினிற்
 றருக்குல நெருக்குமலி தன்பொழில்சுள்
 கொண்டலன சண்பைநகரே.

8

நீலவரை போலநிகழ் கேழலுரு
 நீள்பறவை நேருருவமாம்
 மாலுமல ரானுமறி யாமைவளர்
 தீயுருவ மாணவரதன்
 சேலுமின வேலுமன கண்ணியொடு
 நண்ணுபதி சூழ்புறவெலாஞ்
 சாலிமலி சோலைகுயில் புள்ளினொடு
 கிள்ளைபயில் சண்பைநகரே.

9

பேரீயர்கள் சிண்டியர்கள் போதுவழு
 வாதவகை யுண்டுபலபொய்
 ஓதியவர் கொண்டுசெய்வ தொன்றுழிலை
 நன்றதுணர் வீருரைமினோ
 ஆதியெமை யானுடைய வரிவையொடு
 பிரிவினி யமர்ந்தபதிதான்
 சாதிமணி தெண்டிரை கொணர்ந்துவயல்
 புகவெறிகொள் சண்பைநகரே.

10

வாரின்மலி கொங்கையுமை நங்கையொடு
 சங்கரன் மகிழ்ந்தமருமூர்
 சாரின்மூர றெண்கடல் விசும்புற
 முழங்கொலிகொள் சண்பைநகர்மேற்
 பாரின்மலி கின்றபுகழ் நின்றதமிழ்
 ஞானசம் பந்தனுரைசெய்
 சரினமலி செந்தமிழ்கள் செப்புமவர்
 சேர்வாசிவ லோகநெறியே
 திருச்சிற்றம்பலம்

11

முன்றாங் திருமுறை

திருவீழிமிழலை

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் : 119

பண் : புத்திரமை

புள்ளித்தோ லாடை பூண்பது நாகம்
பூசசாந் தம்பொடி நீறு
கொள்ளித்தீ விளக்குக் கூளிகள் கூட்டங்
காளியைக் குணஞ்செய்கூத் துடையோன்
அள்ளற்கா ராமை யகடுவான் மதிய
மேய்க்கமுட் டாழைக ளானை
வெள்ளைக் கொம்பீனும் விரிபொழில் வீழி
மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

1

இசைந்தவா றடியா ரிடுதுவல் வானோ
ரிமுகுசந் தனத்திளங் கமலப்
பசும்பொன்வா சினைமேற் பரப்புலாய் கரப்பாய்
பத்திசெய் யாதவர் பக்கல்
அசும்புபாய் கழனி யலர்கயன் முதலோ
டடுத்தரிந் தெடுத்தவான் சும்மை
விசும்புதூர்ப் பனபோல் விம்மிய வீழி
மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

2

திருத்தன் ஆ றங்கள் நீற்றன்நான் மறையன்
நீலமார் மீடற்றன்றெற் றிக்கண்
ஒருத்தன்மற் றெல்லா வுயிர்கட்கு முயிரா
யுளனிலன் கேடிலி யுமைகோன்
திருத்தமாய் நாளு மாடுநீர்ப் பொய்கை
சிறியவ ரறிவினின் மிக்க
விருத்தரை யடிவீழ்ந் திடம்புகும் வீழி
மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

3

தாங்கருங் காலந் தவிரவந் திருவந்
 தம்மொடுங் கூடினா ரங்கம்
 பாங்கினாற் றரித்துப் பண்டுபோ லெல்லாம்
 பண்ணிய கண்ணுதற் பரமர்
 தேங்கொள்பூங் கமுகு தெங்கிளங் கொடிமாச்
 செண்பகம் வண்பலா விலுப்பை
 வேங்கைபூ மகிழால் வெயிற்புகா வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

4

கூசுமா மயானங் கோயில்வா யிற்கட்
 குடவயிற் றனசில பூதம்
 பூசுமா சாந்தம் பூதிமெல் லோதி
 பாதிநற் பொங்கர வரையோன்
 வாசமாம் புன்னை மெளவல்செங் கமுநீர்
 மலரணைந் தெழுந்தவான் தென்றல்
 வீசுமாம் பெசுழிற்றேன் றுவலைசேர் வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

5

பாதியோர் மாதர் மாலுமோர் பாகர்
 பங்கயத் தயனுமோர் பாலர்
 ஆதியாய் நடுவா யந்தமாய் நின்ற
 வடிகளா ரமரர்கட் கமரர்
 போதுசேர் சென்னிப் புருரவாப் பணிசெய்
 பூசுரர் பூமக னையை
 வேதியர் வேதத் தொலிபறா வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

6

தன்றவம் பெரிய சலந்தர னுடலந்
 தடிந்தசக் கரமெனக் கருளென்
 றன்றரி வழிபட் டிழிச்சிய விமானத்
 திறையவன் பிறையனி சடையன்
 தின்றநாள் காலை யிருந்தநாண் மாலை
 கிடந்தமண் மேல்வரு கலியை
 வென்றவே தியர்கள் விழவறா வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

7

கடுத்தவா ளரக்கன் கைலையன் நெடுத்த
 கரமுரஞ் சிரநெறிந் தலற
 அடுத்ததோர் விரலா லஞ்செழுத் துரைக்க
 வருளிஎன் றடமிகு நெடுவாள்
 படித்தநான் மறைகேட் டிருந்தபைங் கிளிகள்
 பதங்களை யோதப்பா டிருந்த
 விடைக்குலம் பயிற்றும் விரிபொழில் வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

8

அளவிட லுற்ற வயனொடு மாலு
 மண்டமண் கெண்டியுங் காணா
 முளையெரி யாய மூர்த்தியைத் தீர்த்த
 முக்கணம் முதல்வனை முத்தைத்
 தளையவிழ் கமலத் தவிசின்மே லன்னந்
 தன்னிளம் பெடையொடும் புல்கி
 விளைகதிர்க் கவரி வீசவீற் றிருக்கு
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

கஞ்சிப்போ துடையார் கையிறகோ சாரக்
 கலதிகள் கட்டுரை விட்டு
 அஞ்சித்தே விரிய வெழுந்தநஞ் சதனை
 யுண்டம ரர்க்கமு தருளி
 இஞ்சிக்கே கதலிக் கனிவிழக் கமுகின்
 குலையொடும் பழம்விழத் தெங்கின்
 மிஞ்சக்கே மஞ்ச சேர்பொழில் வீழி
 மிழலையா னெனவினை கெடுமே.

10

வேந்தர்வந் திறைஞ்ச வேதியர் வீழி
 மிழலையுள் விண்ணிழி விமானத்
 தேய்ந்ததன் றேவி யோடுறை கின்ற
 வீசனை யெம்பெரு மானைத்
 தோய்ந்தநீர்த் தோணி புரத்துறை மறையோன்
 றாமொழி ஞானசம் பந்தன்
 வாய்ந்தபா மாலை வாய்நவில் வாரை
 வானவர் வழிபடு வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காம் திருமுறை

திருவாரூர் திருவாதிரைப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 21

பண்: குறிஞ்சி

முத்துவிதான மணிப்பொற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர்குழப் பவிப்பின்னே
வித்தகக்கோல வெண்டலைமாலை விரதிகள்
அத்தனாரு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

1

நணியார் சேயார் நல்லார் தீயார் நாடோறும்
பிணிதான் நீரு மென்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா மணாளா வென்பார்கட்
கணியா னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

2

வீதிக டோறும் வெண்கொடி யோடு விதானங்கள்
சோதிகள் விட்டுச் சுடர்மா மணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிக ளாய பவள முழுத்துத் தாமங்கள்
ஆதி யாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

3

குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித் தம்மிற் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்க னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

4

நிலவெண் சங்கும் பறையும் மார்ப்ப நீற்கில்லாப்
பலரு மிட்ட கல்ல வடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவ மஞ்ஞை காரென் றெண்ணிக் களித்துவந்
தலம ராரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

5

விம்மா வெருவா விழியாத் தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண் பிலராய்த் தரியார் தலையாண் முட்டுவார்
எம்மா வீச னெந்தையெ னப்ப னென்பார்கட்
கம்மா னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

6

செந்துவர் வாயாரி செல்வன சேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்க னோடு மங்கையர் கூடி மயங்குவார்
இந்திர னாதி வானவர் சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திர னாளு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். 7

முடிகள் வணங்கி மூவா தார்கண் முன்செல்ல
வடிகொள் ஷேய்த்தோள் வானர மங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள் பூசிப் பாடும் தொண்டர் புடைகுழ
அடிக ளாளு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம் 8

துன்ப நும்மைத் தொழாத நாள்க ளென்பாரும்
இன்ப நும்மை யேத்து நாள்க ளென்பாரும்
நும்சி னெம்மை நுழையப் பணியே யென்பாரும்
அன்ப னாளு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். 9

பாருர் பெளவத் தானை பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீரூர் பாட லாட லறாத செம்மாப்பார்ந்
தோளு ரொழியா துலக மெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆளு ரன்ற னாதிரை நாளா லதுவண்ணம். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆத்திசூடி

ஒளவையார்

அறஞ்செய விரும்பு
தந்தை தாய் பேண்
நன்றி மறவேல்
தெய்வம் இகழேல்
செய்வன திருந்தச் செய்
வீடு பெற நில்

கொன்றைவேந்தன்

அன்னைபும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று
சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற்கு அழகு
தெய்வம் சிறின் கைதவ மாளும்
தொழுதான் சுவையின் உழுதான் இனிது
போனகம் என்பது தான்உழந்து உண்டல்

நான்காம் திருமுறை

திருத்தாங்காணமாடம்

திருவிருத்தம்

பதிகம்: 109

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு முவில்லைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுட் டீங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. 1

ஆவா சிறுதொண்ட னென்னினைந் தானென் றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன் மேற்பழி காதல்செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப் பூசுசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுட் டீங்காணை மாடத்தெம் புண்ணியனே. 2

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடவம் பொறித் தென்னை யேன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலை
திங்கள்
தடவுங் கடந்தையுட் டீங்காணை மாடத்தெந் தத்துவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுரை

நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா — நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்.

பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும்
விண்டு உமிபோனால் முளையாதாம் — கொண்டபேர்
ஆற்றல் உடையார்க்கு ஆகாது அளவின்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்.

கான மயில்ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் — தானும்தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினால் போலுமே
கல்லாதான கற்ற கவி.

ஐந்தாம் திருமுறை

திரு - இன்னம்பர்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 21

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே. 1

மட்டுண் பார்கள் மடந்தையர் வாட்கண்ணால்
கட்டுண் பார்கள் கருதுவ தென்கொலோ
தட்டி முட்டித் தள்ளாடித் தழுக்குழி
எட்டு மூர்த்திய சின்னம்ப ரீசனே. 2

கனலுங் கண்ணியுந் தண்மதி யோடுடன்
புனலுங் கொன்றையுஞ் சூடும் புரிசடை
அனலுஞ் சூலமும் மாண்மறிக் கையினர்
எனலு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. 3

மழைக்கண் மாமயி லாலு மகிழ்ச்சியாவி
அழைக்குந் தன்னடி யார்கள்த மன்பினைக்
குழைக்குந் தன்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இழைக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. 4

தென்ன வன்னெனை யானுஞ் சிவனவன்
மன்ன வன்மதி யம்மறை யோதியான்
முன்ன மன்னவன் சேர்வன பூழியான்
இன்னம் இன்புற்ற வின்னம்ப ரீசனே. 5

விளக்கும் வேறு படப்பிற ருள்ளத்தில்
அளக்குந் தன்னடி யாரிமனத் தன்பினைக்
குளக்கு மென்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இளக்கு மென்மனத் தின்னம்ப ரீசனே. 6

சடைக்க ணாள்புன வாள்அனல் கையதோர்
 கடைக்க ணால்மங்கை நோக்கிம வான்மகள்
 படைக்க ணால்பரு கப்படு வான்நமக்
 கிடைக்க ணாய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே.

7

தொழுது தாமலர் தூவித் துதித்துநின்
 றழுது காமுற் றரற்றுக்கின் றாரையும்
 பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
 எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப ரீசனே.

8

விரியுந் தண்ணிள வேனிலில் வெண்பிறை
 புரியுங் காமனை வேவப் புருவமும்
 திரியு மெல்லையில் மும்மதில் தீயெழுந்
 தெரிய நோக்கிய வின்னம்ப ரீசனே.

9

சனீயும் வெள்ளியுந் திங்களும் ஞாயிறும்
 முனிவ னாய்முடி பத்துடை யான்றனைக்
 கனிய ஆன்றிய காரண மென்கொலோ
 இனிய னாய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுரை

ஆடக்கம் உடையாள் அறிவிலர் என்று எண்ணிக்
 கடக்கக் கருதவும் வேண்டா — மடைத்தலையில்
 ஒடுமீன் ஓட உறுமீன் வரும்அளவும்
 வாடி இருக்குமாம் கொக்கு.

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொல்கூற்றம்
 அல்லாத மாந்தர்க் அறம்கூற்றம் — மெல்லிய
 வாழைக்குத் தானிஈன்ற காய்கூற்றம் கூற்றமே
 இல்விறகு கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினுந் தாகிவரை
 ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர் — மாந்தர்
 குறைக்கும் தனையும் குளிர்நிழலைத் தந்து
 மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம்.

ஐந்தாம் திருமுறை

இலிங்கபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 95

புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை
மிக்குக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. 1

அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தெளிந்திலர்
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலக மூர்த்தி யொளிநிற வண்ணனைச்
செலவு காணலுந் றாரங் கிருவரே. 2

ஆப்பி நீரோ டலகுகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர்
காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை
ஓப்பிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. 3

நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைத்திலர்
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
ஐயன் வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. 4

எருக்கங் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலர்
பெருக்கக் கோவணம் பீறி யுடுத்திலர்
தருக்கி னாற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை
நெருக்கிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. 5

மரங்க ளேறி மலர்பறித் திட்டிலர்
நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைத்திலர்
உரம்பொ ருந்தி யொளிநிற வண்ணனை
நிரம்பக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. 6

கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர்
சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய
பட்ட கட்டமுற் றாரங் கிரிவரே. 7

வெந்த நீறு விளங்க அணிந்திலர்
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறெரி வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

8

இளவெ முந்த இருங்குவ னைம்மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலர்
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணலுற் றாரங் கிருவரே.

9

கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
விண்ட வாஞ்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலர்
அண்ட மூர்த்தி யழல்நிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.

10

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடித் திரித்தவர் காண்கிலர்
இங்குந் தேனென்றி லிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்வழி

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாள் செய்தஅவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் — எண்ணும்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர்சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமின்என்றால் போகா — இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தாரம் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

உள்ளதொழிய ஒருவர்க் கொருவர்க்கும்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் — வெள்ளக்
கடல்ஓடி மிண்டு கரையேறி னால்என்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

ஆறாம் திருமுறை

திருப்புவணம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 18

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதேரீடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழுந் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 1

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும்
அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும்
ஊணாகி யூர்திரிவா னாகித் தோன்றும்
ஒற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல்
சேணாக வரைவில்லர் லெரித்தல் தோன்றுஞ்
செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த
பூணாணும் அரைஞாணும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 2

கல்லாலின் நீழற் கலந்து தோன்றுங்
கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று
சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றும்
குழரவும் மாண்மறியுந் தோன்றுந் தோன்றும்
அல்லாத காலனைமுன் அடர்த்தல் தோன்றும்
ஐவகையால் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும்
பொல்லாத புலாவெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 3

படைமலிந்த மழுவாரும் மாணுந் தோன்றும்
 பன்னிரண்டு கையுடைய பிள்ளை தோன்றும்
 நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும்
 நான்மறையி னொலி தோன்றும் நயனந் தோன்றும்
 உடைமலிந்த கோவணமும் கீளுந் தோன்று
 மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 4

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்றும்
 மாசிலாப் புன்சடைமேல் மதியந் தோன்றும்
 இயல்பாக இடுபிச்சை ஏற்றல் தோன்றும்
 இருங்கடல்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும்
 கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை
 ஆயிரமா முகத்தினொடு வானில் தோன்றும்
 புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 5

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட
 பன்மலரும் நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும்
 சீராழித் தாமரைபின் மலர்க ளன்ன
 திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகள் தோன்றும்
 ஓராழித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன்
 உடல்துணித்த இடர்பாவங் கெடுப்பித்தன்று
 போராழி முன்சுந்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்
 சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும்
 மின்னனையை நுண்ணிடையார் பாகந் தோன்றும்
 வேழந்தி னுரிவிரிம்பிப் போர்த்தல் தோன்றும்
 துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாய்புந்
 தூயமா மதியுடனே வைத்தல் தோன்றும்
 பொன்னனையை திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 7

செறிகழனுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந்
 திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும்
 நெறியதனை விரிந்துரைத்த நேர்மை தோன்றும்
 நெற்றிமேல் கண்தோன்றும் பெற்றத் தோன்றும்
 மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும்
 மலைமகளுஞ் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும்
 பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 8

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும்
 அணிகிளரு முருமென்வ ஆடர்க்குங் கேழல்
 மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்றும்
 மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத்
 திருக்கோட்டில் நின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்
 செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
 பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 9

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யன்று
 தன்முடிமேல் அலர்மாலை யளித்தல் தோன்றும்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
 பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும்
 கோங்கணைந்த கூவிளமும் மதமத் தழுந்
 குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந்தோன்றும்
 பூங்கணைவே ன்ருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 10

ஆருருவ உள்சுவார் உள்ளத் துள்ளே
 அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும்
 வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை
 மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவந் தோன்றும்
 நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர் கோணை
 நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
 போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறாம் திருமுறை
திருஆவடுறை
திருத்தாண்டகம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் : 47

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வனைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 1

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின்
மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன்
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி வல்லால்
மேற்றான் செய்வனகன் செய்யக் கண்டு
வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 2

வரையார் மடமங்கை பங்கா கங்கை
மணவாளா வார்சடையாய் நின்றன் நாமம்
உரையா உயிர்போகப் பெறுவே னாகில்
உறுநோய்வந் தெத்தனையு முற்றா லென்னே
கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கிக்
காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க்
கரையா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 3

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச்
சிலைவனைவித் துமையவளை யஞ்ச நோக்கிக்
கவித்தாங் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங்
களிறுரித்த கங்காளா எங்கள் கோலே
நிலத்தார் அவர்தமக்கே பொறையாய் நாளும்
நில்லா வுயிரோம்பு நீதனே னான்
அலுத்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 4

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி
 நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
 துறவாத துன்பந் துறந்தேன் தன்னைச்
 சூழலகில் ஊழ்வினைவந் துற்றா லென்னே
 உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
 ஓலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட
 அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

5

கோன்றா ரணன் அங்கந் தோள்மேற் கொண்டு
 கொழுமலரான் தன்சிரந்தைக் கையி லேந்திக்
 காணார் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்க
 கங்காண வேடராய் எங்குஞ் செல்வீர்
 நானார் உமக்கோர் வினைக்கே டனேன்
 நல்வினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே
 ஆனாய் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

6

உழையுரித்த மாணுரிதோ லாடை யானே
 உமையவள்தம் பெருமானே இமையோர் ஏறே
 கழையிறுத்த கருங்கடல்நஞ் சுண்ட கண்டா
 கயிலாய மலையானே உன்பா லன்பர்
 பிழைபொறுத்தி என்பதுவும் பெரியோய் நின்றன்
 கடனன்றே பேரருளுண் பால தன்றே
 அழையுறுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலை
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

7

உலந்தார் தலைகலனொன் றேந்தி வானோ
 ருலகம் பனிநிரிவாய் உன்பா லன்பு
 கலந்தார் மனங்கவருங் காத லானே
 கனலாடுங் கையவனே ஐயா மெய்யே
 மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய
 மயக்குளே விழுந்தமுந்தி நாளும் நாளும்
 அலந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

8

பல்லார்ந்த வெண்டலை கையி வேந்திப்
 பகவேறி யூநுரன் பலிகொள் வானே
 கல்லார்ந்த மலைமகளும் நீயு மெல்லாங்
 கரிகாட்டி லாட்டுகந்தீர் கருதீ ராகில்
 எல்லாரு மென்தன்னை யிகழ்வர் போலும்
 ஏழையமண் குண்டர்சாக் கியர்கொன்றுக்
 கல்லாதார் திறத்தொழிந்தேன் அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 9

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கண் சென்றே னல்லேன்
 துணைமாலை சூட்டநான் தூயே னல்லேன்
 பிறந்தேன்றின் திருவருளே பேசி னல்லாற்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே
 செறிந்தார் மதிலிலங்கைக் கோமான் தன்னைச்
 செறுவரைக்கீ ழுடர்த்தருளிச் செய்கை யெல்லாம்
 அறிந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

விவேக சிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

✻ நல்ல குடும்பம் ✻

வீடு சோபிதமடைவது நல்ல சுபாவமுடைய மனைவியால்;
 அந்த மனைவியை மன மகிழ்ச்சி செய்வது புத்திசாலியாள் புதல்
 வர்கள்; புதல்வர்களுக்கு மாண்பு தருவது பள்ளிப் படிப்பு;
 பள்ளிக்குப் பெருமை தருபவை ஒழுக்கத்தைப் போதித்து அறிவு
 தரும் பாடத்திட்டங்களாகும்.

● ● ●
 ✻ தாய்க்குச் சமானம் ✻

தன்னைப் பெற்றெடுத்தவள் மாத்திரம் தான் தனக்குத்
 தாய் என்பதில்லை. தமையனின் மனைவி; குருவின் பத்தினி;
 வேலை தந்து ஊதியம் தருவோனின் மனைவி; மனைவியைப்
 பெற்ற மாமியார் - இவர்களையும் தாய் என்று கொண்டு தனி
 மதிப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏழாப் திருமுறை

திருப்புகலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

புதிசம்: 34

பண்: கொல்லி

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

1

மிடுக்கி லாதானை வீம னேவிறல்
விசய னேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கி லாதானைப் பாரீ யேயென்று
கூறி னுங்கொடுப் பாரீலை
பொடிக்கொள் மேனியெய் புண்ணி யன்புக
லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
அடுக்கு மேலம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

2

காணி யேற்பெரி துடைய னேகற்று
நல்ல னேகற்றம் நன்கிளை
பேணி யேவிருந் தோம்பு மேயென்று
பேசி னுங்கொடுப் பாரீலை
பூணி பூண்டுழப் புட்சி லம்புந்தண்
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
ஆணி யாய்அம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

3

நரைகள் போந்துமெய் தளர்ந்து மூத்துடல்
நடுங்கி நிற்கும்இக் கிழவனை
வரைகள் போல்திரள் தோள னேயென்று
வாழ்த்தி னுக்கொடுப் பாரீலை
புரைவெள் னேறுடைப் புண்ணி யன்புக
லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
அரைய னாய்அம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

4

வஞ்ச நெஞ்சனை மாச முச்சனைப்
 பாவி யைவழக் கில்லியைப்
 பஞ்ச துட்டனைச் சாது வேயென்று
 பாடி லுங்கொடுப் பாரிலை
 பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணி யன்பத
 லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
 நெஞ்சில் நோயறுத் துயஞ்சு போவதற்
 கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

5

நலமி லாதானை நல்ல னேயென்று
 நரைத்த மாந்தனை யினையனே
 குலமி லாதனைக் குலவ னேயென்று
 கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை
 புலமெ லாம்வெறி கமழும் பூம்புக
 லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
 அலம ராதம ருலக மாள்வதற்
 கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

6

நோய னைத்தடந் தோள னேயென்று
 நொய்ய மாந்தனை விழுமிய
 தாயன் நோபுல வோர்க்கெ லர்மென்று
 சாற்றி னுங்கொடுப் பாரிலை
 போயு முன்றுகண் குழியா தேயெந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
 ஆய மின்றிப்போய் அண்ட மாள்வதற்
 கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

7

எள்வி முந்திடம் பார்க்கு மாகிலும்
 ஈக்கும் ஈகில னாகிலும்
 வள்ள லேளங்கள் மைந்த னேயென்று
 வாழ்த்தி னுங்கொடுப் பாரிலை
 புள்ளெ லாஞ்சென்று சேரும் பூம்புக
 லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
 அள்ளற் பட்டமுந் தாது போவதற்
 கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

8

கற்றி லாதானைக் கற்று நல்லனே
காம தேவனை யொக்குமே
முற்றி லாதானை முற்ற னேயென்று
மொழியி னுங்கொடுப் பாரிலை
பொத்தி லாந்தைகள் பாட்ட றாப்புக்
லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
அத்த னாய்அம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

9

தைய லாருக்கொர் காம னேசால
நலவ முகுடை ஐயனே
கையு லாவிய வேல னேயென்று
கழறி னுங்கொடுப் பாரிலை
பொய்கை வாவியின் மேதி பாய்புக
லூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்
ஐய னாய்அம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

10

செறுவி னிற்செழுங் கமலம் ஒங்குதென்
புகலூர் மேவிய செல்வனை
நறவம் பூம்பொழில் நாவ லூரன்
வனப்பகை யப்பன் சடையன்றன்
சிறுவன் வன்றொண்டன் ஊரன் பாடிய
பாடல் பத்திவை வல்லவர்
அறவ னாரடி சென்று சேர்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

விவேக சிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

❀ தந்தைக்குச் சமாணம் ❀

தன்னைப் பெற்றெடுத்த ஒருவனே தன் தந்தை என்று
நினைக்கக் கூடாது. வாழ்க்கை வாழக் களிவு காட்டிக் கல்வி
போதித்தவன்; அக்கறைகொண்டு அறிவு புகட்டியவன்; வேலை
தந்து வழிகாட்டியவன்; பஞ்ச காலத்திற் பசிக்குப் புசிக்கக்
கொடுத்தவன்; கஷ்ட காலத்தில் கடுகி வந்து காப்பாற்றியவன்
இவர்களையும் தந்தைபோல் பாவிக்க வேண்டும்.

ஏழாம் திருமுறை

திருவொற்றியூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம்: 54

பண்! தக்கேசி

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
அதுவும் நான் படற் பாலதொன் றானால்
பிழுகை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நான் அறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க எண்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

1

கட்ட னேன்பிறந் தேனுணக் காளாய்க்
காதற் சங்கிலி காரண மாக
எட்டி னால்திக முந்திரு மூர்த்தி
என்செய் வான் அடி யேன்எடுத் துரைக்கேள்
பெட்ட னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிக் கடிமை
ஒட்டி னேன்எனை நீசெய்வ தெல்லாம்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

2

கங்கை தங்கிய சடையுடைக் கரும்பே
கட்டி யேபலர்க் குங்களை கண்ணே.
அங்கை நெல்லியின் பழத்திடை யமுதே
அத்த என்னிடர் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேள்
சங்கும் இப்பியுஞ் சலஞ்சல முரல
வயிரம் முத்தொடு பொன்மணி வரன்றி
ஒங்கு மாகடல் ஒதம்வந் துலவும்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே

3

ஈன்று கொண்டதோர் சுற்றமொன் றன்றால்
யாவ ராகில்என் அன்புடை யார்கள்
தோன்ற நின்றருள் செய்தளித் திட்டாற்
சொல்லு வாரையல் லாதனை சொல்லாய்
மூன்று கண்ணுடை யாய் அடி யேன்கண்
கொள்வ தேகணக் குங்வுழக் காகில்
ஊன்று கோலெனக் காவதொன் றருளாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

வழித்த லைப்படு வான்முயல் கின்றேன்
 உன்னைப் போல்அன்னைப் பாவிக்க மாட்டேன்
 சுழித்த லைப்பட்ட நீரது போலச்
 சுழல்கின் றேண்குழல் கின்றதென் னுள்ளம்
 கழித்த லைப்பட்ட நாயது போல
 ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகற விழுக்கை
 ஒழித்து நீஅரு ளாயின செய்யாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

5

மாணை நோக்கியர் கண்வலைப் பட்டு
 வருத்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சித்
 தேனை ஆடிய கொன்றையி னாய்உன்
 சீல முங்குண முற்சிந்தி யாதே
 நானு மித்தனை வேண்டுவ தடியேன்
 உயிரொ டுந்நர கத்தமுந் தாமை
 ஊன முள்ளன தீர்த்தருள் செய்யாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

6

மற்றுத் தேவரை நினைந்துனை மறவே
 னெஞ்சி னாரொடு வாழவு மாட்டேன்
 பெற்றி ருந்து பெறாதொழி கின்ற
 பேதை யேன்பிழைத் திட்டதை யறியேன்
 முற்று நீயெனை முனிந்திட அடியேன்
 கடவு தென்னுனை நான்மற வேணேல்
 உற்ற நோயுறு பிணிதவிர்த் தருளாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

7

கூடி னாய்மலை மங்கையை நினையாய்
 கங்கை யாயிர முகமுடை யானைச்
 சூடினாய் என்று சொல்லிய புக்கால்
 தொழும்பனே னுக்குஞ் சொல்லலு மாமே
 வாடி நீயிருந் தென்செய்தி மனமே
 வருந்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சி
 ஊடி னால்வினி யாவதொன் றுண்டே
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

8

மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் கானாய்
 மைந்த னேமணி யேமண வாளா
 அகத்திற் பெண்டுகள் நானொன்று சொன்னால்
 அழையல் போருரு டாளனத் தரியேன்
 முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன்
 முக்க னாமுறை யோமறை யோதீ
 உகைக்குந் தண்கடல் ஓதம்வந் துலவும்
 ஓற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

9

ஓதம் வந்துல வுங்கரை தன்மேல்
 ஓற்றி யூருறை செல்வனை நாளும்
 ஞாலந் தான்பர வப்படு கின்ற
 நான்மறை அங்க மோதிய நாவன்
 சீலந் தான்பெரி தும்மிக வல்ல
 சிறுவன் வன்றொண்டன் ஊரன் உரைத்த
 பாடல் பத்திவை வல்லவர் தாம்போய்ப்
 பரக திதிண்ணம் நண்ணுவர் தாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

விவேக சிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

❀ அன்பில்லாத நெஞ்சு ❀

அன்பில்லாத நெஞ்சு - ஒரு பாழ் வீடு. பகைக்குப் பிறப்பிடம்;
 துன்பத்திற்குச் துஞ்சுமிடம்; சோகத்திற்கு சொர்க்க யூமி!
 பெண்ணாசைக்கு மண் வீடு.

❀ மானிட இன்பம் ❀

தனக்கு இரையாகப் பாம்பை வாயில் கொத்திக் கொண்டு
 கருடன் கனவேகத்தில் பறந்துகொண்டிருக்க அப்பாம்பு தன்
 தீனிக்காகத் தவளையை வாயில் கௌவிக் கொண்டிருக்க, அந்
 தத் தவளை தன் பசிக்காக வண்டு ஒன்றைப் பிடித்துக்கொண்
 டிருக்க, அந்த வண்டு தான் கொத்தி வந்த மலரின் தேனைச்
 சுவைத்துக் கொண்டிருப்பது போன்றதே உலகத்தில் மானிடர்கள்
 மகிழ்கின்ற இன்பமும் துன்பத்திலும் அனுபவிக்க விரும்புவதே
 மனிதனின் இயல்பு!

எட்டாம் திருமுறை

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

(திருப்பெருந் துறையில் அருளியது)

சிவனது அநாதி முறையான பழமை

(கலி வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி வீங்காதான் நான்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் நான்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் நான்வாழ்க
ஏக னனேக னிறைவ னடிவாழ்க

5

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங் குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன்கழல் வெல்க

10

ஈசனடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி

15

ஆராத இன்ப மருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனால்
அவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்

20

கண்ணுதலான் றன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய் தேவராய்ச்
செல்லா நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

30

- எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்து னோங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35
- வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே 40
- ஆக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45
- கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனைபுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை 50
- மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்ததெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55
- விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தா விலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60
- தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப் 65
- பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொழியானே
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக் கண்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாற்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேஓ எண்ணென்று 85
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. 95
 திருச்சிற்றம்பலம்.

விவேகசிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

பணம் - துணைவராத் தோழன்

இது என் பொருள், என் பணம் என்று உயிரை விடுகிற
 மனமே இதைத் தெரிந்துகொள்; உன் பொருள் என்கிறாயே
 அந்தக் காசு பணத்தில் உன் பெயர் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?
 நீ பிறந்த பூமியில் விழுந்த போது அச்செல்வமும் உன் கூடப்
 பிறந்து வந்ததா? உன்னை விட்டு அது உருண்டோடாது என்று
 நினைக்கிறாயா? படுகிழமாகி நீ இடுகாடு செல்லும்போது உன்
 உடல் அழிவது போல் அதுவும் உன்னோடு அழிந்து விடும்
 என்று மயங்குகிறாயா?

திரு அண்டப் பகுதி

(தில்லையில் அருளியது)

(சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

- அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தண்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை சுதிரின் துன்னணுப் புரையச் 5
- சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியின் தொகையோடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பேர் ஊழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதந்நு 10
எறியது வளியீர்
- கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன் முழுவதும்
படைபேர்ற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்கும் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக் 15
- கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே நாய்தின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழீவான் நாடொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு 20
- மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்திறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தேன் மேதகு
காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை திகழ்ந்தோன் வெளிப்பட 25
- மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்று
எனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைந்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னோர் இல்லோன் தானே காண்க 30

ஏனத் தொல்லெபி றணிந்தோன் காண்க காணப் புவியுரி அரையோன் காண்க நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும் ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன் இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க	35
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க பரமன் காண்க பழையோன் காண்க பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க	40
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க பத்தி வலையிற் பாடுவோன் காண்க ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க அணுத்தருந் தன்மையி லையோன் காண்க	45
இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க மருவிஎப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க நாலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க	50
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க நிற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க	55
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க கண்ணா லியானும் கண்டேன் காண்க அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க	60
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க சிவனென யானும் தேறினன் காண்க அவன்எனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க சுவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க அவளும் தானும் உடனே காண்க	65

பரமா னந்தப் பழங்கடல் அதவே

கருமா முகிலின் தோன்றித்

திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்

திருத்தரு மின்னொளி திசைதிசை விரிய

ஐம்புலப் பத்தனை வாளர விரிய

70

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப

நீடெழில் தோன்றி வானொளி மீளிர

எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிதந்து

முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்

பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட

75

எஞ்சா வின்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்

செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்

கேதக் குட்டம் கையற ஒங்கி

இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை

நீர்நசை தரவரும் நெடுகண் மான்கணம்

80

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்

அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன

ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயின்

பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்

சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து

85

ஊழும் ஒங்கிய நங்கள்

இருவினை மாமரம் வேர்பறிந்து தெழுந்து

உருவ அருள்நீர் ஒட்டா அருவரைச்

சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்

வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்

90

மாப்புரைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்

மீக்கொள மேல்மேல் மகிழ்தவின் நோக்கி

அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் தீட்டுத்

தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த

அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க

95

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க

அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க

அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க

நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க

குழிருந் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க

100

எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
 கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதிலர்க் கேதினெம் இறைவன் வாழ்க
 காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க 105
 நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
 பிச்செமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
 நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
 நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
 நிற்பன நிறீஇச் 110
 சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்
 உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
 கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
 விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
 பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும் 115
 ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
 இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
 அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
 இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
 அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி 120
 ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
 ஆற்றாஇன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
 போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
 மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்கம்
 மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத் 125
 திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
 முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
 ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
 உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
 மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும் 130
 இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென்று றிருந்தோர்க்கு
 அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
 முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
 ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
 வாணுதற் பெண்ணென ஒளித்தும் சேன்வயின் 135

- ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
 துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
 அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
 ஒன்றுண் டில்லை என்றறி வொளித்தும்
 பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும் 140
- ஒளிக்கும் சோரனைக் கண்டனம்
 ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலின்
 தாஸ்தளை யிடுமின்
 சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
 பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும் 145
- தன்னோர் இல்லோன் தானே ஆனதன்மை
 என்னோர் அனையோர் கேட்கலந் தியம்பி
 அறைகூலி யாட்கொண் டருளி
 மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்
 உளையா அன்பென் புருக ஓலமிட்டு 150
- அலைகடல் திரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
 தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
 பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
 நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்
 கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின் 155
- ஆற்றேனாக அவயவம் சுவைதரு
 கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
 ஏற்றார் மூதூர் எழில் நகைளரியின்
 வீழ்வித் தாங்கன்று
 அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில் 160
- ஒருந்தரும் வழாமை ஓடுக்கினன்
 நடக்கையில் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
 சொல்லுவ தறியோன் வாழி முறையோ
 நரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
 தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற்கு 165
- அருளிய தறியேன் பருகியும் ஆரேன்
 விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
 கொழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்து
 உவாக்கடல் நள்ளூரீர் உள்ளகம் ததும்ப
 வாக்கிறந் தழுதம் மயர்க்கால் தோறும் 170

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
 குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே
 குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
 அற்புத மான அமுத தாரைகள்
 ஏற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
 உள்ளம் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்கு

175

அவினா றாக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
 கன்னல் கனிதேர் கழிநெனக் கடைமுறை
 என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னில்
 கருணை வான்தேன் கலக்க
 அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
 பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே

180

திருச்சிற்றம்பலம்

விவேக சிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

உடலின் நட்பு

இந்த உடல் மண், பெண், பொன் ஆகிய பந்த பாசங்
 களுக்காகப் பாடுபடுகிறது. மின்னல் போல் தோன்றி மறையும்
 ஆசா பாசங்களில் ஆர்வம் கொள்ளுகிறது. ஆர்வம் கொண்டு
 அனுபவிக்கவும் செய்கிறது. பந்தம், ஆசை ஆகிய வாசனைத்
 திரவியங்களை உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொண்டிருந்தும், அதைப்
 பொசுக்கினால் துர்வாசனை வீசுகின்றது. இப்படிப்பட்ட உடலை
 எதற்காகத்தான் அலங்கரித்து அழகு பார்க்கிறார்களோ தெரிய
 வில்லை.

உடனே செய்

நானை என்று நாட்களை ஒத்திப் போடாதே. வாழ்க்கை
 நிலையற்றது. இன்றோ நானையோ இறப்பது சொல்ல முடி
 யாது. இருக்கிறபோதே செய்ய நினைப்பதைச் செய்துவிடு.

நாலு விதம்

தகுந்தவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், தீச்செயல்களுக்குப்
 பயப்படவேண்டும். கெட்டவர்களைக் கண்டால் தூரத்திலேயே
 ஒதுக்கி விடவேண்டும், ஆண்டவனிடம் பக்திகொள்ள வேண்டும்.

திருச்சதகம்

காருணியத்திரங்கல்

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள்
விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தானே போற்றி உம்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
நின்மலா போற்றி போற்றி

1

போற்றியோ நமச்சி வாய
புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய
புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய
புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய
சயசய போற்றி போற்றி.

2

போற்றியென் போலும் பொய்யர்
தம்மைஆட் கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றிநின் பாதம் போற்றி
நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றிநின் கருணை வெள்ளப்
புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம்
இருசுடர்க் கடவு ளானே.

3

கடவுளே போற்றி யென்னைக்
கண்டுகொண் டருளு போற்றி
விடவுளே உருக்கி யென்னை
ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை
உம்பர்தந் தருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த
சங்கரா போற்றி போற்றி

4

சங்கரா போற்றி மற்றோர்
 சரணிலேன் போற்றி கோலப்
 பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய்
 வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
 மங்கையோர் பங்க போற்றி
 மால்விடை யூர்தி போற்றி
 இங்கிவ்வாழ் வாற்ற கில்லேன்
 எம்பிரான் இழிதித்தட் டேனே.

5

இழித்தனன் என்னை யானே
 எம்பிரான் போற்றி போற்றி
 பழிந்த்திலேன் உன்னை என்னை
 ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
 பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம்
 பெரியவர் கடமை போற்றி
 ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி
 உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே.

6

எம்பிரான் போற்றி வானத்
 தவரவர் ஏறு போற்றி
 கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை
 கூறவெண் ணீற போற்றி
 செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்
 திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
 உம்பரா போற்றி என்னை
 ஆளுடை ஒருவ போற்றி

7

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில்
 அப்பனே போற்றி வானோர்
 குருவனே போற்றி எங்கள்
 கோமளக் கொழுந்து போற்றி
 வருகவென் றென்னை நின்பால்
 வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
 தருகநின் பாதம் போற்றி
 தமிழனேன் தனிமை தீர்த்தே

8

தீர்த்தஅன் பாய அன்பர்க்
 கவரினும் அன்ப போற்றி
 பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை யாட்கொண்
 டருளிடும் பெருமை போற்றி
 வாரீந்தநஞ் சயின்று வானோர்க்
 கமுதமீ வள்ளல் போற்றி
 ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற்
 கருளிட வேண்டும் போற்றி

போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக்
 காலொடு வான மானாய்
 போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம்
 ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
 போற்றியெவ் லாவு யிர்க்கும்
 ஈறாய் றின்மை யானாய்
 போற்றியைம் புலன்கள் நின்னைப்
 புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

விவேக சிந்தாமணி பொன்மொழிகள்

❀ பக்தி ❀

பெண்களிடம் கொண்டுள்ள ஆசையில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கை ஆண்டவனுக்குச் செலுத்தினால் அற்புதமான வாழ்க்கையை அள்ளிப் பருகலாம்.

● ● ●
❀ முடிவு ❀

நமது திரேகம் ஒரு கூரை வீட்டுக்குச் சமானம், வெய்யியிலும், மழையிலும் காய்ந்து நனையும் கூரை இத்துப் போவது போல தள்ளாமையாலும் தளர்ச்சியாலும் துவண்டு துவளக் கூடியது இந்த உடம்பு. வீடு இடிந்து மண்ணோடு மண்ணாவதுபோல இந்தச் சரீரமும் ஒருநாள் மண்ணில் புதைபடக் கூடியதே.

திருவெம்பாவை

திருவண்ணாமலையில் அருளியத .

வெண்டளையால் வந்த இயல் தரவிணைக்

கொச்சக் கலிப்பா . சத்திய வியந்தது .

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கள்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய் .

(1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசி இவையும் சிலவோ விளையாடி

ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிலவோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய் .

(2)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுததென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

எத்தோநின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிலனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய் .

(3)

ஓண்ணித் திலகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையிற் துயிலேலோர் எம்பாவாய். (4)

மாலறியார் நான்முகனும் காணா மலையினநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களை பேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிளி கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நன்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். (5)

மாணேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலைஅளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். (6)

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்அரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்.

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்.

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் காணையோ டேலோர் எம்பாவாய். (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமஅப் பெற்றியினே

உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தான்பணியோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
மன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்

இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய். (9)

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண்முடிவே

பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்

ஓத உலவா ஒருதோழந் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்

ஏதாவநூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய். (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்

கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி

ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்

செய்யாவெண் நீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா

ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்

உய்வாச்சள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம்

எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்ததன்நற் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்க்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூந்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்க
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பர்வாய். (13)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழர்மாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சேர்தி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். (14)

ஓரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயேவாய் சித்தம் களிகூர
 நீரோருகால் லோவர் நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்
 பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
 ஆரோருவ ரில்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாகுருவப் பூண்மூலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுத்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்பருவம்
என்னச் சிலைகுலைவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். (16)

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பநம் பாலதாக
கொங்குண் கருங்குழவி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்யைப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய், (17)

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி சுதிர்வந்து கார்சுரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரைகைகண் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆனாய் அவியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய், (18)

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியெல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய். (19)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்சுழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவம்மாளை

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட்டெடந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 1)

பாரார் விகம்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 2)

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3)

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கரன்நின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந் துரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 4)

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 5)

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
 திட்டார் மதிப்புடையும் தென்னன் பெருந்துறையான்
 காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
 தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
 நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
 ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 6)

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
 சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
 மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
 நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
 தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 7)

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
 பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
 கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
 மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
 புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 8)

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
 கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
 கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
 அண்டமுதல் ஆயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
 பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
 அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 9)

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
 மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
 தண்ணா தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
 பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
 கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
 அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 10)

செப்பார் முலைபங்கள் தென்னன் பெருந்துறையான்
 தப்பாமே தாளடைந்தாரீர்க்கு நெஞ்சருக்குந் தண்மையினான்
 அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
 அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வार्கழலே
 ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
 அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 11)

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
 எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
 இப்பிறவி ஆட்கொண் டிளிப்பிறவா மேகாத்து
 மெம்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
 எப்பொருட்டுந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
 அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 12)

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
 மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
 செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
 கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
 மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
 ஐயா தமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 13)

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
 ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
 ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஒட்டுகந்து
 தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்தினிய
 கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற்
 கொண்டருளும்
 வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 14)

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
 இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
 அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
 சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஒட்டுகந்த
 செந்தாசீப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 15)

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
 தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
 வானோர் அறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
 தேனார் மலர்க் கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
 ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
 கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16)

குடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவந்திரள்தோள்
 கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்று
 ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளருகித்
 தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
 வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வேன் அனலேந்தி
 ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17)

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
 வெளிவந்த மாலயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
 தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
 எளிவுந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
 ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
 அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18)

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
 பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணும் பெருந்துறையின்
 மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
 தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நரீட்டானை
 என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
 அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 19)

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
 கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
 குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
 சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
 பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
 பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20)

திருச்சிற்றம்பலம்

✿ நல்வழி ✿

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
 பொல்லாப் புழுமலி நோய் புண்குரம்பை — நல்லார்
 அறிந்திருப்பர் ஆதலினால் ஆம்கமல நீர்போல்
 பிரிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
 மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் — வேண்டா
 நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்
 எனக்கு என்என்று இட்டுஉண்டு இரும்.

சிவாய நமஎன்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு
 அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை — உபாயம்
 அதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
 விதியே மதியாய் விடும்.

திருப்பொற்குண்ணம்

(ஆனந்த மனோலயம்)

நிலைமையில்

அறுசீர் ஆசிரிய வீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நற் றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயான்றன்அம் மாணைப்பாடி
ஆட்பொற் குண்ணம் இடித்து நாமே.

1

பூவியல் வாரசடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வருவகி ரன்ன கண்ணீர்
வன்மின்கள் வந் துடன் பாடுமின்கள்
சூவுமின் தொண்டர் புறநி லாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்குந்தன்
தேவியும் தானுள்வந் தெம்மையாளச்
செப்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமாள்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநந்
கேய்ந்தபொற் குண்ணம் இடித்து நாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேசமுடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்திக்
நேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற்குண்ணம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண்ணப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியார்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடி ப்பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடிந்துநாமே

6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே

7

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோற்றெம்பி ராண்னேன்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட.
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறனி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையோ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துந் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 11

மையமர் சுண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பீ ரானைநம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குந்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகந்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்ப
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14

- ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புதுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 15
- ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
சேம்மலர்ப் பா தங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
சேம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16
- தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இன்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17
- அயன்தலை கொண்டசெண் டாடல்பாடி
அருக்கண் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
தயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 19
- வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலந்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசனைக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம்பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குப்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினருக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

✻ வெற்றி வேற்கை ✻

எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்
 அறிஞர்க்கு அழகு கற்று உணர்ந்து அடங்கல்
 பெரியோர் எல்லாம் பெரியரும் அல்லர்
 பெற்றோர் எல்லாம் பிள்ளைகள் அல்லர்.

சிறியோர் செய்த சிறுபிழை எல்லாம்
 பெரியோர் ஆயின் பொறுப்பது கடனே.

பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
 மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

— அதிவீரராம பாண்டியன்

✻ நன்னெறி ✻

உள்ளங் கவர்ந்து எழுந்து ஒங்கு சினம் காத்துக்
 கொள்ளும் குணமே குணம் என்க — வெள்ளம்
 தடுத்தல் அரிதோ தடம் கரைதான் பேர்த்து
 விடுத்தல் அரிதோ விளம்பு.

வருந்தும் உயிர் ஒன்பான் வாயில் உடம்பில்
 பொருந்துதல் தானே புதுமை — திருந்திழாய்
 சீத நீர்பொள்ளல் சிறுகுடத்து நிலலாது
 வீதலோ நிற்பல் வியப்பு.

— சிவப்பிரகாச கவாயிகள்

திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்
(தில்லையில் அருளியது)
(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேட
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ 01

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேட
மன்னுகலை தன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ 02

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேட
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 03

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேட
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குமுலாய் சாழலோ. 04

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேட
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளிணன்காண் சாழலோ. 05

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேட
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார்காண் சாழலோ. 06

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றோருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேட
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 07

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
 ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேட
 ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
 மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 08

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைசிற் றம்பலவன்
 பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேட
 பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய்இரு நிலத்தோர்
 விண்பாவி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 09

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
 ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேட
 ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
 வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

தங்காய் இதைன்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
 கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேட
 கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
 தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

கானார் புலித்தோல் உடைதலைண்ண காடுபதி
 ஆனால வனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேட
 ஆனாலும் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
 வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
 உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேட
 உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
 கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாம் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ 13

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைசிற் றம்பலவன்
 தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேட
 தான்புக்கு நட்டம் பயிறிலனேல் தரணியெல்லாம்
 ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
 இடபமுகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேட
 தடமதில்கள் அவைமுன்றும் தழலெரித்த அந்நாளில்
 இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
 அன்றானின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேட
 அன்றானின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினும்
 கொன்றான்காண் புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
 நம்பனையும் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேட
 நம்பனையும் ஆமாகேன் நான்மறைகள் தாமறியா
 எம்பெருமான் ஈசாவென் நேத்தினகாண் சாழலோ 17

சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடற்தடிந்த நல்லாழி
 நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா நென்னேட
 நலமுடைய நாரணன்தன் நயனமிடந் தரனடிகீழ்
 அவராக இடஆழி அருளிஎன்காண் சாழலோ 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
 எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேட
 எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும்
 தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலாம் நான்கணையும்
 இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேட
 அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

கிருச்சிற்றம்பலம்

✿ நன்னெறி ✿

இன்சொல்லால் அன்றி இருநீர் வியன்உலகம்
 வன்சொல்லால் என்றும் மகிழாதே — பொன்செய்
 அதிர் வளையாய் பொங்காது அழல் கதிரால் தண்என்
 கதிர்வரவால் பொங்கும் கடல்.

முனிவீனும் நல்குவர் மூதறிஞர் உள்ளம்
 கனிவீனும் நல்கார் கயவர் — நனிவிளைவில்
 காயினும் ஆகும் கதலிதான் எட்டி பழுத்து
 ஆயினும் ஆடோ அறை.

— சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அன்னைப் பத்து
ஆத்தும பூரணம்
(தில்லையில் அருளியது)
(கலி விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரீந் நாதனார் அன்னே என்னும். 1)

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருகருவர் அன்னே என்னும்
உள்ளின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்றும். 2)

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும். 3)

ஆடரப் பூனுடைத் தோல்பொடிப் பூசுற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுளினம்
வாடும் இதுஎன்னே அன்னே என்னும். 4)

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும் 5)

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும். 6)

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். 7)

தாளி அறுகினர் சந்தைச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும்

8)

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே என்னும்.

9)

கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் காணவா றன்னே என்னும்.

10)

திருச்சிற்றம்பலம்

✻ நன்னெறி ✻

தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்கு அளிப்பர் இஃன்று
மிக்கார்க்கு உதவார் விழுமியார் — எக்காலும்
நெல்லுக்கு இறைப்பதே நீரின்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக்கு இறைப்பாரோ போய்.

உடலின் சிறுமை கண்டு ஒண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் — மடவரால்
கண் அளவாய் நின்றதோ காணும் கதிர்ஒளிதான்
வின் அளவாயிற்றோ விளம்பு.

— சிவப்பிரகாச சுலாமிக்கல்

✻ உலக நீதி ✻

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை உறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனம்தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
சினம்தேடி அல்லலையும் தேட வேண்டாம்
சினத்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேர வேண்டாம்
வனந்தேடும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

— உலகநாதர்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருண் மலரும்
எழில்நகை கொண்டிநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

01

அருணன் இந்திரன்திசை அனுகின்ன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

02

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

03

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
தன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

04

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 சீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

05

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் அடியார்
 பத்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

06

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுந்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

07

முந்திய முதல்தரு இதுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

08

வண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழும்படி யோங்கந்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

09

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாந்நாம்
 போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
 படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

தமிழ்நெறி

புறநானூறு

உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம்

உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
 அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதுஎனத்
 தமிழர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
 துஞ்சலும் இலர்பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்
 புகழ்எனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
 உலகுடன் பெறினும் கொள்ளார் அயர்விலர்
 அன்ன மாட்சி அணைய ராகித்
 தமக்கென முயலா நோன்தாள்
 பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே.

182

— இளம்பெருவழுதி

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்

நெல்லும் உயிர்அன்றே நீரும் உயிர்அன்றே
 மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்
 அதனால் யார்உயிர் என்பது அறிகை
 வேல்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

186

— மோகிகிரணார்

திருவாதவூரடிகள் அருளிச்செய்த

திருக்கோவையார்

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்சி

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிச ரீசர் தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபங்காந்த கொண்டோங்கு தெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யனநடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென் றிக்கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

மதிவாணு தல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது

வேலசையழைத்தல்

வேலன் புகுந்து வெறியா டுகவெண் மதியறுக்க
காலன் புகுந்த வியக்கழல் வைத்தெழிற் றில்லைநின்ற
மேலன் புகுந்தென் கனின்றா னிருந்தவெண் காடசைய
பாலன் புகுந்திப் பரிசினி னிற்பித்த பண்பினுக்கே.

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய்
நெறியார் குழலி தாயர் நின்று
ஊதியமெடுத்துரைத்தூடநீர்த்தல்

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்கநிதி விதியே
குருணி யுற்றலர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே.

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கருளி
வரும்பினர் மகிழ் மேவுதலுரைத்தது
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாந் திருமுறை திருவிசைப்பா

கங்கை கொண்ட சோளேச்சரம்

(பண் - பஞ்சமம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
முன்னமா லறியா வொருவனா மிருவா
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

1

உண்ணெகிழ்ந் துடல நெக்குமுக கண்ணா!
ஓலமென் றோலமிட் டொருநாள்
மண்ணினின் றலறேன் வழிமொழி மாலை
மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
பண்ணிநின் றுருகேன் பண்செய்ய னென்னும்
பாவியே னாவியுள் புகுந்தென்
கண்ணினின் றகலான் என்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

2

அற்புதத் தெய்வ மிதனின்மற் றுண்டே
யன்பொடு தன்னையஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்ள் னூறுந்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையுங்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

3

ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா னுதலும்
அழகிய விழியும்வெண் ணீறும்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளுஞ் சடைமேற்
றரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும்
மொய்கொளெண் டிக்குங் கண்டநின் றொண்டர்
முகமலர்ந் திருகணீ ரரும்பக்
கைகள்மொட் டிக்கு மென்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

4

சுருதிவா னவனாந் திருநெடு மாலாஞ்
 சுந்தர விசும்பி னிந்திரனாம்
 பருதிவா னவனாம் படர்சடை முக்கட்
 பகவனா மகவுயிர்க் கமுதா
 மெருதுவா கனனா மெயில்கண்மூன் றெரித்த
 ஏறுசே வகனுமாம் பின்னாங்
 கருதுவார் கருது முருவமாங் கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

5

அண்டமோ ரணுவரம் பெருமைகொண் டணுவோ
 ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண் டடியேன்
 உண்டபூ ணுனக்காம் வகையென துள்ளம்
 உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி
 கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற்
 குறுகலர் புரங்கண்மூன் றெரித்த
 கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

6

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த
 முழுமணித் திரளமு தாங்கே
 தாய்தலைப் பட்டங் குருகியொன் றாய
 தன்மையி லென்னைமூன் னீன்ற
 நீதலைப் பட்டா லியானுமல் வகையே
 நிசிசர ரிருவரோ டொருவர்
 காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

7

தத்தையங் கனையார் தங்கண்மேல் வைத்த
 தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்டு
 அத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக்கு
 அமருல களிக்குநின் பெருமை
 பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
 பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
 கைத்தல மடியேன் சென்னிமேல் வைத்தகங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

8

பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போற்
 பாவமுன் பறைந்துபா லணைய
 புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப்
 புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
 நுண்ணியை யெனினு நம்பநின் பெருமை
 நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்
 கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

9

அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய
 அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள்
 உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
 உய்யக்கொண் டருளினை மருங்கிற்
 கொங்கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை காணிற்
 கொடியளென் றவிர்சடை முடிமேற்
 கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே .

10

மங்கையோ டிருந்து யோகுசெய் வாளை
 வளரிளந் திங்களை முடிமேற்
 கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே
 அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூ
 ரறைந்தசொன் மாலையா லாழிச்
 செங்கையோ டுலகி லரசவீற் றிருந்து
 திளைப்பதுஞ் சிவனருட் கடலே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் நெறி

அறிவிலை வணிகன் ஆய்அலன்

இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காம்எனும்
 அறவிலை வணிகன் ஆய்அலன் பிறரும்
 சான்றோர் சென்ற நெறியென
 ஆங்குப் பட்டன்று அவன்கைவண் மையே.

134

சேந்தனார் அருளிய
திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கரும் பத்தர்கள்
வஞ்சகர்போ யகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவா ஞமைகோ னடியோமுக்
கருள்புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
செய்யில் குழாம்புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளா வில்லதோ
ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டு மின்றுமென்று முள்ளபொரு ளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே,

நிட்டையி லாவுட னீத்தென்னை யாண்ட
நிகரீலா வண்ணங்களுஞ்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்
திறங்களுமே சிந்தித்
தட்டமூர்த் திக்கென் னகநெக ஆறு
மமிர்தினுக் காலநிழற்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்வீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கள்
விடைப் பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே,

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்
 டின்னம் புகலரிதா
 யிரந்திரந் தழைப்ப வென்னுயிராண்ட கோவினுக்
 கென்செயவல்ல மென்றுங்
 கரந்துங் கரவாத ஸ்ரீபக னாகிக்
 கரையில் கருணைக்கடல்
 பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே;

5

சேவிக்க வந்தய னிந்திரன் செங்கண்மா
 வெங்குந் திசைதிசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
 மாய்நின்று கூத்தாடும்
 ஆவிக் கமுதையென் னார்வத் தனத்தினை
 யப்பனை யொப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

6

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரு முலகுந் கழற வழறி
 யுமைமண வாளுக்காட்
 பாரும் விசும்பு மறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணாரினங்
 கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
 கோலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று
 புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
 மாலு மயனு மறியா நெறிதந்து
 வந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலு மமுதமு மொத்துநின் றானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

8

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
 பாற்கட லீந்திரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றநுள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

9

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்
 வண்டத் தொடுமுடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
 போனகழு மருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந்
 தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி யேத்தொலி
 யெங்குங் குழாம்பெருகி
 விழுவொலி விண்ணவஞ் சென்று விம்மி
 மிகுதிரு வாருநின்
 மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்
 மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
 மழவடி யாரொடுங் கூடியெம் மானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி
 லணியுடை யாதிரைநாள்
 நாரா யணனொடு நான்முக னங்கி
 யிரவியு மிந்திரனுந்
 தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க
 டிசையனைத்து நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் மாடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

12

எந்தை யெந்தாய் சுற்றமுற்று மெமக்கழு
 தாமெம் பிராணன்றென்று
 சிந்தை செய்யுஞ் சிவன் சீரடியா
 ரடிநாய் செப்புறை
 அத்தமி லானந்தச் சேந்த னெனைப்புந்
 தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவ னையென்று
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தாம் திருமுறை

ஞான லிங்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

(ஏழாம் தந்திரம்)

உருவும் அருவும் உருவோ டருவும்
மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குங்
குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய னாகுந்
தருவேன நல்குஞ் சதாசிவன் தானே. (1)

நாலான கீழ் துருவ நடுநிற்க
மேலான நான்கு மருவ மிகநாப்பண்
நாலான ஒன்று மருவரு நண்ணலாற்
பாலா மிவையாற் பரசிவன் தானே (2)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை
ஏவர் பிரானென் றிறைஞ்சுவர் ரவ்வழி
யாவர் பிரானடி அண்ணலு மாமே. (3)

வேண்டினின் றேதொழு தேன்வினை போயற
ஆண்டொரு திங்களும் நாளும் அளக்கின்ற
காண்டகை யானொடுங் கன்னி யுணரினும்
மூண்டகை மாறிலும் ஒன்றது வாமே. (4)

ஆதி பரந்தெய்வம் அண்டத்து நற்றெய்வஞ்
சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
நீதியுள் மாதெய்வ நின்மலன் எம்மிறை
பாதியுள் மன்னும் பராசக்தி யாமே. (5)

சக்திக்கு மேலே பராசக்தி தன்னுள்ளே
சுத்த சிவபதந் தோயாத தூவொளி
அத்தன் திருவடிக் கப்பாலைக் கப்பலாம்
ஒத்தவு மாமீசன் தானான வுண்மையே. (6)

கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்றும்
எழுந்திடங் காணில் இருக்கலு மாகும்
பரந்திடங் காணிற் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. (7)

எந்தை பரமனும் என்னம்மை கூட்டமும்
முந்த வுரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ்
சந்தித் திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை
உந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே. (8)

சத்தி சிவன்விளை யாட்டாம் உயிராகி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம தாகுந் துரியம் பிறிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே. (9)

சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி
சத்தி சிவமுமாஞ் சிவன்சத் தியுமாருஞ்
சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்திதான் என்றுஞ் சமைத்துரு வாகுமே. (10)

சிவ பூசை

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசை
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சிவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே. (1)

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவும் நாபிலங் காலையும் மாலையும்
ஊட்டவி யாவன வுள்ளம் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாமே. (2)

பான்மொழி பாகன் பராபரன் தானாகு
மான சதாசிவன் தன்னையா வாகித்து
மேன்முகம் ஈசான மாகவே கைக்கொண்டு
சீன்முகஞ் செய்யச் சிவவை னாகுமே. (3)

நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற்
கனைகழல் ஈசனைக் காண வரிதாங்
கனைகழல் ஈசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் வாரே. (4)

மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ஈசன் நிலைபெறு காரணம்
அஞ்சமு தாம்உப சாரம்எட் டெட்டொடும்
அஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே. (5)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவி & ள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே. (6)

அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகேள்
ஒத்தமெய்ஞ் ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் பொழிந்ததே (8)

மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் நாலுஞ்
 சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் ஏந்தி
 மறப்பின்றி யுண்ணை வழிபடும் வண்ணம்
 அடிப்பெற வேண்டும் அமரர் பிரானே, (8)

ஆரா தனையும் அமரர் குழாங்களுந்
 தீராக் கடலும் நிலத்தும் தாய்நிற்கும்
 பேரா யிரமும் பிரான்திரு நாமமும்
 ஆரா வழியெங்கள் ஆதிப் பிரானே (9)

ஆணைந்தும் ஆட்டி அமரர் கணத்தொழுத்
 தானந்த மில்லாத் தலைவன் அருளது
 தேனுந்து மாமலர் உள்ளே தெளிந்ததோர்
 பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே. (10)

சூனிய சம்சாஷனை

ஓன்பதாம் தந்திரம்

ஆறு தெருவில் அகப்பட்ட சந்தியிற்
 சாறு படுவன் நான்கு பனையுள
 ஏறற் கரியதோர் ஏணியிட் டப்பனை
 ஏறலுற் றேன்கடல் ஏழுங்கண் டேனே. (3)

வழுதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது
 புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
 தொழுதுகொண் டோடினார் தோட்டக் குடிகண்
 முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே (4)

ஐயென்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர்
 செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவறி வாரில்லை
 மையணி கண்டன் மனம்பெறின் அந்நிலம்
 பொய்யொன்று மின்றிப் புகளளி தாமே. (5)

ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு துரவுள
 மூத்தான் இறைக்க இளையான் படுத்தநீர்
 பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடிற்
 கூத்தி வளர்ந்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே. (8)

பட்டிப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
 குட்டிப் பசுக்களோ ரேழுள ஜந்துள
 குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
 பட்டிப் பசுவே பனவிற்கு வாய்த்ததே. (9)

ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள்
 ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒருகும் பால்போதும்
 காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
 மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே. (10)

தட்டான் அகத்தில் தலையான மச்சின்மேல்
 மொட்டா யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
 வட்டம் படவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
 தட்டான் அதனைத் நகைத்துகொண் டானே. (11)

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துண்டு
 மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
 மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினாற்
 பார்ப்பான் பசுஐந்தும் பாலாச் சொரியுமே. (18)

மூங்கின் முளையில் எழுந்ததோர் வேம்புண்டு
 வேம்பினிற் சார்ந்து கிடத்த பனையிலோர்
 பாம்புண்டு பாம்பைத் தூரத்தித்தின் பாரின்றி
 வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே. (22)

இலையில்லை பூவுண் டினவன் டிங்கில்லை
 தலையில்லை வேருண்டு தாளில்லை பூவின்
 குலையில்லை கொய்யும் மலருண்டு சூடுத்
 தலையில்லை தாழ்ந்த கிளைபுல ராதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திறவோர் காட்சியின் தெளிந்தனம்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
 தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
 நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன
 காதலும் புதுவது அன்றே வாழ்தல்
 இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே மின்னொடு
 வானம் தண்டுளி தலைஇ ஆனது
 கல்பொருது இரங்கு மல்லல் பேர்யாற்று
 நீர்வழிப் படும் புனைபோர் ஆருயிர்
 முறைவழிப் படும் என்பது நிறவேர்
 காட்சியின் தெளிந்தனம் ஆகலின் மாட்சியின்
 பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
 சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

192

— கணியன் பூங்குன்றனார்

பதினோராம் திருமுறை

திருமுருகாற்றுப்படை

வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

குன்றம் எறித்தாய் குறைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறுநீந்தான் ஏறே
உளையாயென் உள்ளத் துறை

1

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றும் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்னை வேல்

2

வீரவேல் நாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குனித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

3

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
சொன்னவிடிலேறி சூர் படிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டு(உ)ருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

4

உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கேர்லப்பா வனோர் கொடியவினை தீர்த்த தருளம்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

5

அஞ்சுமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாள் நோதுவார் முன்.

6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே யீசன் மகனே - ஒருகைமுருகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைத்தொழுவேன் நான்.

7

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்
 ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகா - பூக்கும்
 கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
 இடங்காண் இரங்காய் இனி

8

பரங்குன்றின் பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
 கரங்குப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - கருங்காமல்
 ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
 பூசையாக் கொண்டே புகல்.

9

நக்கீரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற்றுப் படையைந்
 தற்கோல நாள்தொறும் சாற்றினால் - முற்கோல
 மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
 தான் நினைத்த எல்லாம் தரும்.

10

திருச் சிற்றம்பலம்

இன்னாரது அம்மஇவ் வுலகம் இனிய காண்க

ஒரில் நெய்தல் கறங்க ஓர்இல்
 ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
 புணர்ந்தோர் பூவணி அணியப் பிரிந்தோர்
 பைதல் உண்கண் பனிவார்பு உறைப்பப்
 படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்
 இன்னது அம்மஇவ் வுலகம்
 இனிய காண்கிதன் இயல்புஉணர்ந் தோரே.

194

— பக்குடுக்கை நன்கணியார்

அவ்வழி வாழிய நிலனே

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
 அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
 எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
 அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

187

— ஔவையார்

பதினோராந் திருமுறை முத்த திருப்பதிகம்

(காரைக்காலம்மையார் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்: இந்த ளம்

எட்டி யிலவ மீகை சூரை காரை படர்ந்தெங்குஞ்
சுட்ட கடலை சூழ்ந்த கள்ளி சோர்ந்த குடர்கொளவப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழிகட்பேய்
கொட்ட முழவங் கூளி பாடக் குழக னாடுமே. 1)

பிணந்தா னுருகி நிலந்தா னனைப்ப நெடும்பற் குழிகட்பேய்
துணங்கை யெறிந்து சூழு நோக்கிச் சுடலை நவிழ்த் தெங்குங்
கணங்கள் கூடிப் பிணங்கண் மாந்திக் களித்த மனத்தவா
யணங்கு காட்டி யனல்கை யேந்தி யழக னாடுமே. 2)

புட்கள் பொதுத்த புலால்வெண் டலையைப் புறமே நரிகவ்வ
வட்கென் றழைப்ப வாந்தை வீச வருகே சிறுகூகை
யுட்க விழிக்க ஜமன் வெருட்ட வோரிக தித்தெங்கும்
பிட்க நட்டம் பேணு மிறைவன் பெயரும் பெருங்காடே 3)

செத்த பிணத்தைத் தெளியா தொகுபேய்சென்று விரல் சுட்டிக்
கத்தி யுறுமிக் கணவீட் டெறிந்து கடக்கப் பாய்ந்து போய்ப்
பத்தல் வயிற்றைப் பதைக்க மோதிப் பலபே யிரிந்தோடப்
பித்த வேடங் கொண்டு நட்டம் பெருமா னாடுமே. 4)

முள்ளி தீத்து முளி கருகிமுளை சொரிந்துக்குக்
கள்ளி வற்றி வெள்ளில் பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே
புள்ளி யுழைமான் நோலொன் றுடுத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டுப்
பள்ளி யிடமு மதுவே யாகப் பரம னாடுமே. 5)

வாளைக் கிளர வளைவா ளெயிற்று வண்ணச் சிறுகூகை
மூளைத் தலையும் பிணமும் விழுங்கி முரலு முதுகாட்டிற்
றாளிப் பணையி னிலைபோல் மயிர்க்கட் டழல்வா யழல்கட்பேய்
கூளிக் கணங்கள் குழலோ டியம்பக் குழக னாடுமே. 6)

நொந்திக் கிடந்த கடலை தடவி நுகரும் புழுக்கின்றிச்
சிந்தித் திருந்தங் குறங்குஞ் சிறுபேய் கிரமப் படுகாட்டின்
முந்தி யமரர்முழவி னோசை முறைமை வழுவாமே
யந்தி நிருத்த மனல்கை யேந்தி யழக னாடுமே. 7)

வேய்க னோங்கிவெண்முத் துதிர வெடிகொள் சுடலையு
 னோயு முருவி லுலறு கூந்த லலறு பகுவாய
 பேய்கள் கூடிப் பிணங்கண் மாந்தி யணங்கும் பெருங்காட்டின்
 மராய னாட மலையான் மகளு மருண்டு நோக்குமே. 8)

கடுவ னுகளுங் கழைகூழ் பொதும்பிற் கழுகும் பேயுமா
 யீடுவெண் டலையு மீமப் புகையு மெழுந்த பெருங்காட்டிற்
 கொடுவெண் மழுவும் பிறையுந் ததும்பக் கொள்ளென் றிசைபாடப்
 படுவெண் டுடியும் பறையுங் கறங்கப் பரம னாடுமே. 9)

குண்டை வயீற்றுக் குறிய சிறிய நெடிய பிறங்கற்பே
 யீண்டு படர்ந்த விருள்கூழ் மயானத் தெரிவா யெயிற்றுப் பேய்
 கொண்டு குழவி தடவி வெருட்டிக் கொள்ளென் றிசைபாட
 மிண்டி மினிர்ந்த சடைக டாழ விமல னாடுமே. 10)

குடு மதியுஞ் சடைமே லுடையார் கழல்வார் திருநட்ட
 மாடு மர்வ மரையி லார்த்த வடிக ளருளாலே
 காடு மலிந்த கணல்வா யெயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்
 பாடல் பத்தும் பாடி யாடப் பாவ நாசமே. 11)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி

கந்தபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சான்றவ ராய்ந்திடந் தக்க வாம்பொருள்
 மூன்றுள மறையெலா மொழிய நின்றன
 வான்ற தோர்தொல் பதியாரு யிர்த்தொகை
 வான்றிகழ் தளையென வகுப்ப ரன்னவே. 1

அளித்திடல் காத்திட லடுதன் மெய்யுணர்
 வெளித்திடல் பேரரு ஞாதவ லேயெனக்
 கிளத்திடு செயல்புரி கின்ற நீலமார்
 களத்தினன் பதியது கழறும் வேதமே. 2

தருமமென் றொருபொரு ளுளது தாவிலா
 விருமைபி னின்படு மெளிதினாகி குமா
 லருமையில் வரும்பொரு ளாகு மன்னது
 மொருமை யினோர்கலா லுணர்தற் கொண்ணுமோ. 3

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
 அருண்மொழித்தேவர் அருளிச் செய்த
 தெந்தமிழ் சொற் கோவில்
திருத்தொண்டர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
 நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
 அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
 மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

1

திருச்சிற்றம்பலம்

விளக்கவுரை:-

சிவன் திருவடி தரிசனம் பெற்றவர்கள் சிவனடியார்கள். அவர்கள் சிவதொண்டினால், அவர்களுக்கு வாய்த்தது திருவடி தரிசனம். அச்சிவதொண்டர் வரலாறு கூறும் காவியம் திருத்தொண்டர்புராணம். புராணம் பொருளுக்குப் பொருத்தமாக அமைகிறது அதன் காப்புச் செய்யுள். திருவடி வழிபாடே இதன் காப்புச் செய்யுட் பொருளாகிறது. அருவமும் கடந்த கடவுளுக்கு உருவமேது? அப்புறம் அடியேது? என்பது கேள்வியல்ல. அருவமாகிய மேகம் ஒரோவொருகால் தம்பம் போல் உருத்துக் கீழிறங்கிக் கடல்நீரை இழுத்து மேற்செல்வதறிவோம். அத்தன்மை போல, அருவமும் கடந்ததனால் கடவுள் எனப்படும் அப் பரம்பொருளின் கருணை தன்னியல்பாகவே தோன்றா உருவாய்த் தோன்றிப் பக்குவான்மாக்களை இழுத்தெடுத்துக் கொள்ளும் அருள் நிலையே அதற்கு அடியாவது. அந்த அடிக்கே இங்கு வாழ்த்தும் வணக்கமும் செலுத்தப்படுகின்றது. ஆனை வருமுன் மணியோசை போல அது வருமுன் பரநாத ஓசை எழும். அதுவே சிலம்பு, அச்சிலம்பொலியோடு மருவியிருந்தல் அதனியல்பு. பிரபஞ்சப் படைப்பு, நிலைப்பு, அழிப்பு முதலான ஐந்தொழிலும் அத்திருவடியின் ஆட்டம் பரநாதச் சிலம்பொலிக்க நிகழும் அந்த ஆட்டத்தின் அற்புதலாவண்ய அழகு மூர்த்தம் நடராஜத் திருமூர்த்தம். அதன் தத்துவார்த்தம் முழுவதுந் ததும்பத் திகழும் இத் திருப்பாடல் சைவஞானத்தின் மணிமுடியாகப் போற்றல் பெறும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விளக்கவுரை:

'அகண்டாகார சிவபோகம் என்னும் பெருவெள்ளம்' எனத் தாயுமான சுவாமிகளாலும், பெயரா ஒழியாப் பிரிவில்லா ஒழிவில்லா மறவா நினைவா அளவில்லாமாளா இன்பமாகடல் என மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாலும், இவ்வகையிற் சைவஞான மேதைகள் பிறர்பிறராலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள, நிறைவான தும் நிலையானதுமான பேரின்ப மொன்று வற்றா ஊற்றாக என்றென்றும் இருந்து கொண்டிருப்பதாகும். அறுதிப் பேறாக அவ்வின்பத்தை எய்துதலே அகில உலகினும் வாழுஞ் சகல உயிர்களினதும் இலக்காய் இருக்கும் என்பது, அவற்றுள் எந்த உயிரும், நிலையற்றததும் பற்றாக் குறையாயிருப்பினுங் கூட, ஐம்புலன் சாரும் ஏதேனும் ஒரு இன்பத்தை நாடியல்லது வாழக் காணாமையாற் பெறப்படும் 'எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது தான மர்ந்து வருஉம் மேலற்றாகும்' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானும் அது வலுவுறும், இங்ஙனம் எல்லா உயிர்க்கும் ஏக இலட்சியமாய் உள்ள அப்பேரின்பம், இன்பகாரணன் எனப்படுந் சிவனிடத்தது ஆதலானும் அவனாலல்லது அது எய்தப் பெறாமையெண்மை நூல்களாற் பெறப்படுதலாலும் அவனை உரிய முறையில் காதலிக்கும் மெய்யன் பென்றே அவனை வசிகரிக்குந் சாதனம் என வற்புறுத்தப் படுதலினாலும் மெய்யன்பினால் அவனைக்காதலித்து அவன் தொண்டு வழி நிறறல் ஒன்றல்லது அவ்வின்பம் பெறுதற்கு மார்க்கம் வேறில்லை யாகும். 'அன்போடுருகி அகங்குழைவார்க் கன்றி என்பொன் மணியினை எய்தவொண் ணாதே' எனுந் திருமூலர் திருமந்திரம் ஒன்றே இதற்கமையும், அதற்குக் கண்கண்ட சாட்சியங்களாக இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர்கள் திருத்தொண்டர் புராணத்துச் சிவனடியார்கள். ஆதலால் அவர்கள் புகழ் இவ்வுலகில் மங்காது நினைத்து நிற்பதாக எனப் போற்றுதல் மூலம் உலகில் அநேகானேகம் பேருக்கு அவ்வநுபவப் பேறுபெறும் வாய்ப்பு நிகழ வைத்தலே திருத்தொண்டர் புராணத்தின் தாற்பரியமாம். அது சேக்கிழார் வாக்கில், "என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பினால் ஒன்று காதலித்துள்ளமும் ஒங்கிட மன்று ளாரடியாரவர் வான்புகழ் நின்ற தெங்கும் நிலவியுலகெலாம்" என வரும்.

மேற் கண்டவாறாக இச்செய்யுளில் 'நின்றது' உன்ற சொல் 'நிற்க' எனும் வியங்கோவினைப் பொருளில் நிற்பதாகக் கொள்ளாது. நிலைத்திருக்கிறது என நேர் பொருளே கொண்டு

ஒன்றாகிய சிவனைக் காதலித்து எக்காலத்தும் ஆனம்(உள்ள) நல மோங்கிட, அடியார் புகழ் ஒரு வைப்பு முதலாக நிலை கொண்டிருக்கிறது எனக் கூறிச் சேக்கிழார் பெருமான் நூல் நிறைவில் தாம் நிறைவு பெற்றுக் கொண்டார் எனலும் அமையும் திருத்தொண்டர் புராணதாற்பர்யம் இருந்தவாறு இது.

— பெரியபுராண சூசனம் மலேசியப் பதிப்பு

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடல்

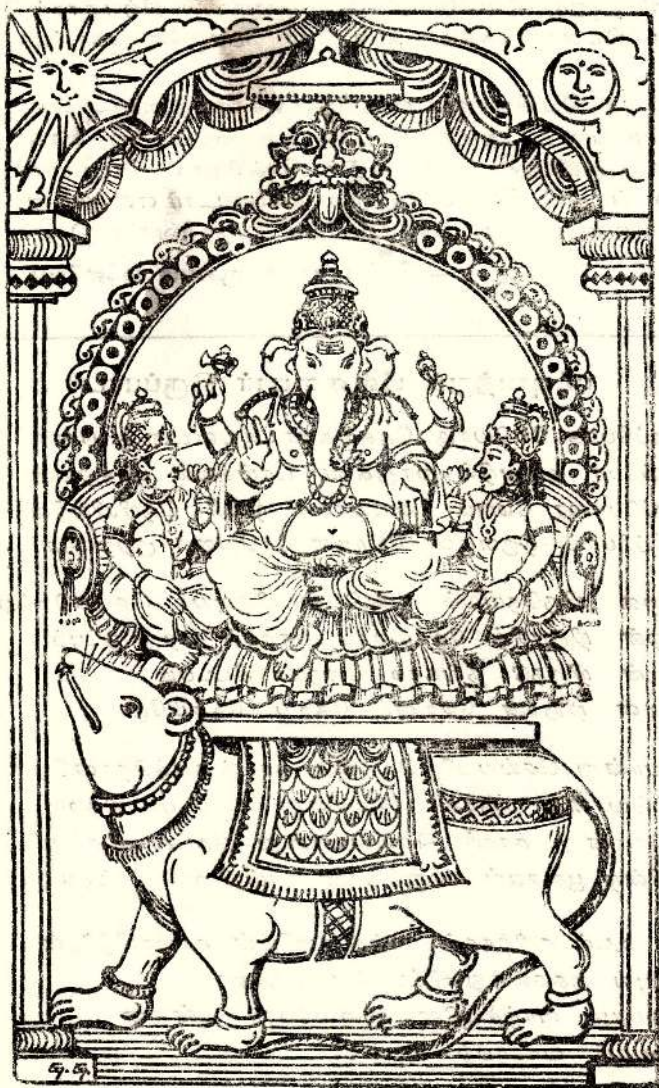
வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தால்
தினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாசநினை
நினைப்போரை மேவும் நினையாரை நீங்கி நெறியில்நின்றால்
உனைப்போல் தருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே. 1

ஒன்றென் றிருதெய்வம் உண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லாம்
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமும்நட்டும்
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
என்றென் றிருமன மேஉனக் கேஉப தேசயிதே. 2

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்மழும்
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புயியார்
செய்கின்ற பூசைஎவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே. 3

மாதா உடல் சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே — நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோர் அன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா. 4

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி அறிவழிந்து
மெய்யும்பொய் யாகி வீடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன் யான்
செய்யுந் திருவொற்றி ஊடுடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழுப்பண்ணி ஐந்தெழுத் தோதவுங் கற்சியுமே. 5

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

தேவாரம்

இரண்டாம் திருமுறை

(தலக்குறிப்பு, ரதிக வரலாறு, பொருள்கோள்,
சித்தாந்த ஞானவிளக்கம், அருஞ்சொற் பொருள் ஆகியன)

திருப்பூந்தாராய்

வினாவுரைப் பதிகம்

பதிகம் : 137

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்நெ லங்கழ னிப்பழ னத்தய லேசெழும்
புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய்
நுன்னி நல்விமை யோர்முடி தோய்கழ வீர்சொலீர்
பின்னு செஞ்சடை யிற்பின்ற பாம்புடன் வைத்ததே (1)

ஏற்று தெண்டிரை யேறிய சங்கினொ டிப்பிகள்
பொற்றி கழ்கம லம்பகு னப்புற பூந்தராய்ச்
சுற்றி நல்விமை யோர்தொழு பொற்கழ வீர்சொலீர்
பெற்றம் ஏறுதல் பெற்றிமை யோபெரு மானிரே. (2)

சங்கு செம்பவ ளத்தீரண முத்தவை தாங்கொடு
பொங்கு தெண்டிரை வந்தலைக் கும்புனற் பூந்தராய்த்
துங்க மால்களிற் றின்னூரி போர்த்துகந் தீர்சொல்லீர்
மங்கை பங்கமும் அங்கத்தொ டொன்றிய மாண்பதே (3)

சேம வன்மதில் பொன்னணி மாளிகை சேணுயர்
பூம ணங்கம மும்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்ச்
சோம னும்மர வுந்தொடர் செஞ்சடை யீர்சொலீர்
காமன் வெண்பொடி யாகக் கடைக்கண் சிவந்ததே. (4)

பள்ள மீனிரை தேர்ந்துழ லும்பகு வாயன
புள்ளு நாடொறுஞ் சேர்பொழில் சூழ்தரு பூந்தராய்த்
துள்ளு மாண்மறி யேந்திய செங்கையி வீர்சொலீர்
வெள்ள நீரொரு செஞ்சடை வைத்த வியப்பதே. (5)

மாதி லங்கிய மங்கைய ராட மருங்கெலாம்
போதி லங்கம லம்மது வார்புனற் பூந்தராய்ச்
சோதி யஞ்சுடர் மேனிவெண் ணீறணி வீர்சொலீர்
காதி லங்குழை சங்கவெண் டோடுடன் வைத்ததே. (6)

வருக்க மார்தரு வான்கடு வன்னொடு மந்திகள்
தருக்கொள் சோலை தருங்கனி மாந்திய பூந்தராய்த்
துரக்கு மால்விடை மேல்வரு வீர்அடி கேள்சொலீர்
அரக்கன் ஆற்றல் அழித்தரு ளாக்கிய ஆக்கமே. (7)

வாரிகொள் செங்கயல் பாய்புனல் சூழ்ந்த மருங்கெலாம்
 புரிசை நீடுயர் மாடநி லாவிய பூந்தராயச்
 சுருதி பாடிய பாணியல் தூமொழி யீர்சொலீர்
 கரிய மால் அயன் நேடி உமைக்கண் டிலாமையே. (8)

வண்ட வங்கழ னிம்மடை வாளைகள் பாய்புனற்
 புண்டரீக மலர்ந்து மதுத்தரு பூந்தராய்த்
 தொண்டர் வந்தடி போற்றிசெய் தொக்கழ லீர்சொலீர்
 குண்டர் சாக்கியர் கூறிய தாங்குறி மின்மையே. (9)

மகர வार्கடல் வந்தண வும்மணற் காணல்வாய்ப்
 புகலி ஞானசம் பந்தன் எழில்மிகு பூந்தராய்ப்
 பகவ னாரைப் பரவுசொன் மாலைபத் தும்வல்லார்
 அகல்வர் தீவினை நல்வினை யோடுட னாவரே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக்குறிப்பு:-

பூந்தராய் என்பது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தமது வழி
 வழிமொழித் திருவிராகப் பதிகத்திற் போற்றிக் துதித்துள்ள
 சீகாழித் தலத்திருப் பெயர்களில் ஆறாவது பெயராகும். குறித்த
 திருப்பதிகத்தில் ஆறாவது தேவாரத்திற் கண்டபடி, இரணி
 யாக்கன் என்ற அசுரனாற் கவரப்பட்டஞ்சு கடற்கீழ்க் கொண்டு
 போய் ஒளிக்கப்பட்டிருந்த பூமியை, வெண்பன்றியிருவிற் சென்று
 (அவ்வரக்கனைக் கொண்டு) மீட்டுவந்து பழையபடி நிறுவிய
 விஷ்ணுமூர்த்தி, அவ்வகையில் தனக்கு நேர்ந்த கொலைப்பழி
 தீரவேண்டிப் பூசித்துப் பலன் பெற்றமை காரணத்தால், சீகாழி
 பூந்தராய் எனப்பெயர் பெற்றதாக அறிதல் கூடும். “அரா
 யிசை யிரா தெழில் தராயர பராயண வராக வுருவா - தரா
 யணை விரா யெரி பராய் மிகு தராய் மொழி விராய பதியே”
 என்பது தேவாரம்.

ஆதிக வரலாறு:-

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் திருத்தல யாத்திரை ஐந்து
 சுற்றுவட்டங்களில் இடம்பெற்றதாக அவர் வரலாறு காட்டும்.
 அதற்கிணங்க எத்தேவாரப்பதிகம் எச்சுற்றுவட்டத்தில், எச்சந்
 தர்ப்பத்தில் எழுந்ததெனக் காணும் வாய்ப்பு அதிகமான பதி
 கங்களுக்குளதாகும். அவ்வாய்ப்புப் பெறாத பதிகங்களில் இத்
 திருப்பதிகமும் ஒன்றாயிருக்கின்றமை காண்க.

பொருள் கோள்:-

இப்பதிகம் 'வினாவுரை' என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. பாடல் தோறும் அறிதற்கரிய சிவபரத்துவ விலாசமொன்றின் உண்மையைத் தொட்டெழும் வினா ஒன்றை முன் வைத்து அதனைத் தெளிவிக்க வேண்டுதல் என இத்தலைப்பின் பொருள் அறியப்படும். மொழி வழக்கிலுள்ள வினாவகைகளுள் இது ஆராமை வினா வகையிற் சேருமெனல் பொருந்தும். சிவபரத்துவ இயல்பொன்றைத் தம்மில்தாமே சுவாரசியமாக அநுபவிக் கையில் மீதூரும் ஆராமை காரணமாக, அதன் வெளிப்படு தோற்றமாக, எழும் வினா ஆராமை வினா என்க. குழந்தை அருமை பாராட்டிப் பரிமளிக்கும் தாய்மார் அதனிடம் வினாவி மகிழும் வினாக்கள் போல்வன இவையாகும். தாய்மார் விஷ யத்தில் இது விடுப்பெனவும்படும். சக்தி, சிவங்களின் தாதாண் மிய நிலையான பரத்துவ இலட்சணத்தைத் தம்மில் தாம் ஐயந்தும், வியந்தும் இன்புறும் காரைக்காலம்மையார்: "விருப் பினால் நீபிரியகில்லாயோ வேறா - இருப்பிடமற்றில்லையோ என்னோ - பொருப்பன் மகள் - மஞ்சு போன் மால்விடையாய் நிற்பிரிந்து வேறிருக்க - அஞ்சுமோ சொல்லாயவன்" எனப் பரிந்து, விடுப்பாக வினாவும் விதம் அற்புதத் திருவந்தாதியிற் காணத்தகும். தேவாரத் திருமுறையின் உருவுந், திரவும் அமையு ம்பாங்கைக் கருவிற் சுமந்து உயிர்த்தகதாய் காரைக்காலம்மை யார். தாய்விழி தப்பாது, அது ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாட லிற் கவினக் காண்டலிற் சுவையுமுண்டு; நயமுமுண்டு.

இப்பதிக முதற்பாடலில், "சடையிற் பிறை பாம்புடன் வைத்ததே" என்றது, அப்பரத்துவப் பண்பின்பால் சுவாமிகளுக் கெழுந்த ஆராமையன்பில் எழுந்த ஒரு விடுப்பாகும். இமை யோர் முடிதோய் கழலீர் பிறை பாம்புடன் (வைத்தது - வைத்தன் திருவுளக்குறிப்பை) சொலீர் என இயைபு படுத்திக் காண்க. ஏனைப்பாடல்களின் பயனுணர்தற்கும் விதிக் கிரமம் இதுவேயாம்.

சைவ ஞான விளக்கம்:-

சைவ சித்தாந்த இலக்கணத்துக்கிலக்கியமாவன திருமுறைகள் எனல் பிரசித்தம். தமிழ்க்கே சிறப்புரிமையாயுள்ள திருமுறைப் பண்பாகமிளிரும் சைவசித்தாத்தம் தமிழர் ஞானக்கலையென்ப தில் யதார்த்தம் நிரம்பவுண்டே. அஃதிருக்க, மேற்குறித்த வினா வுரையில் பிறை பாம்புடன் வைத்ததன் திருவுளம் யாதோ என்ப தற்கான விடைகளாக அமையக் கூடியவை சைவசித்தாந்த ஞான விளக்கமொன்றை திருமுனைகளில் தருவனவாம். ஒன்றை யொன்றொவ்வாத வேறு வேறுருவும், வேறுவேறியற்கையும்

வேகுவாக மலிந்த இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிவன் தனது ஒரே ஆணைவளாகத்துள் வைத்தியக்கும் அவர் மகிமையாகிய பதி இலக்கணம் இதில் விளங்கிக்கிடப்பதொன்று. இயற்கையில் பாம்பு மதிக்குப் பகை. ஆனால் சிவன் சடையில் அவை அவனானையால் பகை தவிர்ந்து யுணக்க முறுகின்றன. அன்றியும், சிவனை அகன்றுமலும் பந்தவாழ்வில் மட்டுமே பகை முகிழ்ப்பது; அவனை அணைந்து பெறும் முத்தி வாழ்வில் அதற்கு முகிழ்ப்பேது? என்பதும் அதன் சார்பிலாம்.

இனி. சிவனுருவமாக அறியப்படுவது சிவயோக அநுபவங்களை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டதோர் உருவமே ஆதல் ஒரு தலை. அந்நோக்கில், சிவயோக ஆற்றலால் மூலாதாரத்திலிருந்து சிரசையடைந்து அங்கேயே தங்கும் பாம்புருவிலான குண்டலினி சக்தியின் ஆற்றலும் அச்சிவயோகிக்குச் சிசுசே இடமாக நிலைபெற்றுவிடுஞ் சந்திரகலையின் ஆற்றலும் ஒருங்கியெயந்து அவருக்கு விளைக்கும் பரப்பிரகாச விளக்க நிலை - ஞானப்பிரகாச நிலை - ஒன்றுண்டு என்பது மற்றொன்று. இரண்டுமே சைவ ஞான விளக்கங்கள்தாம். "பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த்தாண்டாய்" - என்ற அப்பர் சுவாமிகள் அருளிச் செயல் முன்னையதை உதாகரிக்கும் சிவயோகாநுபவம் விரிக்கும் நூல்கள் பின்னையதை உதாகரிக்கும் என்க.

இனி, இப்பதிசுப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னீரடி கள் பூந்தராய்ப்பதியின் இயற்கையழகமைதி பற்றிய வர்ணனை இலக்கியமன்றோ; இவை தோத்திரமாகாவே என்பாரையும் உடைத்து இவ்வுலகம். அவர் மயல்தீர்க்கும் சைவசித்தாந்த ஞானபரமான ஒரு விளக்கம் இவற்றின் சார்பில் இருத்தல் அறியத்தகும். இவ்வுலகில் நல்லன, இனியன, அழகியன என்ற இவ்வசையறாக்களிற் பலபல உள. இவைபற்றிய புலக்காட்சியாகிய மாசறு காட்சிக்கும் ஞானக் காட்சியாகிய மாசறு காட்சிக்கும் பெரும் வேறுபாடுண்டு. புலக் காட்சியாளர்: அப்போதைக்கு அவை தமக்கிதமாயிருத்தலால் நல்லன, இனியன, அழகியன என்றவாறாகச் சொல்கிறார்கள். அங்ஙனமாகாது. ஞானக் காட்சியாளர்; எவ்வெதனிடத்தும் அவ்வதனியல்பளவாய் நின்று அவ்வதன் குணங்களையும், ஆற்றல்களையும் பிரகாசிப்பதான சிவப்பிரபாவமொன்றுண்டு: அதனாலேயே அவை நல்லன, இனியன, அழகியன ஆகின்றன என்கின்றார்கள். முன்னவர், தமக்கு இதமளித்தாத அனைத்தையும் தீயன, இன்னாதன, அழகற்றன என்றொதுக்கும் வழக்கமிடத்தலும், பின்னவர் இறைவன் படைப்பில் எதனையும் தீயன, இன்னாதன, அழகற்றன என ஒதுக்கும் வழக்கம் இல்லாமையும் இவற்றுக்காம் நிருபணங்க

ளாகும். முன்னவர் காட்சி, மாசறு காட்சி; பின்னவர் காட்சி
மாசறு காட்சி என்ற வேறுபாடும் இதுபற்றி எழுந்ததேயாம்.

இதற்கிணங்க,

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் காட்சியில், பூந்தராயில், விளைந்து முற்றிய நெல்வயலின் மேற்பரப்பு வெள்ளையாடை விரித்ததாக, அப்பரப்பில் உதிர்ந்து சிதறும் புன்னைப்பூந்தாது கள் அவ்வெள்ளையாடையிற் பவளம் பரப்பப்பட்டதாக நேரும் அழகுக் காட்சி, நிச்சயமாக அவற்றின் பின்னணியாக மிளிரும் திருவருளழகுக் காட்சியே ஆதல் பெறப்படும். காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுளுண்மையை உணர்த்துவதே சைவ சித்தாந்த மரபு. அவ்வகையில், காணப்பட்ட நெற்பரப் பொளியழகு புன்னைத் தாதுநிற அழகுகளால் அவற்றின் பின்புலமான திருவருளழகையே சம்பந்த சுவாமிகள் உணர்த்தினாராதல் ஒருதலை. மற்றும் பாடல்கள் கொண்டிருக்கும் வர்ணனைப் பகுதிகளும் இவ்வாறே கருத்துரைத்துணர்ந்து நயக்கத்தகுவனவாகும்.

மேலுங்கூறுவதாயின், இயற்கையழகின் ரசனையைத் தோற்று தல்முலம் அதன் பின்புலமாகிய திருவருளழகை உணரவைத்தல் சம்பந்த சுவாமிகளின் உணர்த்துமுறை விசேடமெனலாம். இயற்கையழகோடு உடனாகவே அதில் இடங்கொளுந் திருவருளிருப்பை இலாவகமாக உணர்த்திவிடுகிறார் சுவாமிகள். கன்னற்பாகைப் பாகாக எடுத்துற்றி வழங்காது, கலசத்தோடே வழங்குவார் செயல் போல்வது இது என நயக்கலுமாம்.

“கப்பிய கனிதேன் பாகைக் கலசத்தோ டருத்துவார் போல்
— செப்புறுமியற்கைப்

பாங்காம் வருணனைக் கலசத்தோடே
திப்பிய அருளிற் றேங்கித் திகழுகெல்லா மொக்க
எப்பரிசுருமுண்ண எடுத்தளித் தருளினாரே”

சீர்காழிப்பிள்ளைத் திருப்பதிகப் படலம், செய். 11

திருக்கேதீச்ச மான்மீயம்,

2வது பொற்பொளிர் காண்டம்

- செய்யுள்: 2 — பெற்றம் - எருது, பெற்றிமை - தன்மை
,, : 8 — பங்கம் - கூறு, அங்கம் - உறுப்பு
,, : 4 — கண் சிவந்தது - கோபித்தது
,, : 5 — பருவாய் - திறந்தவாறே இருக்கும் வாய்,
மாது - அழகு

- செய்யுள் : 6 — போதிலங்கமலம் - அங்கமலப் போதில்
(மாற்றிக் கூட்டுக. போது மலரும் பருவத்து
அரும்பு)
- .. : 8 — வருக்கம் - இனம், துரக்கும் - துரத்தும்
- .. : 9 — பாண் - பாட்டு, தொல்கழல் - ஆதி அறியப்
படாத கழல். முன் 'அடி' வருதலின் இங்கு
கழல் வீரக்கழல் குறித்தமையும். அந்நிலை
யில், தொண்டர் வந்தடி போற்றி செய்யும்
கழல் என்றது, கழலொலி கேட்டதும்
தொண்டர் வந்து அடிபோற்றுதல் சாலும்.
ஆகலின் அவர் போற்றுதற்கு அது செய்வீப்
போனாம் எனும் நயம்பற்றி.
- .. : 11 — மகரம் - மீன், பகவன் - சிவன்.

சிவமயம்

திருவலஞ்சுழி

வினாவுரை

பதிகம்: 138

பண். இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்டெ லாமல ரவ்விரை நாறுதண் டேன்விம்மி
வண்டெ லாம்நசை யால் இசை பாடும் வலஞ்சுழித்
தொண்டெ லாம்பர வஞ்சுடர் போல் ஒளி யீர்சொலீர்
பண்டெ லாம்பலி தேர்ந்தொலி பாடல் பயின்றதே. 1

பாரல் வெண்குரு கும்பத வாயன நாரையும்
வாரல் வெண்டிரை வாயிரை தேரும் வலஞ்சுழி
மூரல் வெண்புறு வண்ணகு மொய்யொளி யீர்சொலீர்
ஊரல் வெண்டலை கொண்டுல கொக்க வழன்றதே. 2

கிண்ண வண்ணமல ருங்கிளர் தாமரைத் தாதளாய்
வண்ண நுண்மணன் மேலனம் வைகும் வலஞ்சுழிச்
சுண்ண வெண்பொடிக் கொண்டுமெய் பூசவல் லீர்சொலீர்
விண்ண வர்ந்தொழ வெண்டலை யிற்பலி கொண்டதே. 3

கோடெ லாநிறை யக்குவ னைம்மல ருங்குழி
மாடெ லாமலி நீர்மண நாரும் வலஞ்சுழிச்
சேடெ லாமுடை யீர்சிறு மான்மறி யீர்சொலீர்
நாடெ லாமறி யத்தலை யின்னற வேற்றதே. 4

கொல்லை வென்றபுனத் திற்குரு மாமணி கொண்டுபோய்
வல்லை நுண்மணன் மேலனம் வையும் வலஞ்சுழி
முல்லை வெண்முறு வன்சுகை யாளொளி யீர்சொலீர்
சில்லை வெண்டலை யிற்பலி கொண்டுமல் செல்வமே. 5

பூச நீர்பொழி யுட்புனற் பொன்னியிற் பன்மலர்
வரசு நீர்குடை வாரிடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழித்
தேச நீர்திரு நீர்கிறு மான்மறி யீர்சொலீர்
ஏச வெண்டலை யிற்பலி கொள்வ திலாமையே. 6

கந்த மாமலர்ச் சந்தொடு தாரகி லுந்தழீஇ
வந்த நீர்குடை வாரிடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி
அந்த நீர்முத னீர்நடு வாமடி கேள்சொலீர்
பந்த நீர்கரு தாதுல கிற்பலி கொள்வதே, 7

தேனுற்ற நறு மாமலர்ச் சோலையில் வண்டினம்
வானுற்ற நசை யாலிசை பாடும் வலஞ்சுழிக்
கானுற்ற களிற் றீன்னுரி போர்க்கவல் வீர்சொலீர்
ஊனுற்ற தலை கொண்டல கொக்க வழன்றதே. 8

தீர்த்த நீர்வந் திழிபுனற் பொன்னியிற் பன்மலர்
வாரீர்த்த நீர்குடை வாரிடர் தீர்க்கும் வலஞ்சுழி
ஆர்த்து வந்த வரக்கனை அன்றர்த் தீர்சொலீர்
சீர்த்த வெண்டலை யிற்பலி கொள்வதுஞ் சீர்மையே. 9

உரம னுஞ்சடை யீர்விடை யீரும தின்னருள்
வரம னும்பெற லாவது மெந்தை வலஞ்சுழிப்
பிரம னுந்திரு மாலு மளப்பரி யீர்சொலீர்
சிரமெ னுங்கல னிற்பலி வேண்டிய செல்வமே. 10

வீடு ஞானமும் வேண்டுதி ரேல்விர தங்களால்
வாடிள் ஞானமென் னாவது மெந்தை வலஞ்சுழி
நாடி ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ் கொண்டிசை
பாடு ஞானம்வல் லாறடி சேர்வது ஞானமே- 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கனக் குறிப்பு:-

வலஞ்சுழி என்பது எதுவோ வலமாகச் சுழித்தெழுதற்கிடமாயிருந்த தலம் எனும் பொருளில் அமைந்த பெயர். காவேரி நதியானது இப்பகுதியிலிருந்த பிலமொன்றுள் சிலகாலம் நுழைந்திருந்து பின் ஏரண்டமுனிவர் எனும் தபோதனர் அப்பிலத்தினுள் இறங்கியபோது தானாகவே வலமாகச் சுழித்துக்கொண்டெழுதலாயிற்று என்பது வரலாறு. இத்தலம் கும்பகோணம் தஞ்சாவூர்ப் புகையிரத வீதியில் சுவாமிமலை என்ற தரிப்பிடத்திற்கு வடக்கே அரைமைல் தூரத்திலுள்ளது. இதற்குத் திருஞான சம்பந்தர் பதிகங்கள் மூன்றுள்.

சுவாமி பெயர்:- கற்பகநாதேஸ்வரர்

அம்மை பெயர்: பெரியநாயகி.

பதிக வரலாறு:

சம்பந்த சுவாமிகள் தமது நாலாவது சுற்றுவட்டத் தல யாத்திரையின்போது திருப்பட்டிச்சரம் நோக்கி எழுந்தருள்கையில் திருநலூர்த் திருத்தலத்தை வணங்கிக்கொண்டு திருவருளால் புறப்பட்டு, சூரியனைச் சூழும் வெண்முகிற் குழாம்போன்று சிவ னடியார் தமைச் சூழச் சென்று, திருவலஞ்சுழியை வழிபட்டு இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்கிறார். இத்தலமீது பாடிய தாகவுள்ள பதிகங்களில் இப்பதிகமே இச்சந்தர்ப்பத்திற் பாடப்பட்டதென்பதற்கடைவுண்டோவெனில் உண்டே யாம். அது வருமாறு:

இப்பதிகத்துப் பாடல்களிற் பொதுவாகவும், சிறப்பாகவும் அமையும் சோலை வருணனையும், “அறைநறும்பொழில் திரு வலஞ்சுழி” யெனச் சேக்கிழார் தருங்குறிப்பும், ஒத்திருக்கின்றன. இப்பதிகத் தலைப் பெயரான வினாவுரை என்பது “அங்கணரவர்தமை வினவும் ஊனமில் பதிகத் திசை” எனும் சேக்கிழார் வாக்கின் சுருக்கமாகவே அமைந்துள்ளது. [திருத்தொண்டர் புராணம் நிரலெண் 2281உம், 2285உம் பார்க்க] இவற்றால் அறியத் தகுவது அதுவாம்.

பொருள்கோள்:

இதுவும் வினாவுரையாதலால் முதற் பதிகத்துக்குக் கொண்டவாதே இதற்கும் பொருள்கோள் கொளல் சாலும்.

சைவஞான விளக்கம்:

சோலையில் அரும்பலரத் தேன்வழிய வண்டுகள் நசையானிசை பாடிப் பரிமளிக்கின்றன. கொக்குகளின் நீளநீளமான அலகுகளும் மூட அவகாசம் பெறாத நாரை அலகுகளும் இரைப்பெரு

மோகத்தியல்பைப் பிரதிபலிக்கின்றன. வாயகன்ற பொற்கிண்ணங்களாய்த் தாமரையரும்புகள் விரிகின்றன. அவற்றிற்கிளரும் பொன் தாதுப் பொடிகள் தம் வெள்ளைமேனியிற் தெறித்தெளிரும் கொள்ளையழகுடன் பொற்பொட்டிகள் சரிகைகளிட்ட வெண்பட்டுகள்போல - மணல் வெள்ளை விரிப்பில் அன்னங்கள் பவ்வியமாக அமர்ந்திருக்கின்றன. இவை போன்ற அழகு வர்ணனைகள் முற்பதிசுத்திற்போல இப்பதிசுத்திலும் இடம்பெறுதலில், இயற்கையூடொளிரும் திருவருளழகையே தெரிக்குஞ் சித்தாந்த ஞானப் பொறுதி முன்னதிற் கண்டவாறே இதன் கண்ணுங் கண்ணொர்ந்து கொளற்பாற்றாம்.

அத்துடன் கூட, இத்திருப்பதிசுத்திறுதிப் பாடல் உட்கொண்டிருக்கும் சைவ சித்தாந்த ஞானப் பொறுதி மிக அபாரமானதாதல் கருதத்தகும்.

சமயாசாரியருள் சம்பந்த சுவாமிகளிடத்தில் ஞான காரகனாகிய குருவுக்குளவாம் மகிமைப்பண்புகள் பலவேறமைந்திருத்தல் அவர் வரவாற்றுண்மைகள் கொண்டறியப்படும்.

“தாவில் சராசரங்களெலாஞ் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார்” என இதனைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் ஒரே வசனத்தில் உருவாக்கஞ் செய்திட்டதுமுளதாம். இந்நோக்கில் சுவாமிகள் பெயர், அவர் திருஞானத்தோடு சம்பந்தமுற்றவர் எனுமளவிலன்றி அனைத்துயிர்களும் திருஞானத்தோடு சம்பந்தமுற்றவைப்பவர் எனுமளவுக்கு விரிபொருள் பயப்பதாதல் நன்குணரப்படும். திருவருளால் அதனைப் பலரறிய எடுத்துரைக்கும் திருவருட் பலமும் சுவாமிகளுக்கிருந்ததாயினமை சைவம்பெற்ற பெரும்பேறெனத்தகும். அது சார்ந்த சுவாமிகள் அருளிச்செயல்கள்.

“ஒலிகொள் சம்பந்தன் ஒண்தமிழ்பத்தும் வலார்கள் போய் மலிகொள் விண்ணிடை மன்னியசீர் பெறுவார்களே”
(விண் - சிவலோகம், மன்னியசீர் - நிலைபெறுள்ள சிவானுபவச் சிறப்பு)

“திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்த வெளிதாமே”
(திருநெறி - ஞானநெறி, தொல்வினை - பாசவிளைவு. அது தீர்தல் - பாசநீக்கம். அதன் விளைவு மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்) என்பனவாதியாகப் பதிசுக்களினிறுதி தோறும் பயின்றவருவன பலவாகும். அவை அனைத்துக்கும், தலைமணீ மாணிக்கம் போல்வது இப்பதிசுத்து இறுதிப்பாடல் என்க. இதன் பொருளாவது:

திருவலஞ்சுழியை மனத்தால் நாடி ஞானசம்பந்தனது செந்தமிழ் விகாசமாகிய இசையை வாயாற் பாடவல்லவர்களுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுக்கல் உண்மை ஞான சாதனமாகும் என்பது.

உண்மைஞான விளக்கமும், அதன் பேறான முத்தியின்பறும் வேண்டுவோர்க்கு மறுசாதனமாக வழங்கும் விரதநெறிகளால் ஞானம் விளைவதென்பது முற்றிலும் அர்த்தமற்றதாம், 'ஞானம் என் ஆவது? ஞானம் ஆவது என்? ஞானம் வாய்க்கும் என்பது என்ன பேச்சு? அல்லது ஞானம் என்ற அவர்கள் கருதுகோள் யாதாகும் என்றவாறாம். ஞானசம்பந்தர் செந்தமிழை ஞானம். அது பாடவல்லார் பெறத்தகுவதும் அந்த ஞானமல்லது பிறி தில்லை. அவரடி சேர்வார் - அதாவது, அவர்க்குத் தொண்டு பூண்டொழுவுவார், பெறற்குரியதும் அதுவே என்றபடி.

சம்பந்த சுவாமிகளின் இறுதிப்பாடல்கள் 'பலசுருதி' எனப் படுவது பற்றியும் இங்கு குறித்துணரத்தகும். பலனைக் குறித் துரைக்குஞ் சுருதி பலசுருதி. பலன் என்பது முடிந்த பலனான ஞானமும், வீடுபேறுமே. ஏனைப் பலன்களாக அவாவப் பெறும் காமியப் பலன்கள் இதனெதிர் 'என் ஆவது' அவை இதன் எதிர் எப்பலனாகவும் கணிக்கப்பெறுவனவாகா என ஓர்சு.

இங்ஙனமன்றி, 'சம்பந்தன் தமிழ்' 'சம்பந்தன் செந்தமிழ்' என்பனவாதி அருளிச் செயல்களைத் தத்தம் தனித்தமிழ்க்கோட் பாட்டுக்குப் பூர்விக ஆதார சாதனங்களாக நிறுவி சுவாமிகளைத் தம்பக்கச் சாட்சியாக்க முயல்வார் முயற்சிகள் பொற்கொழுக் கொண்டு வரதக் குழுவார் முயல்வுகளே போலும் போலும்!

செய்யுள்: 1 ஒலிபாடல்-ஒலிக்கும் பாடல். இது முக்கால வினைத் தொகை. தொண்டு-தொண்டர். ஆகுபெயர். செய். 2 பாரல்-நீளல். 'பாரல்வாய்ச்சிறுகுருகே' பதிகம் 321.5. செய். 3. வைகல்-தங்குதல். செய். 4 கோடு-கரை, மாடு-பக்கம் நறவு-இங்கு பிச்சையூண். செய். 5 வல்லை-விரைவு, சில்லை-சிறுமை. செய். 6 பூசம்-பூச நட்சத்திரம். செய். 7 பந்தம்-வினைத்தொடக்கு. நீர் பிச்சையேற்கிறீர் ஏற்றும் பந்தயில்லை எப்படி? சுருதல் இங்கு இடமாதல். செய். 10 உரம்-உரவு-பரத்தல். உரம்மண்ணல் - பரந்திருத்தல். செல்வம் - தேட்டம். முன் 5 ஆம் பாடலிலும் இதற்கிப் பொருளே. செய்: 11, வாடிள் ஞானம் ஆவது என்? என் - எங்ஙனம்?

திருத்தெளிச்சேரி

வினாவுரை

பதிகம்: 139

பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ வர்ந்தன கொண்டுமுப் போதுமும் பொற்கழல்
தேவர் வந்து வணங்கு மிகுதெளிச் சேரியீர்
மேவ ருந்தொழி லாளொடு கேழற்பின் வேடனாம்
பாவ கங்கொடு நின்றது போலுநும் பான்மையே. (1)

விளைக்கும் பத்திக்கு விண்ணவர் மண்ணவ ரேத்தவே
திளைக்குந் தீர்த்த மறாத திகழ்தெளிச் சேரியீர்
வளைக்குந் திண்சிலை மேலைந்து பாணமுந் தானெய்து
களிக்குங் காமனை யெங்ஙன நீர்கண்ணிற் காய்ந்ததே (2)

வம்ப டுத்த மலர்ப்பொழில் சூழ மதிதவழ்
செம்ப டுத்தத் செழும்புரி சைத்தெளிச் சேரியீர்
கொம்ப டுத்ததொர் கோல விடைமிசைக் கூர்மையோ
டம்ப டுத்தகண் ணாளொடு மேவ ழுகிதே (3)

காரு லாங்கட லிப்பிகண் முத்தங் கரைப்பெயும்
தேரு லாநெடு வீதிய தார்தெளிச் சேரியீர்
ஏரு லாம்பலிக் கேகிட வைப்பிட மின்றியே
வாரு லாமுலை யானையொர் பாகத்து வைத்ததே. (4)

பக்க நுந்தமைப் பார்ப்பதி யேத்திமுன் பாவிக்கும்
செக்கர் மாமதி சேர்மதில் சூழ்தெளிச் சேரியீர்
மைக்கொள் கண்ணியர் கைவளை பால்செய்து வெளவவே
நக்க ராயுல கெங்கும் பலிக்கு நடப்பதே. (5)

தவள வெண்பிறை தோய்தரு தாழ்பொழில் சூழநல்
திவள மாமணி மாடந் திகழ் தெளிச் சேரியீர்
குவளை போற்கண்ணி துண்ணென வந்து குறுகிய
கவள மால்கரி யெங்ஙன நீர்கையிற் காய்ந்ததே (6)

கோட டுத்த பொழிலின் மிசைக்குயில் கூவிடும்
சேட டுத்த தொழிலின் மிகுதெளிச் சேரியீர்
மாட டுத்த மலர்க் கண்ணினாள் கங்கை நங்கையைத்
தோட டுத்த மலர்ச்சடை யென்கொனீர் சூடிற்றே.

நொத்தி ரைத்த மலர்க்குழ லாள்சூயி ல்கோலஞ்சேர்
 சித்தி ரக்கொடி மாளிகை சூழ்தெளிச் சேரியிர்
 வித்த கப்படை வல்ல வரக்கன் விற்றற்றலை
 டத்தி ரட்டிக் கரநெரித் திட்டதும் பாதமே. (8)

காலெ டுத்த திரைக்கை கரைக்கெறி கானல்கும்
 சேல டுத்த வயற்பழ னத்தெளிச் சேரியிர்
 மால டித்தல மாமல ரான்முடி தேடியே
 ஓல மிட்டிட வெங்ஙன மோருருக் கொண்டதே. (9)

மந்தி ரந்தரு மாமறை யோர்கள் தவததவர்
 செந்தி வங்கு மொழியவர் சேர்தெளிச் சேரியிர்
 வெந்த லாகிய சாக்கிய ரோடு சமணர்காள்
 தந்தி றத்தன நீங்குவித் தீரோர் சதிரரே. (10)

திக்கு லாம்பொழில் சூழ்தெளிச் சேரியெஞ் செவ்வனை
 மிக்க காளியுண் ஞானசம் பந்தன் விளம்பிய
 தக்க பாடல்கள் பத்துமவல் லார்கள் தடமுடிக்
 தொக்க வானவர் சூழ விருப்பவர் சொல்லிலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலக் குறும்பு:

தலப் பெயர் காரணம் அறியப்பட்டிலது. தற்போது இத் தலம் கோயில்பத்து என வழங்குகிறது. பொறையாறு என்ற புகையிரத நிலையத்தினிருந்து வடமேற்கே அரைமைல் தூரத்தி லுள்ளது. பதிகத்து மூன்றாம் பாடல் மூலம் இது செம்பு மதி லுள்ள தலமென்றும், எட்டாம் பாடல் மூலம் சித்திரக்கொடி மாளிகைத் தலமென்றும், நான்காம், ஒன்பதாம் பாடல்கள் மூலம் இது கடற்கரைத் தலமென்றும், ஐந்தாம் பாடல்மூலம் இது பார்ப்பதி சிவனைப் பூசுத்த தலமென்றும் அறிய வருகிறது. ஒரு திருப்பதிகம் மட்டுங்கொண்டுள்ளது.

சுவாமி பெயர்: பார்வதீசுவரர்

அம்மை பெயர்: சத்தியம்மை

பதிக வரலாறு:

சுவாமிகள் தமது திருத்தல யாத்திரையின் நான்காவது சுற்று வட்டத்தின் இறுதிப்பகுதியில் திருநள்ளாற்றை வணங்கிக்கொண்டு விலகுகையில் இத்தலத்தைத் தரிசித்துள்ளார். பதிகம் பாடிய

தாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறிற்றிலதேனும் அப்பொழுதே இப்பதிகம் அருளிச்செய்யப்பெற்றதாக அறிதற்காம் பரிசுண்டு. இங்கு வணங்கி அகலும் வழியிலேயே சுவாமிகளின் முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றான புத்தரை வாதில் வெல்லும் அருளிச்செயல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. பின் நிகழ்வதான இந்நிகழ்ச்சி சுவாமிகளுக்கு முன்னறிவாக (Premonition) நிகழ்ந்துள்ளமைக்கு ஆதாரமாம் படி பதிகத்தின் சமண பாடலாகிய பத்தாம் பாடல்,

“வெந்த லாகிய சாக்கியரோடு சமணர்கள்
தந்திறத்தன நீக்குவித்திரோர் சதிரரே” என அருளிச்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. குறித்த போதிமங்கைப் பொத்தராகிய
சாக்கியர் தம் மதக் கோட்பாட்டைவிட்டுச் சைவராயினமை வர
லாற்றுண்மையாகும். திருத்தெளிச்சேரிச் சிவபெருமான் அத்திரு
வருளைத் தம்மூலமாக நிகழ்த்த இருப்பதான முற்காட்சியே
சுவாமிகள் உளத்திற் பட்டிருக்கிறது என்பது வெளிப்படை.
இவை திருத்தெளிச்சேரியில் இப்பதிகம் பாடப்பட்டமைக்காதார
மாம்.

வெந்தல் - எரிந்தகொள்ளி எனப்பொருள் கண்டுள்ளார்
தருமை ஆதினப் புலவர் சிவபூர் முத்துமாணிக்கவாசக முதலியார்.
சாக்கியர், சமணர் இருவருக்கும் ஒரே பொது அடையாயமையும்
இது அணையா நிலையில் சீவரத்த ஆடையினராகிய சாக்கியர்க்கு
ம அணைந்து கறுத்த நிலையில் சமணர்க்கும் பொருந்துவ
தாகும் நயங்கண்டுணர்க. சீவாத்துவராடை தழல் நிறத்ததாத
லும், சமணர் காரமணரெனக் குறியீடு பெறுதலும் பிரசித்தம்.

பொருள்கோள்:-

இத்திருப்பதிகமும் வினாவுரையாதலால் இதன் பொருள்
கோளும் முன்னையவற்றுக்குரைத்தவாறே கொள்ளப்படும்.

சைவ ஞான விளக்கம்:-

முன்னையவற்றிற் போலவே ஆராமை வினாக்களாகிய விடுப்பு
மூலம் சித்தாந்த உண்மைகள் பல இப்பதிகத்திற் சுட்டியுணர
வைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் பாடலில் சிவன் தேவியமுடனாகப்
பன்றிவேட்டையிலீடுபட்டமை வினாப்பொருளாகின்றது. பன்றி
கீழ்மைக் குணங்களுக்கு உருவகமாம். தம்மை நாடிய ஆன்மா
வின் கீழ்மைப் பண்புகளை அழித்து அகற்றி அவற்றைச் சிவத்
துவப்பெற்றிற்சாந் தூய்மையுடையனவாக்குதல் சத்தியுடனான
சிவத்தின் தலையாய கடனாம் என்ற ஞானவிளக்கத்தைச் சுட்டி
யுணர நின்றது இதுவாகும். திருக்கோயில்களில் நிகழும் வேட்
டைத் திருவிழாவின் தத்துவப் பின்னணியுமிதுவே. திரிகோண

மலைச் சிவாலய வரலாற்றில் இதற்குப் 'பன்றி குற்றல்' எனப் பன்றிப் பெயரே விசேட பெயராக ஆட்சிப்பட்டிருத்தலுங் காணலாம் "காட்டினிலே வேடன் கடலினில் வலைவாணன்" என்ற திருவாசகம் உணர்த்துவதும் இதனையேயாம். இரண்டாம் பாடலில், சிவன் செயலாகிய காமதகனம் வினாப்பொருளாகின்றது. ஆன்மாக்களின் மேல் நிலைப்பேற்றுக்குப் பெரிதுங் குந்தமான ஒன்று காமம் எனல் பிரசித்தம். தன்னை நாடும் ஆன்மாக்களின் காமத்தைத் தகிப்பது சிவத்தின் தலைக்கடன் என்ற ஞான விளக்கம் இங்குச் சுட்டியுணர நிற்கின்றது. சிவன் தானே சத்தியைச் சேரினும் காமதகனம் செய்துவிட்டே அது செய்வன எனக் காட்டும் கந்தபுராண விவேகத்தையும் இத்தொடர்பிற் குறித்துணர்தல் தகும்.

அவ்வகையிற் பாடல்தோறும் உற்றுணரவைக்கும் ஆராம வினாக்களில், நாலாம் பாடல் கொண்டிருக்கும் ஆராமவிடுப்பு வினா முன்னொருகாற் குறிப்பிட்ட காரைக்காலம்மையாரின் விடுப்பு வினாவையும் மேலிதற்கும் விநோத வினாவாயிருக்கும் நயம் இங்கு கவனிக்கத்தகும். "பிசைஷுக்குச் செல்லும்வேளைகளில் அவவைத் தங்கவைத்துப் போவதற்கு உத்தரவாகமுள்ள இடமொன்று இல்லாததனாலேயோ நீர் அம்மையையும் திருவுருவில் ஒருங்கச் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டீர்" என்பது இங்கு வினா. அம்மையார் வினாவும், இவ்வினாவும் சிவசக்திகளின் அர்த்தநாசிவர நிலை சுட்டியே எழுந்துள்ளன. "வேறா இருப்பிடமொன்றில்லையோ?" எனப் பொதுவினமைந்தது. அம்மை வினா. "பிசைஷுக்கு போகையில் விட்டுப்போக இடமின்மையினாலேயோ?" எனச் சிறப்பினமைந்தது இவர் வினா. அவ்வினாவின்னும் ஒருபடி மேலான இரசனையூற்றாக இவ்வினா அமைந்திருத்தல் வெளிப்படை. சுவாமிகள் வினா தாய்வழிதப்பாமையை இங்குந்தான் காண்கிறோம்.

இனி, இவ்வினாவின் பின்புலமாம் சித்தாந்த ஞானம் யாதோ வெனின் அது வருமாறு:

எங்கெங்கு சிவம், அங்கங்கெல்லாஞ் சத்தி. அதுவும் ஒன்றை விட்டொன்று விலகமுடியாத நிலையில் பிரபஞ்சம் மூலவதினும் ஒரே சகட்டுக்கு இதேநிலை. இந்நிலையில் அவரில்லாத ஒரிடத்தை அவவுக்குத்தேடுவது சாத்தியமல்லவே!

இதற்குள் மிளர்கின்றது அது. அதாவது, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரே விதமான சர்வவியாபகம். அதேவேளை ஒன்றையொன்று விலகமுடியாத நிலையாகிய தாதாண்மியம் என்ற பரஞான உண்மையே அது என்க.

செய்யுள்: 1 மேல்வருந்தொழில் - அ) மே வருந் தொழில்
ஆ) மேவு அருந் தொழில். மே - விருப்பம், மேவு - பொருந்துதல்.
பிரியாது பொருந்தியிருக்கும் அரிய தொழிலுடையாள் எனல்
அமையும். வம்பு - மணம். மேவல் - பொருந்துதல். 4. வார் - கச்சி
முலைமறைப்பு. 5. நக்னர் - ந + க்வர் க்வ - ஆடை, ந - இன்
மையைக் குறிக்கும் இடைநிலை. சங்கதத்தல், 6. தவளம்
- வெண்மை, தவளல் அசைதல். 8. முதலடி. இத்தலத்தில்
அம்மை குயிலுருவில் வீற்றிருத்தல் குறிக்கும். 9. காவெடுத்த-
காற்றுக் கிளப்பிய.

சிவமயம்

திருவான்மியூர்

வினாவுரை

பதிகம்: 140

பண்: இந்தநாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரையு லாங்கட லிற்பொலி சங்கம்வெள் ளிப்பிவன்
றிரையு லாங்கழி மீனுக ஞந்திரு வான்மியூர்
உரையு லாம்பொரு ளாயுல காளுடை யீர்சொலீர்
வரையு லாபட மாட னாகிய மாண்பதே (2)

சந்து யார்ந்தெழு காரகில் தண்புனல் கொண்டுதம்
சிந்தை செய்தடி யார்பர வந்திரு வான்மியூர்ச்
சந்த ரக்கழன் மேற்சிலம் பார்க்கவல் வீர்சொலீர்
அந்தி யின்னொளி யின்னிற மாக்கிய வண்ணமே. (2)

கான யங்கிய தண்கழி சூழ்கட லின்புறம்
தேன யங்கிய பைம்பொழில் சூழ்திரு வான்மியூர்த்
தோன யங்கம ராடையி னீரடி கேள்சொலீர்
ஆணையங் கவ்வுரி போர்த்தள லாட வுகந்ததே. (3)

மஞ்ச லாவிய மாடம திற்பொலி மாளிகைச்
செஞ்சொ லாளர்கள் தாம்பயி லுந்திரு வான்மியூர்த்
துஞ்ச வஞ்சிரு ளாட லுகக்கவல் வீர்சொலீர்
வஞ்ச நஞ்சுண்டு வானவர்க் கின்னருள் வைத்தே. (4)

மண்ணி னிற்புகழ் பெற்றவர் மங்கையர் தாம்பயில்
 தண்ணை னப்புரி சைத்தொழி லார்திரு வான்மியூர்த்
 தண்ணை னத்திரி யஞ்சரி தைத்தொழி வீர்சொலீர்
 விண்ணி னிற்பிறை செஞ்சடை வைத்த வியப்பதே. (5)

போது லாவிய தண்பொழில் சூழ்புரி சைப்புறம்
 தீது வந்தண ரோத்தொழி யாத்திரு வான்மியூர்ச்
 சூது லாவிய கொங்கையொர் பங்குடை யீர்சொலீர்
 மூதே யில்லொரு மூன்றெரி யூட்டிய மொய்ப்பதே. (6)

வண்டி ரைத்த தடப்பொழி வின்னிழற் தானல்வாய்த்த
 தெண்டி ரைக்கட லோதமல் குந்திரு வான்மியூர்த்
 தொண்டி ரைதெழுந் தேத்திய தொல்கழ வீர்சொலீர்
 பண்டி ருங்கொரு நால்வர்க்கு நீருரை செய்ததே. (7)

தக்கில் வந்த தசக்கிரி வன்றலை பத்திறத்
 திக்கில் வந்தல றவ்வடர்த் தீர்திரு வான்மியூர்த்
 தொக்க மாதொடும் வீற்றிருந் தீரரு ளென்சொலீர்
 பக்க மேபல பாரிடம் பேய்கள் பயின்றதே. (8)

பொருது வார்கட லெண்டிசை யுந்தரு வாரியால்
 திரித ரும்புகழ் செல்வமல் குந்திரு வான்மியூர்ச்
 சுருதி யாரிரு வர்க்கு மறிவரி யீர்சொலீர்
 எருது மேல்கொ டுழன்றுகந் தில்பனி யேற்றதே. (9)

மைதழைத்தெழு சோலையின் மாலைசேர் வண்டினம்
 செய்த வத்தொழி லாரிசை சேர்திரு வான்மியூர்
 மெய்த வப்பொடி பூசிய மேனியி வீர்சொலீர்
 கைத வச்சமண் சாக்கியர் கட்டுரைக் கின்றதே. (10)

மாதொர் கூறுடை நற்றவ ணைத்திரு வான்மியூர்
 ஆதி யெம்பெரு மாளருள் செய்ய வினாவுரை
 ஓதி யன்றெழு காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்
 நீதி யானினை வார்நெடு வானுல காள்வரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக் குறிப்பு :

வான்மீக முனிவராற் பூசிக்கப் பெற்ற காரணத்தால் வந்த பெயர் வான்மியூர். முதலாம் முன்றாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் (பதிகப்) பாடல்கள் இது கடற்கரைத் தல மாதல் காட்டும். இது பிரசித்தி பெற்ற மயிலாப் பூருக்குத் தெற்கே மூன்றுமைல் தொலைவிலுள்ளது. தலப்பெயர்க் காரணத்துக்கு அத்தாட்சியாக வான்மீக முனிவர் கோயிலுமொன்று இங்குள்ளது. மூலவிங்கமத் தருமேனி வடபக்கமாகச் சற்றே சாய்ந்திருக்கிறது.

பதிக வரலாறு :

சம்பந்த சுவாமிகள் தல யாத்திரையின் ஐந்தாவது சுற்று வட்டத்தில், மயிலாப்பூரிற் பூம்பாவையை உயிப்பிக்கும் அதிசயம் நிகழப்பெற்றபின் இத்தலத்தை வழிபட்டுத் திரும்பதிகம் அருள் செய்துள்ளார்.

சுவாமி பெயர் : பால்வண்ண நாதர்

அம்மை பெயர் : சொக்க நாயகி

பொருள்கோள் :

இதுவும் வினாவுரைப்பதிகமாதலின் இதன் பொருள் கோளும் முன்னையவற்றிற் கண்டவாறேயாம்.

சைவஞான விளக்கம் :

சிவன், சக்தி சமேதனாக நின்றே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துக் காத்தழிப்பன் என்பது சித்தாந்தசாஸ்திரத்துணிபு. ஊழிக் காலத்தில் தன்னில் ஒடுங்குஞ் சத்தியை சிருஷ்டியாரம்பத்தில் விகசிக்க வைத்த பின்பே எல்லாம் படிக்கிரம மாகத்தோன்றும். என்பதைச் சைவ சித்தாந்த தத்துவ அட்டவணை காட்டும். இப்பதிக முதற்பாடலில்; வரையுலாம் மடமாதுடனாகிய மாண்பது சொலீர் என வரும் வினாவினாற் சுட்டப்படும் சைவ சித்தாந்த ஞானவிளக்கம் இதுவாகும். இனி, ஆணைபோல்வதாகிய ஆணவம் சிவச்சார்புறுவோர்க்கு நிரந்தர இடைஞ்சல் விளைப்பதாயுள்ளது. மன்றவரடியார்க்கென்றும் வழிப்பகை களிற்றே யன்றோ' என்ற எரிபத்தனாயனார் புராண வார்த்தையின் 'மல்க் சேக்கிழார் நாயனாரால் இது குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததல் காணத்தகும். உரித்தல் என்பது வலுவிழக்கச் செய்வதற்காம் குறிப்பு மொழியாதல் உலகவழக்கிலுங் காணற்பாலதென்று. இவ்வாற்றால், ஆணவ ஆணையை உரித்தல் என்பது அடியார் சிவப் பேற்றுக்கு எல்லாவற்றிலும் இடைஞ்சல் பண்ணாதிருக்கு மளவுக்கு ஆணவத்தை வலுவிழக்கச் செய்தல் என்றே ஆகும். அக்கைங்கரியம் குருவாய் வருஞ் சிவனாலல்லது வேறெச் சாதனத்தாலும் ஆகாதென்பது சைவஞானத்துணிபு.

இனி, சங்கரகாரணனே உலகுக்குக் கருத்தா என்பது சிவஞானபோத முதற் சூத்திர மேற்கோள். சங்காநத்துக் கறிகுறி அனல். அதனால், சிவன் அனலேந்தினான் என்பது அவனே கருத்தா என்ற ஞானவிளக்கங் கொண்டதாகும். இவ்விரு ஞான விளக்கங்களையும் ஒருங்கிணையச் சுட்டி நிற்கிறது முன்றாம் பாடலில் வரும்;

“ஆனை அங்கவுரி போர்த்தன

லாடலுகந்தது சொலீர்” - என்ற ஆராமைவினா

இனி, மத பேதங்களனைத்தினுக்குங் கர்த்தா சிவனொருவனே. ஆனால், அவ்வம் மக்களினத்தாரின் மலபரீபாகத்தகுதி வேறுபாடு பற்றிய மத வேறுபாடுகளும் அவனாலேயே தோற்று விக்கப்பட்டுள்ளன. அவனாணைப்படி தமக்கு வாய்த்துள்ள தமது கோட்பாட்டின்படி நின்று நாளடைவில் அவர்கள் தாங்களாகவே மேலான உண்மையுணர்வு நிலைக்குப் பேதிக்கப்பட்டு ஈட்டறவைப்பதே சிவன் திருவுள்ளமுமாம். எனவே தமது அவ்வநிலை விளக்கத்திற்கேற்ப அவ்வம்மதத்தார் சிவமகிமைக்கு விரோதமாகப் பேசும் நின்றைகள்கூட அவர்களின் உள்ளார்ந்த விருத்திப் பொருட்டுச் சிவனால் அவர்மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுவன என்றற்கு அட்டியில்லையாகும். இது அஃலமளாவிய சிவமகத்துவ நோக்கிலான சைவஞான விளக்கமாகும். இவ்விளக்கத்தையே தன் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுந்துள்ளது. பத்தாம் பாடலில் வரும்;

“கைதவச் சமண் சாக்கியர்

கட்டுரைக்கின்றது சொலீர்” என்ற

ஆராமைவினா. புறப்புறச் சமயத்தார் பொருளின் வாத மொழியைக் குறித்தது இவ்வினா என்றே தருமையாதீனப் புலவர் சிவஸ்ரீ சு. முத்துமாணிக்கவாசக முதலியாருங் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கைதவம் கீழ்மைத்தனமான (நெறிகெட்ட) தவம். கை - கீழ்மை (வஞ்சகக் கலப்பாலான கீழ்மை) அவர் மதங்களுஞ் சிவனானையாலமைந்தவையா யிருப்பவும் சம்பந்தசுவாமிகள் பதிகந்தோறும் அவற்றைக் கடிந்துரைப்பதெல்லாம் அவர்களின் நெறிகேடு பற்றியேயன்றி வேறேதுமாதல் பொருந்தாதாதலின் அந்நோக்கில் இச்சொற்கு இப்பொருள் கோடல் சிறப்பாகும். எனவே நெறிகெட்ட தவத்தினராய சமணருஞ் சாக்கியரும் சிவநிந்தையாகும் அவையெல்லாம் பேசவைத்ததென் சொலீர்’ என இவ்வினாவை விரித்துரைத்துக் கொள்க. ஆன்மஞான நோக்கிற்கிணங்க அவரே அவர்கள் அறியாமைக்கறியாமையாக உள்ளின்று பேசுவிக்கிறாராகலின் அது பற்றி அவரையே வினாவுதல் கடனாயிற்று என்க.

சைவத்திற் சமயப்பொறை என்பது அனைத்துச் சமயமும் சிவனானையால் அமைந்தவை என்ற அளவுக்கு அவற்றைப் புறங் கூறுதலோ அதிக்கிரமித்தலோ செய்பாதிருக்குமளவுக்கே அமையும் அன்றி. அவை சார்ந்தோர் சுயநல வேட்கையாற் புரியும், அபசார நிந்தைகளையும் அதிக்கிரமங்களையும் கண்டுங்காணாதது போலவும். கேட்டுங் கேளாதது போலவும் இருப்பதல்லவாம். இதற்குத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முன்னுதாரணமாக அமையும் பாங்கு இத் தொடர்பிற் குறித்துணரப்படும்.

செய்யுள்: 1. உரை, உலாம்பொருள் - சொல்லும் பொருளும், சத்திசிவ இயைபுக்குச் சொல்லும் பொருளும் உவமை. 3. முதலடி அயங்கு - பள்ளம். இரண்டாமடி அயங்கு - சொரிதல். இது ஆசம்புதலின் திரிபுமாகலாம். மூன்றாமடி தோல்நயங்கு அமர் ஆடை. இதில் நயங்கு - புலி என்ற பொருள் சுட்ட வந்த சொல் போலும் விசாரிக்கத்தகும். அன்றேல், தோல்நயம் கமழ் (விளங்கும்) என்ற பாடத்தின் இயல்பு நிலை 'ழ்' 'ர்' நிலையுற்றது போலும். பாடபேதங் கண்டாலன்றி இதுவும் துணிபொருளாகிடனின்றாம். இதன் சார்பில் முற்குறித்த முதலியார் அவர்கள் கிளப்பியிருக்கும் ஆசங்கைகள் வலுவுள்ளவை. 5. புசிசைத் தொழில் திண்ணென ஆர் திருவான்மியூர் என மாறிக் கூட்டுக. திரியுஞ் சரிதைத் தொழில் - பிட்சை. சரிதை - நடைமுறை. திரிதலாகிய நடைமுறையுடன் கூடிய தொழில். 6. சூதுலாவிய கொங்கையோர் பங்குடையீர் - சூதாடு கருவி சூதெனப்பட்டது. (ஆகுபெயர்). ஓர் பங்கு மார்பில் ஒரு பாகம். அர்த்தநாரீஸ்வரக் கோல நயந்தொனிப்பது இத்தொடர். 7. இருக்கு - ஞானோப தேசம். 8. தக்கில் - தருக்கில் (தொகுத்தல்). பல பாரிடம் பேய்கள் - பலவும் பேய்கள் பலவும். பலவென்பது கணம் எவல் குறிக்க. 9. சுருதியார் - வேதங் கேட்டவர். வேதங் கேட்டவருமே அறிவரியவர் என்றபடி. 10. கைதவம் - வஞ்சனைத்தவம். திருத்தொண்டர் புராணத் தொடரெண் 2553ஐப் பார்க்க. கை - கீழ்மை. அது இங்கு வஞ்சனைமேற்று. 11. நீதியால் நினைவார் - சிவனருளை முன்னிட்டு நினைவார். சிவனை நினைதலிப்போர் திருமுறைகளை நினைதற்கண்ணும் திரிகரணகத்தியுடன் சிவனருளை முன்னிட்டு நினைதல் நீதியாகும் என்க.

திருவனேகதங்காவதம்

பதிகம் 141

பண்; இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீருடன் மேவுநியிர் புன்சடை மேலொர் நிலாமுனை
சூடன் மேவுமறை யின்முறை யாலொர் சுலாவழல்
ஆடன் மேவுமவர் மேயவ னேகதங் காவதம்
பாடன் மேவுமனத் தார்வினை பற்றுறுப் பார்களே. (1)

சூல முண்டுமழு வுண்டவர் தொல்படை சூழ்கடல்
ஆல முண்டபெரு மான்ற னனேகதங் காவதம்
நீல முண்டதடங் கண்ணுமை பாக நிலாயதோர்
கோல முண்டள வில்லை குலாவிய கொள்கையே. (2)

செப்பி னாரும்தின் மூன்றெரி யச்சின வாயதோர்
அம்பி னாலெய்தருள் வில்லி யனேகதங் காவதம்
கொம்பி னேரிடை யாலொடுங் கூடிக்கொல் வேறுடை
நம்ம னாமநவி லாதன நாவென லாகுமே. (3)

தந்தத் திந்தத்தட மென்றரு வித்திரள் பாய்ந்துபோய்ச்
சிந்த வெந்தகதி ரோனொடு மாசறு திங்களார்
அந்த மில்லவள வில்ல வனேகதங் காவதம்
எந்தை வெந்தபொடி நீறணி வார்க்கிட மாவதே. (4)

பிறையு மாசில்கதி ரோனறி யாமைப் பெயர்ந்துபோய்
உறையுங் கோயில் பசும்பொன் னணியா ரசும்பார்புனல்
அறையு மோசை பறைபோலு மனேகதங் காவதம்
இறையெம் மீச னெம்மா னிடமாக வுகந்ததே. (5)

தேனை யேறுநறு மாமலர் கொண்டடி சேர்த்துவீர்
ஆனை யேறுமணி சார லனேகதங் காவதம்
வானை யேறுநெறி சென்றுண ருந்தனை வல்லிரேல்
ஆனை யேறுமுடி யானருள் செய்வதும் வானையே. (6)

வெருவி வேழயிரி யக்கதிர் முத்தொடு வெண்பளிங்
குருவி வீழ்வயி ரங்கொழி யாவகி லுந்திவெள்
அருவி பாயுமணி சாரல னேகதங் காவதம்
மருவி வாழும்பெரு மாண்கழல் சேர்வது வாய்மையே. (7)

ஈர மேதுமில் னாகி யெழுந்த வீராவணன்
 வீர மேதுமில் னாக விளைத்த விலங்கலான்
 ஆரம் பாம்ப தணிவான்ற னனேகதங் காவதம்
 வார மாகிநினை வார்வினை யாயின மாயுமே. (8)

கண்ணன் வண்ணமல ரானொடுங் கூடியோரீக் கையமாய்
 எண்ணும் வண்ணமறி யாமை யெழுந்ததோ ராரழல்
 அண்ண னண்ணுமணி சாரல னேகதங் காவதம்
 நண்ணும் வண்ணமுடை யார்வினை யாயின நாசமே. (9)

மாப உம்மறி யாதவர் சாவகர் சாக்கியர்
 ஏப தம்பட நின்றிறு மாந்துழல் வார்கள்தாம்
 ஆப தம்மறி வீருளி ராகில னேகதங்
 காப தம்மமர்ந் தான்கழல் சேர்தல் கருமமே. (10)

தொல்லையுழிப்பெயர் தோன்றிய தோணிபு ரத்திறை
 நல்லகேள் வித்தமிழ் ஞானசம் பந்தனல் லார்கண்முன்
 அல்லல் தீரவுரை செய்த வனேகதங் காவதம்
 சொல்ல நல்வவடை யும்மடை யாசடு துன்பமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக் குறிப்பு:

இது வடநாட்டுத் தேவாரம் பெற்ற தலக்களுளொன்று. அம்மையார் கௌரி என்ற பெயரோடு தலஞ் செய்த பதியாத லிற் கௌரிகுண்டம் எனும் பெயருமிதற்குளதாம். சந்திரகுரியர் இங்கு வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற ஐதிகமுண்டு திருஞானசம்பந்தனர் பதிகம் ஒன்று மட்டும் இதற்குண்டு. பதிகத்தில் ஏழாம் பாடல் தருங் குறிப்பிலிருந்து இது மலைநிலத்தலம் எனத் தெரிகிறது.

சுவாமி பெயர்: அனேகதங்காவதநாதர்

அம்மை பெயர்: மனோன்மணி

பதிக வரலாறு:

சம்பந்த சுவாமியார் தமது ஐந்தாவது தல யாத்திரைச் சுற்று வட்டத்தில், கச்சி ஏகம்பரநாதரைத் தரிசித்து நீங்கித் திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காட்டிலும் வணங்கியபின் இத்தலத்தை அணைந்து இப்பதிகம் பாடியருளினார்.

பொருள் கோள்:

அனேகதங்காவதத் தல மாண்புகளையும் அங்கெழுந்தருளுஞ் சிவனது பரத்துவ மகிமைகளையும் எடுத்துணர்த்தி அவர் கழல் சேர்வதே வாய்மை; அவர் புகழ் நவிலாதது நாவல்ல- என்றிங்ஙனம் வற்புறுத்தி அவரை வழிபடுதலில் ஊக்குதல் இப்பதிகப் பொருள்கோளாகும்.

சைவஞான விளக்கம்:

சிவன் முப்புரமேரி செய்தமையை முன்வைக்குமாற்றால் ஆன் மாக்களின் மும்மலநாசகர் சிவனே எனவும், இராவணன் தன்னை விறல் வீரனாக மதித்து பலையெடுத்தமையைக் குறிக்குமுத்தால் யாதொரு ஞானமுஞ்சரி, வீரமுஞ்சரி சிவனாலேயே வழங்கப் படுவனவென்பது மட்டிலன்றி அவையெதுவும் அவனிடத்திற் பணிவுடையராம் போது மட்டுமே ஆன்மாக்களிடத்துள்ளவாயிருக்கும். அதற்கெதிர் செருக்குறும் நிலையில் உள்ளதும் இல்லதாயொழியும் எனவும் இவை போல்வன பிறவுமான ஞான விளக்கங்களை உய்த்துணர வைக்கின்றது இப்பதிகம்.

செய்யுள் : 2 அவர் தொல்படை சூலமுண்டு மழவு முண்டு என மாற்றிக் கூட்டுக. 3 சிவநாமம் சொல்லாத நாவு மொருநாவா? 5. அறியாமை - கோயில் சிகரத்தை எட்ட வகையறியாமல். உறையும் - ஒழுகிவரும். தங்கும் எனல் இங்குப் பொருந்தாது. அகப்பு - சறுக்குந்தன்மைபட மலைச்சாரலில் அருவி பாய்வது ஐயுளதோர் அமைதி இது. 6. உணருந்தனை - உணருமளவுக்கு ஆத்தவம். ஆண் ஐ ஏறும் - முடி. பஞ்சகவ்யம் படியும் முடி. ஐ - ஐந்தெனும் எண்ணின் முதற்குறிப்பு. 7. இரிய - விலக. வாய்மை - மெய். இங்கு மெஞ்நெறிசுட்டி ஆகுபெயராம். விலங்கல் - மலை. 8. வாரம் - அன்பு. 10. ஏபதம் - ஏன் எனும் இகழ்ச்சிப்பதம். இது பிறரால் இவர் பெறும் அவமதிக்கோர் குறிப்பு.

திருவையாறு

பதிகம்: 142

பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோடல்கோங் அங்குளிர் கூவிள மாலை குலாயசீர்
ஒடுகங் கையொளி வெண்பிறை சூடு மொருவானார்
பாடல் வீணைமுழ மங்குழன் மொந்தைபண் ணாகவே
ஆடு மாறுவல் லானுமை யாறுடை யையனே.

01

தன்மை யாருமறி வாரிலை தாம்பிற ரெள்கவே
பின்னு முன்னுஞ்சில பேய்க்கணஞ் சூழத் திரிதர்வர்
துன்ன வாடை யுடுப்பர் சுடலைப்பெட்டி பூசுவர்
அண்மா லுந்துறை யானுமை யாறுடை யையனே. 02

கூறு பெண்ணுடை கோவண முண்பது வெண்டலை
மாறி லாருங்கொள் வாரிலை மார்பி லணிகலம்
ஏறு மேறித் திரிவ ரிமை யார்தொழு தேத்தவே
ஆறு நான்குஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே. 03

பண்ணி னல்லமொழி யார்பவ ளத்துவர் வாயினார்
எண்ணி ளல்லதணத் தாரிணை வேல்வென்ற கண்ணினார்
வண்ணம் பாடிவலி வாய்மொழி பாடவே
அண்ணல் கேட்டுகந் தானுமை யாறுடை யையனே. 04

வேன லானை வெருவவரி போர்த்துமை யஞ்சவே
வானை யூடறுக் கும்பதி சூடிய மைந்தனார்
தேனெய் பாறயிர் தெங்கிள நீர்கரும் பின்டெளி
ஆனஞ் சாடுமுடி யானுமை யாறுடை யையனே. 05

எங்கு மாகி நின்றனு மியல்பறி யப்படா
மங்கை பாகங்கொண் டானு மதிசூடு மைந்தனும்
பங்க மிப்பதி னெட்டொடு நான்கும் குணர்வுமாய்
அங்க மாறுஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே. 06

ஓதி யாருமறி வாரிலை யோதி யுலகெலாம்
சோதி யாய்நிறைந் தாங்குடர்ச் சோதியுட் சோதியான்
வேதி யாகிவிண் ணாகமண் ணோடெரி காற்றுமாய்
ஆதி யாகிநின் றானுமை யாறுடை யையனே. 07

குரவ நாண்மலர் கொண்டடி யார்வழி பாடுசெய்
விரவு நீடணி வார்சில தொண்டர் வியப்பவே
பரவி நாடொறும் பாடநம் பாவம் பறைதலால்
அரவ மார்த்துகந் தானுமை யாறுடை யையனே. 08

உரைசெய் தொல்வழி செய்தறி யாவிலங் கைக்குமன்
வரைசெய் தோளடர்த் துமதி சூடிய மைந்தனார்
கரைசெய் காவிரி யின்வட பாலது காதலான்
அரைசெய் மேகலை யானுமை யாறுடை யையனே. 09

மாலுஞ் சோதி மலரானு மறிகிலா வாய்மையா
காலங் காம்பு வயிரங் கடிகையன் பொற்கழல்
கோவ மாய்க்கொழுந் தீன்று பலளத் திரண்டதோர்
ஆல நீழலு ளானுமை யாறுடை யையனே. 10

கையி லுண்டுமல் வாருங் கமழ்துவ ராடையர்ன்
மெய்யைப் போர்ச்சுமல் வாரு ரைப்பண மெய்யல
மைகொள் கண்டத்தெண் டோண்முக்க ணான்கழல் வாழ்த்தவே
ஐயந் தேர்ந்தளிப் பானுமை பாறுடை யையனே. 11

பனிதி ரீந்துமல் பண்டங்கன் மேயவை யாற்றினைக்
கலிக டிந்தகை யாங்கடற் காழியர் காவலன்
ஒலிகொள் சம்பந்த னொண்டமிழ் பத்தும்வல் லார்கள்போய்
மலிகொள் விண்ணிடை மன்னிய சீர்பெறு வர்களை 12

திருச்சிற்றம்பலம்

தல வரலாறு:-

இத்தலம் தமிழ் மாநிலத்துத் தஞ்சாவூருக்கு வடக்கே ஏழு
மைல் தூரத்திலுள்ளது. சமயாசாரியர் நால்வர் பதிசும் பெற்ற
தலங்களுளொன்று இதுவாகும். "ஆழி வலவனின்மேத்தும்
ஐயாறு" (வருணன் பூசித்த செய்தி) "வாலிபர் வணங்கி ஏத்
துந் திருவையாறு" (வாலிவழிபட்டமை) "ஐயாறதனிற் சைவ
வாகியும்" (பூசகராகிய சைவர் ஒருவர் பூசைக்குச் செல்லமுடி
யாதிருந்த ஒரு காலத்தில், சிவபெருமானே அச்சைவர் கோலத்
திருந்து தம்மைத்தாமே பூசித்த செய்தி) 'நந்தி அருள்பெற்ற
நன்னகர்' என்பன போனறுள்ள திருமுறைவாக்குகளிற் செழிப்
புற்று விளங்குவது 'இத்தலம். அப்பர் சுவாமிகள் கண்டறியா
யாதன' காணக்காட்டிய தலம். அவர் அங்கு பெற்ற கைலைக்
காட்சியைச் சித்திரிக்குப் தனிச்சிற்பக் கோயிலொன்றும் பெற்
றுள்ளது இத்தலம். நந்திதேவர் வழிபட வரம் அளித்தமை
அளவின்றிச் சிவபெருமான் தான் முன்னிருந்து அவர்க்குத் திரு
மணம் நிகழ்த்தி வைக்கவும் பெற்ற அருளற்புத வைபவம் போன்ற
பலவற்றை நையத்திக விழா வழக்கிற் கொண்டிருப்பது. இது
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு ஆறு வழிவிட்டுக் கொடுக்க வைத்
தமை அப்பர் சுவாமிகளுக்குக் கைலாசம் காட்டியமை போன்ற
ஐயாறுப்பர் அருள் விளைவுகளால் தன்னொறுப்பில்லாச் சிவ
தலங்களுள் ஒன்றாக மதிப்புற்றுயர்ந்துள்ளமை அறியலாம்.

'திருவையாற்றுக் கெல்லோ போகவேணும். ஆ! ஆற்றங்
கரையோரம்!' அடடர்! என்ன ஓசை. அது! இது. கொழுப்புத்
துறை யோகர் சுவாமிகள் திருவாயிலிருந்து நேரிற் கேட்க

வாய்த்த திருவையாறு பற்றிய விமர்சனம். 'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே' என்ற அப்பர் சுவாமியின் வாக்கின் அநுவப் பயன் யோகர் சுவாமிகள் விமர்சனத்தில் நன்கு தொனீந்தல் காணலாம். செய்வ நதிகள் ஐந்து தம்முட்கலக்தமிடமாதலால் திருஐயாறு எனப் பெயர்க் காரணம் அறியப்படும். 'ஐயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சமே - ஐயாறு வாயாலழை' - இது இத்திருவையாறு சுட்டி, ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் வாயாறு பாய்ந்த கவியாறு. இதன் நயம் சுவைக்கத்தரும்.

பதிக வரலாறு:-

சுவாமிகள் தமது நான்காவது தலயாத்திரைச் சுற்றுப்பட்டத்தில் திருப்பழனம் என்ற தலத்தை வணங்கி விட்டு எழுந்தருளையில் திருவையாறு நகர் எதிர்ப்படுதலும் புகுமிக வாயினி லேயே 'புலனைந்து நெய்கலங்கி' என்ற பதகம் பாடி உள்ளணைந்து தருச்சோயிற் சந்நிதியில் நின்று கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கிய பின் விதிவடம் வந்து பணிந்தெழுந்து சுவாமி சந்நிதியில் இப்பதகத்தைப் பாடியருளுகின்றார்.

பொருள்கோள்:-

தலக்குறிப்பிற் கண்டவாறு அப்பர் சுவாமிகள் திருப்பாட லாலும், யோகர் சுவாமிகள் திருவாக்கினாலும் இத்தலத்தின் உயிர் நிலைபரநாதமாகிய ஓசையொலிச் சிறப்பேயாதலு துணிபு. ஓசையோடு அன்யோன்ய இயைபுடையது நடனம் ஆதல் பிர பலமாக அறியப்படுவதொன்று. அதற்கிணைய இத்தலம் பற்றிய விராத்திய ஒலிச்சிறப்பும் அதனையொட்டிக் கோயிலிற போலச் சுவாமிகளின் உள்ள அரங்கிலும் இடம்பெறும் சுவாமி நடனச் சிறப்புமே இப்பதிகப் பொருள்கோள் ஆயுள்ளன. பதிகத்து எடுத்த திருப்பாடலிலேயே, "பாடல் வீணை முழுவங் குழல் பண்ணாகவே" எனவரும் இசைவார்ணனையும் இறுதிப்பாடலில் வரும் "ஒலிகொள் சம்பந்த னொண்டமிழ்" என்றதனாற் பெறுங் குறிப்பும், முதற் பாடலிறுதியாய் உள்ள, 'ஆடுமாறு வல்லானு மையாறுடை ஐயனே' என்ற விதப்பும் இதற்காதாரமாயமையும். பாடல் நிகழ்வை அறிவுறுத்துந் தறவாயில் வைத்தே சேக்கிழார் சுவாமிகள், "நீடு பெருந்திருக்கூத்து நிறைந்த திருவுள்ளத்து நிலைமை தோன்ற" எனக் குறிப்பிட்டுள்ள விளக்கமுங் காண்க. ('ஒலிகொள்சம்பந்த னொண்டமிழ்' என்பதில் ஒலிகொள்ளல்த் தமிழ்க்கடையாக மாற்றிக் கூட்டாது நேர்படவே கொண்டு, சம்பந்த சுவாமிகள் இத்தலத்து உயிர் நிலையாகிய பரநாத ஒலியைத் தாம் உள்வாங்கிக் கொண்டே தமிழ் பாடினார் என்ற விளக்கமமையப் பொருள் கொள்ளலே மேல். இதற்கு ஏலவே சிறப்புரை கண்டுள்ள தருமையாதீனப்புலவர் சிவபுரீ முத்துமாணிக்

சுவாசக முதலியாரவர்களும், 'ஒலிகொள் சம்பந்தன்:- பரநாதக் கைக் கொண்டு பாட்டாக அருளும் சிவஞான சம்பந்தர் கொள் தமிழ் எனலுமாம்' என இக்கருத்துக்கும் இடந்தந்து கூறியிருந்தலுங் காண்க. இக்கருத்துச் சுவாமிகள் பாடல் அனைத்துக்குமே பொதுநிலை விளக்கமாயும் அமையும் பாங்கினதாதலுங் கருத்தத் தகுப)

சைவஞான விளக்கம்:-

திருமூலர் முதலிய சிவயோகிகளின் கருத்துக்கிணங்கவும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர விளக்கத்திறுகிணங்கவும் சிவனைச் சாரூந் தருவாயிற் பக்குவான்மாத்குளுட்டுப் பரநாதங்ேடே அதன் முடிவில் நடனந்தரிசுக்கும் வாய்ப்பொன்றுண்மையறயப் ப.ம். 'சீரார் திருவயத் திருச்சலப்பு சீலம்பொலிக்க ஆராத ஆசையாய் அடியேன் இறுமாக்க' எனபது திருவாசகம். திருமந்திரத்தில் ஒன்பதாந் தந்திரத்தில் திருக்கூத்துத் தரிசனம் என்ற பகுதியல் ணைபத்திரண்டு செய்யுட்கள் ஐயகைக் கூத்துக் களைப் பற்றிக் கூறும். சத்தாந்த சாஸ்திரங்களில் உண்மை விளக்கம் சூப்பத்தாராஞ் செய்யுள் முதல் 38 ஆஞ் செய்யுள் வரை அப்பலததான் ஆடற் பொறுதியை ஐந்தெழுத்துண்மை யிற் பொருத்தி விளக்கும். அப்பர் சுவாமிகள், திருநடனப்பண்பை அழகொழுகும் உயிரோயியமாகத் தீட்டிக் காட்டுவர். திருவாச கத்திற் றண்டபத்துத் திருநடன தரிசனந்தரும் ஆனந்தநிலையை விளக்கும். திருவிசைப்பாவிற் பெரும் பகுதியும் அங்ஙனம் விரித் துரைக்கும். இவையனைத்தும் நாதாந்த நடனம் என்ற பொதுப் பெயரிடலங்குவன.

இந்த நடனம் வெளிவளர் தெய்வக்கூத்து, உள்வளர் தெய் வக்கூத்து என இருவிதமாகும். முன்னையது உலகியல் சார்ந்த பஞ்சகிருத்திய அமைதியையும், பின்னையது அகத்து நிகழ்வு சிவானந்த அநுபவ அமைதியையும் உட்கொண்டமையும். வெளி வளர் தெய்வக் கூத்துநந்தாபைத் தெண்டனை விளப்புமா விளம்பே? என்ற திருவிசைப்பாவும், பின்னையதை 'அனைத் தெலும் புள்ளென ஆனந்தத்தேன் சொரியுங்குணிப்பு' எனத் திருவாசகமும் போற்றும் இந்த உள்வளர் தெய்வக் கூத்தின் மறறொரு நுணுக்க நிலையை 'நாடியினுள்ளே நடங்கண்டவாற்ற' எனத் திருமந்திரந்தெரிக்கும் இவ்வகையில் நாதாந்த நடனமும் நடன தரிசனக்களிப்பும சைவசித்தாந்த ஞானத்தின் உயிர்த்துடிப் புள்ள அம்சங்களாகின்றன. சிவதவங்களில் தில்லைச் சிதம்பரத் தின் முக்கியத்துவம் இவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது. சிவாலயங் களில் நாதஸ்வரதாளவாத்தியநாதம் முன்னெழுச் சுவாமி நடன டாவணையில் எழுந்தருளும் நிகழ்ச்சி அறிகுறிவடிவில் உணர்த்து வதும் இதனையேயாம்.

இவ்விரண்டையும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நிதர்சனமாக அநுபவித்தவாற்றைத் தெளியக்காட்டுவதே இத்திருப்பதிகந்தெரிக்குஞ் சைவஞான விளக்கம் என்க.

செய்யுள்: 1 கோடல் - வெண் காந்தள். மொந்தை - ஒரு கண்பறை. பண்ணாக ஆடல் - பண்ணாயமைய. 2. என்க - இகழ்துன்னஆடைகந்தை. ஆலும் ஒலிக்கும். 3. மாறில் - கொடுத்து மாறிக்கொள்ள வேண்டில். ஆறு ஆறங்கம், நான்கு - நால்வேதம் 5. வேனல் - வெம்மை. 6. எங்குமாகி - அகண்டவியாபகமாய் பதினெட்டு - புராணங்கள், நான்கு - வேதம், உணர்வு - ஞானம் இங்கு ஞான மூலங்களான திருவருளும் அதனைத் தெளிவிக்கும் சிவாகமமுமாம். 7. வேதி - வேதமயன், வேதகஞ் செய்பவன். 8. குரவம் - குரா எனும் மரம். 9. தொல்வழி - பழைமையான வேதாகம வழி செய்து - பயின்றிருந்தும், அறிபாதநுக்கினால் - அறியாதவனாய். 10. கால் - திருவடி, கால்போற் காம்புபொற்கழல் வயிரம், கடிக்கை - விளக்கம், கழலின் கோலமாய்க்கொழுந்து இரண்டாம், மூன்றாமடிகள் சிவன் எழுந்தருளும் ஆலமர வர்ணனை. 11. ஐயம் - பிச்சை, பண்டரக்கன் - பாண்டரங்கம் எனும் கூத்தாடுபவன்.

சிவமயம்

திருவாஞ்சியம்

பதிகம்: 143

பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வன்னி கொன்றைமத மத்த மெருக்கொடு கூவிளம்
பொன்னி யன்றசடை யிற்பொலி வித்தபு ராணனார்
தென்ன வென்றுவரி வண்டிசை செய்திரு வாஞ்சியம்
என்னை யாளுடை யானிட மாக வுகந்ததே. 1

கால காலர்கரி கானிடை மாநட மாடுவர்
மேலர் வேலைவிட முண்டிருள் கின்ற மிடற்றினர்
மாலை கோலமதி மாடமன் னுந்திரு வாஞ்சியம்
ஞாவம் வந்து பணியப்பொலி கோயி னயந்ததே. 2

மேவி லொன்றர் விரிவுற்ற விரண்டினர் மூன்றுமாய்
நாவி னாலருட வஞ்சின ராறரே மோசையர்
தேவி லெட்டர்திரு வாஞ்சிய மேவிய செவ்வனார்
பாவந் தீர்ப்பாப்பழி போக்குவர் தம்மடி யார்கட்கே. 3

சூல மேந்திவளர் கையினர் மெய்சுவண் டாகவே
சால நல்வபொடிப் பூசுவர் பேசுவர் மாமறை
சீல மேவுபுக ழாற்பெரு குந்திரு வாஞ்சியம்
ஆல முண்டவடி கள்ளிட மாக வமர்ந்ததே. 4

கையி லங்குமறி யேந்துவர் காந்தளம் மெல்விரல்
தையல் பாகமுடை யாரடை யார்புரஞ் செற்றவர்
செய்ய மேனிக்கரி யமிடற் றார்திரு வாஞ்சியத்
தையர் பாதமடை வார்த்துடை யாவரு நோய்களே. 5

அரவம் பூண்பரணி யுஞ்சிலம் பார்க்க வகந்தொறும்
இரவி னல்லபவி பேணுவர் நானிலர் நாமமே
பரவு வார்வினை தீர்க்கநின் றார்திரு வாஞ்சியம்
மருவி யேத்தமட மாதொடு நின்றவெம் மைந்தரே. 6

விண்ணி லானபிறை சூடுவர் தாமுந்து விளங்கவே
சண்ணி னாலநங் கன்னுட லம்பொடி யாக்கினார்
பண்ணி லானவிசை பாடம்மல் குந்திரு வாஞ்சியத்
தண்ணலார் தம்மடி போற்றவல் லார்க்கில்லை யல்லவே. 7

மாட நீடுகொடி மன்னிய தென்னிலங் கைக்குமன்
வாடியூ டவரை யாலடர்த் தன்றருள் செய்தவர்
வேட வேடர்திரு வாஞ்சிய மேவிய வேந்தரைப்
பாட நீடுமனத் தார்வினை பற்றறுப் பார்களே. 8

செடிகொ ணோயினடை யார்திறம் பார்செறு திவினை
கடிய கூற்றமுங் கண்டக லும்புகல் தான்வரும்
நெடிய மாலொடய னேத்தநின் றார்திரு வாஞ்சியத்
தடிகள் பாதமடைந் தாரடி யாரடி யார் கட்டே. 9

பிண்ட முண்டுதிரி வார்பிரி யுந்துவ ராடையார்
மிண்டவர் மிண்டுமொழி மெய்யல பொய்யிலை யெய்மிறை
வண்டு கொண்டிமரு வும்பொழில் சூழ்திரு வாஞ்சியத்
தண்ட வாணனடி கைதொழு வார்த்துடை யல்லவே. 10

தென்றல் துன்றுபொழில் சென்றனை யுந்திரு வாஞ்சியத்
தென்று நின்றவிறை யானை யுணர்ந்தடி யேத்தவால்
நன்று காழிமறை ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்
ஒன்று முள்ளமுடை யாரடை வாருயர் வானமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக்ருறிப்பு:

மாயூரம் — பேரளம் வீதியில் புகையிரத நிலையத்திற்கு மேற்கு ஆறு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இலக்கியியை வாஞ்சித்துத் திரமால் பூசுத்தப் பேறு டெற்றமை சலப்பெயர்க் காரணமாக அறியவரும். இயமன் பூசுத்த வரலாறும் இதற்குண்டு அதற்குத் தாட்சியாம் படி இயமனுக்குத் தனிக்கோயிலொன்றும் இங்தளது. தேவார முதலிகள் மூவரதும் பாடல் பெற்ற தலம். இது முத்தி தருந் தலங்களுள் ஒன்றாகும்.

சுவாமி பெயர்:- வாஞ்சியநாதன்

அமை பெயர்:- வாழ்வந்தநாயகி

பதிகவரலாறு:-

சம்பந்த சுவாமிகள் தமது நாண்காவது யாத்திரைச் சுற்று வட்டத்தில், ஒரு கட்டத்தில், அப்பர் சுவாமிகள் முன்னெழுந்தருளத் தாம் பின்னழுந் தருளும் முறையைத் திருடபுகலூரி லிருந்து மேற்கொண்டிருந்தார். அவ்வகையில் இரு பெருநாயன் மார்களும் திருவீழிமிழலைத் தலத்திற் சென்று சிவநாள் தங்கினர், அந்நாட்களிற பஞ்சமுண்டரயி நந்தமையால் அடியார்கள் வருந்தாவண்ணம் திருவீழிமிழலைச் சிவபெருமான் இருவர்க்கும் ஒவ்வொரு படிசகாசு கொடுத்து அடியார்க்கு மகேஸ்வரபூசை நிகழ்வித்தருளினார். அந்நால் இருவரும் பஞ்சந்தீரும் வரை அங்கேயே தங்கவேண்டியராயினர். சிவனருவாற் பஞ்சநீர்ந்த பின்பு சம்பந்த சுவாமிகள், அப்பர் சுவாமிகள் முன்னெழுந்தருளத் திருவாஞ்சியம் என்ற இத்தலத்தை வணங்கிப் போற்றினார். அச்சந்தர்ப்பத்திற் பாடப்பெற்ற பதிகம் இதுவாகும்.

பொருள்கோள்:-

முத்தி தருந்தல மென்றதற்கிணங்க, முத்திப் பேற்றுக் அருகதை யுடையராகிய சிவனடியார் மகிமையே இப்பதிகப் பொருள் கோளாகிறது. முதலாம் இரண்டாம் நாலாம் ஒன்பதாம் பாடல்கள் தீர ஏனையவை அடியார் மகிமையே பொருளாகக் கொண்டிருத்தல் காணத்தகும்.

சித்ததந்த ஞான விளக்கம்:-

ஒன்று முதல் எட்டு சுறாகவுள்ள எண்ணுப் பெயர்களைத் தொகுத்து எண்ணலங்காரப்பட அமையும் இப்பதிகத்து மூன்றாம் பாடலிற் சிவபெருமானது அகண்ட வியாபக இலக்கணம் முழுவதையும் ஒருங்குறத் தொகுத்துக்கரடியிருத்தல் இப்பதிகம் பிரதிபலிக்கும் சைவஞான விளக்கங்களில் முதன்மை வாய்ந்ததாகும் ஒவ்வொருண்ணுஞ் சுட்டும் பொருள் சிவபரத் துவப் பண்புகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றைக் குறித்துரை நிற்குமாறு கண்டுணரத்தகும். உதாரணத்துக்காக நோக்கில்;

மேவில் ஒன்றர்:- (அ) தன்னியல்பில் ஒன்றாயிருப்பவர் 'ஒன்றான் தானே' என்னுந் திருந் திரம் கருதுவது போல. (ஆ) ஸ்ரீமதி அல்லது மனம் பொருந்த வழியின் வறிபடும் ஆன்மாவோடு ஒன்றி விடுபவர் அல்லது அநந்தியமாய் விடுபவர். 'அறிபவன் அருளினாலே அநந்தியமாக்கக் காண்பன்' என்ற சித்தியார் வாய்க்கியங்குறிப்பிடுவது போல.

விரிவுற்ற இரண்டினர்:-

(அ) சிவம், சக்தி குணியுங், குணமாயுள்ளவர். திருமந்திரத்தில், இரண்டவனின்னருள் என்பதறிப்பால.

(ஆ) ஞானமும், கிரியையும் விரியுஞ் சக்தியுள்ளவர் இச்சை எனும் ஒரு படித்தாயுள்ளது தவின், விரிவுற்ற என்ற விசைக்கத்தக்கப் பொருளான இவை இரண்டுமே என்க.

(இ) போகமும், முத்தியும். "போகயாபிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் யோகியாய் போகமுத்தி யுதவுதலதுவுமோரார்" - என்ற சிவஞானசித்திக் கூற்றுக்கிணங்க.

(ஈ) சொருபம், தடத்தம்:-

தன்னில் தானாய் இருக்கும் நிலையும், பிறிதொன்றன் சார்பிற் புலப்படும் நிலையும் ஆதணி இவை. சொருபம் தன்னிடத்திடுப்பது. தடத்தம் அயலிடத்திருப்பது என்பது சைவசித்தாந்த அளவையிலக்கணம், சைவப்பிரகாசனம் முதலியன காண்க.

இங்ஙனம் பகுதி தோறும் விரிக்கவிரிக்க விரியுரியல் பின் தாய்ச் சீவனது அண்டாகார நிலையும்; இதை அருளிச் செய்யும் சப்பந்த சுவாமிகளின் அண்டாகாரச் செறிவுள்ள மெஞ்ஞானப்பொறையும் ஒருங்கே புலப்பட நிற்கும் இப்பாடலருமை விதந்து விதந்துரைத்து விளங்கத்தரும்.

செய்யுள்: 1 கூவினம் - வில்வம். 2. வேலை - கடல், ஞாலம் பூமி. தொங்குவது - கீழ்மேலாக ஆதாரமின்றி நிற்பது. 3. மூன்று - பதி, பசு, பாசம் நாவின் நாவர் - நாவில் நால்வேத ஒலியுள்ளவர், உடல் அஞ்சு - திருமேனியாக ஐ வகைச் சத்திகள் உள்ளவர். அவை பசுரை, ஆதி, இச்சை, கிரியை, ஞானம் எனவாம். ஆறர் - அறுகுணத்தர், ஏழோசையர் - ஏழிசை மயமாசுவர், எட்டர் - ஆடமூர்த்தி. 4. சுவண்டு - அழகு, சுவடு வண்டாயிற்றெனலுமாம், மெய்சுவண்டாகப் பொடிபூசுவர் - மெய்யிற்குவடு (தமும்பு) அழுந்தப் பொடிபூசுவர் எனல் அமையும். 5. அருநோய் - நீங்கற்கரிய நோய், பிறவிநோய். 6. இரவில் பவி - இரத்தல் மயமான பவி. 7. அநங்கன் - உருவிலி, மன்மதன். பண்ணில்

ஆன இசை - பண் ஆதாரமாக எழும் இசை. 8. வேவேடர் - வேட்டுவக் கோலத்தர். 9. திறம்பார் - நோய் வருத்தினாலுமே மன நிலை தளரார். அடியர்ச்சடியராவர் மாண்புரைக்கு பாடல் இது. 10. பிண்டம் - திரளையா இந்ம் உணவு. கெண்டி - கிளறி வாணன் - வாழ்நன். 11. சம்பந்தர் தமிழ் கற்போருள்ளத்தோ டொன்று என்றந்த நிதர்சனமாயுள்ளது இப்பாடலிறுதி.

திருச்சிக்கல்

பதிகம் : 144

பண் : இந்தளம்

திருச்சிற்றப்பலம்

வானு லாவுமதி வந்துல வும்மதின் மாளிகை
தேனு லாவமலர்ச் சோலைமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வேனல் வேளையிழித் திட்டவெண் ணெய்ப்பெரு மானடி
ஞான மாகதினை வார்வினை யாயின நையுமே. 1

மடங்கொள் வாளைகுதி கொள்ளு மணமலர்ப் பொய்கைகும்
திடங்கொண் மாமறை யோரவர் மல்கிய சிக்கலுள்
விடங்கொள் கண்டத்துவெண் ணெய்ப்பெரு மானடி மேவி
அடைந்து வாழும்மடி யாரவ ரலல லறுப்பரே. 2

நீல நெய்தனில விம்மல ருஞ்சுனை நீடிய
சேலுமா லுங்கழ னிவ்வள மல்கிய சிக்கலுள்
வேலோண் கண்ணிய வானையார் பாகன்வெண் ணெய்ப்
பிரான்
பாலவண் ணன்கழ லேத்தநம் பாவம் மறையுமே. 3

சந்த முந்தக் கைதைபூத்துக் கமழ்ந்துசே ரும்பொழிற்
செந்துவண் டின்னிசை பாடன்மல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வெந்தவெண் ணீற்றண்ணல் வெண்ணெய்ப் பிரான் பிரை யார்
கழல்
சிந்தை செய்வார் வினை யாயின தேய்வது திண்ணமே. 4

மங்குல்தங் கும்மறை யோர்கண்மா டத்தய லேமிது
தெங்குதுங் கப்பொழிற் செலவமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வெங்கலைவெள் ளேறுடை வெண்ணெய்ப்பிரானடி மேவவே
தங்கு மேறசர தந்திரு நானந் தகையுமே. 5

வண்டி ரைத்தமது விம்மிய மாமலர்ப் பொய்க்கைமும்
 தெண்டி ரைக்கொள்புனல் வந்தொழு கும்வயற் சிக்கலுள்
 விண்டி ரைத்தமல ராற்றிகழ் வெண்ணெய் பிராண்டி.
 கண்டி ரைத்துமன மேமதி யாய்க்கு யாகவே. 6

முன்னுமா டம்மதின மூன்றுட னேயெரி யாய்விழத்
 துன்னுவார் வெங்கணை யொன்று செலுத்திய சோதியான்
 செந்நெலா ரும்வயற் சிக்கல் வெண்ணெய்ப்பெரு மாண்டி.
 உன்னிநீ டம்மன மேதினை யாய்வினை யோயவே. 7

தெற்ற லாகிய தென்னிலங் கைக்கிறை வன்மலை
 பற்றி னாள்முடி பத்தொடு தோள்கணை ரியவே
 செற்ற தேவனஞ் சிக்கல் வெண் ணெய்ப்பெரு மாண்டி.
 உற்று நீதினை யாய்வினை யாயன வோயவே. 8

மாலி னோடரு மாமறை வல்ல முனிவனும்
 கோலி னார்குறு கச்சியன் சேவடி கோலியும்
 சேந் தாமறி யார்திகழ் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பிராண்
 பாலும் பன்மலர் தாவப் பறையுநம் பாவமே. 9

பட்டை நற்றுவரா யினாரொடும் பாங்கிலாக்
 கட்ட மணக்கழக கள்சொல் வினைக் கரு தாதுநீர்
 சிட்டன் சிக்கல் வெண்ணெய்ப் பெருமாண்செழு மாவறைப்
 பட்டன் சேவடி யேபணி மின்பிணி போகவே. 10

கந்த மார்பொழிற் காழியுண் ஞானசம் பத்தநல்
 செந்தண் பூம்பொழிற் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு மாண்டிச்
 சந்த மாச்சொன்ன செந்தமிழ் வல்லவர் வானிடை
 வெந்த நீறணி யும்பெரு மாண்டி. மேவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக் குறிப்பு

நாகபட்டினத்துக்குத் தெற்கே மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ளது
 இத் தலம். காமதேனுயின் வெண்ணையினால் சிவலிங்கம் பிடித்து
 வசிட்ட முனிவர் பூசித்தபின் மூர்த்தியை உதவாலாணம் பண்ண
 முனைகையில் அதனைப் பெயர்த்தெடுக்க முடியாத சிக்கல் ஏற்
 பட்ட காரணத்தால் திருச்சிக்கல் என்ற பெயர் காரணப் பெய
 ராக அறியப்படும். திருக்கோயில் கட்டுமலையிலுள்ளது முருகக்

கடவுள் மூர்த்தங்களுள் ஆபரண, அலங்கார சிறப்புக்களாற்
 'சிங்கார வேலர்' எனப் பெயர் பெற்ற திருமூர்த்தம் இங்குள்
 னாது. சம்பந்தசுவாமிகள் அருளிய பதிகம் ஒன்றே இதற்குளதாம்.

சுவாமி பெயர் :- வெண்ணெய் பெருமான்

அம்மை பெயர் :- வேல் நெடுங்கண்ணி

பதிக வரலாறு:-

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சுவாமிகள் யாத்திரையிற்
 'சிக்கல்' என்ற பெயர் தனியாகக் கூறப்பட்டிருக்கக் காணாமையால்
 இதன் பதிகம் அருளிச் செய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை அறிதலும் ஒரு சிக்கலுளது போல் கோன்றும். தல ஆராச்சி
 யில் நாகபட்டினத்துக்குத் தெற்கே இத்தலமிருப்பதாகத் தெரிய
 வருதலால், சம்பந்த சுவாமிகள் தமது நாலாவது திருத்தல
 யாத்திரைச் சுற்றுவட்டத்தில் திருநாகைக் காயோணம் பணிந்து
 பாடியகன்று திருப்பழைப் பெருவேளூர் வணங்கியபின், 'அருக
 ணையுந் திருப்பதி'ள் ஆனவெலாம் அங்கணரைப் பணிந்து
 போற்றி' எனவரும் தொடரெண் 234 இல் அடங்கும் திருப்பதி
 களுள் இதுவுமொன்றாயமையக் காணுவதன் மூலம் அச்சிக்கல்
 சிக்கலாகா தொழியும். பதிகப் பாடல் எல்லாவற்றிலும் 'வெண்
 ணெய்ப் பெருமான்' எனச் சுவாமி பெயரும், மூன்றாம் பாட
 லில், 'வேலொன் கண்ணியினாள்' என அம்மை பெயரும் இடம்
 பெற்றிருத்தலும் இதனை உறுதி செய்யும்.

பொருள் :-

கன்மமென்பது அநுபவத்தாலன்றியொழியாது என்பது
 பொதுவிதி. அதுவே நிரந்தர விதியாகக் கொண்டுரைப்பாரும்
 உளர் அதனை நிராகரித்துச் சம்பந்த சுவாமிகள் சில சந்தர்ப்
 பங்களில் தம பேரில் ஆணையிட்டும் உரைத்துள்ள உண்மையா
 வது. குற்றமும், நற்றமும், இன்பமும், துன்பமும், பந்தமும், வீடும்
 சிவனன் கழலே எனத்தேறி உண்மையான் வணங்குவார்க்கு அவர்
 வினை பற்றக் கெடும் என்பதாம். அப்பொருளை பொருளாக
 அமைந்துள்ளது இத்திருப்பதிகம்.

சைவஞான விளக்கம்:-

கன்மங் கிடந்தபடி அநுபவித்துழல்வதே வாழ்க்கைப்பலன்
 என்பார் கூற்றைச் சுட்டி மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், 'பெற்றவா
 பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடு பித்தர் சொல்' என்றருளியதுண்டு.
 அதில் தாம் தெளிவு பெறாமையுக்குக் காரணமின்னதென்பதை
 யும் அவ்வருளிச் செயலிலேயே அவர் கையோடு காட்டியதுண்டு.
 'அத்தன் ஆண்டு தன் அடியிற் கூட்டிவிட்டமை' என்ற ஒன்றே

அதன் காரணம் என்பது அவர் அருளிச்செயலில் பொள்ளெனப் புலப்படல் காணலாம். உயிர்க்குய்யராய் உடன்றின்று பந்தநிலையில் சன்மபலையூட்டி வருவதும் இறைவனே. ஆன்மாவிடத்தில், உள்ளார்ந்த உணர்வு பூர்வமாகக் கன்மப்பற்றறுந் தருணத்தை நோக்கிக் காத்திருந்து ஸ்ஷணம் பிசகாமல் தானாகவே குருவடிவில் வந்து முட்பலமுங்களைந்து ஆட்கொண்டருள்வதும் இறைவனே என்பதற்கு மாணிக்கவாசகரின் 'பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க' எனும் மற்றோர் அருளிச்செயலும் உளதாதல் வெளிப்படை. அத்துடன் 'என்வினையொத்தபின் கணக்குலாத் திருக்காலம் நீ வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே என்பதன் மூலம் 'வீடுபடைத்தல்' எச்சந்தர்ப்பத்தில் என்பதைச் சுவாமியள் கோடிட்டுக் காட்டியவாறும் உளதாம். 'கற்க கசடற' ... என்றுந் திருக்குறளில் 'கற்றபின்' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கற்றால் என்றுரைத்தவாறு இதிலும் 'ஓத்தபின்' என்பதற்கு ஒத்ததால் என உரைந்தல் சாலும். ஸ்ஷணம் பிசகாமல் ஆட்கொள்ள உள்ளனவாக அறியப்படுஞ் சிவன் செயலுக்கு, 'பின் என ஒரு தாமசம் கூறுதல் சாலாதாகலின்

இனி, இவ்விருவினையொப்பு நேர்தற்கரிய உபாயம் சிவபுண்ணியமல்லகல்லையெசைச் சைவ சாஸ்திரங்கள் ஏகோபித்துரைப்பதும் சிவபுண்ணியங்களுள் தலையாயது. மற்றுப்பற்றற்ற நிலைபாகிய அதத்தல பத்தியினாற் சிவனைப்போற்றுதலே எனப்பன்னிரு திருமுறைகள் ஒரே குரலாக எடுத்துரைப்பதும் பிரசித்தமாம். சம்பந்தசுவாமிகள் இப்பெருஞான விளக்கத்தை இப்பதிசுத்தில் தமக்கேயுரிய விசேட உத்வேகத் தொனியிற் புலப்படுத்தியிருத்தல் காண்க.

இனி, இப்பேரண்மைக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்தது போன்று முதலாத திருப்பாடலிலேயே வெண்ணெய்ப் பெருமானடி ஞானமாகநிலைவார் வினையாயின் நையுமே என மொழிந்துள்ள வாய்மையும் இங்குச் சந்திக்கத் தகும். அடியெனும்துவும் அருளெனுமதவும் அறிந்திடிற் சிற்சுணநிறைவு என்பதற்க்கிணங்க திருவடி திருவருள் = சிற்சுணநிறைவு அதாவது ஞானம் எனல் அறியப்படும் திருஞானசம்பத்தப் பிள்ளையார் பெற்றருளிய ஞான இயல்பை இனங்காட்டுஞ் சேக்கிழார் சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானமே உணர்வரிய 'மெய்ஞானம்' என இதனை அழுத்தியுரைத்தமை, மாதநிரத்தானை சிவனடியே ஞானம். அதனையே சிந்தித்திருத்தலே ஞான சாதனம் எனக்கூறாதுகூறி வினைநீக்கமும் முத்திப்பேறும் அதன் வழிபாடான என உய்த்துரை வைத்தமைக்கும், வெண்ணெய்ப் பெருமானடி ஞானமாம் நினை

வார் வினையாயின் மாயுமே என இவ்வருளிச் செயல் இருந்த வாற்றுக்கும் இசையிலான பொருத்தமும் இத்தொடர்பில் உணர படும்.

செய்யுள்: 1 வேனல் - சினம், ஞானமாக நினைவார் - பதி ஞானத் தால் நினைவார். 2. திடம் - நிச்சய புத்தி, பொய்கை, இயற்கை நீர்நிலை. 3. ஆலும் - அசையும், வேலொண்கண்ணி - வேல் நெடுங்கண்ணியெனும் இத்தலத்து அம்மைபின் பெயர் குறித்தது. 5. மேல் - மேல்கதி, தகையும் - அமகுற்றிருக்கும். 7. மதியாய் - தியானிப்பாய். 8. தெற்றல் - தெள்ளியவன். தேறு எனுஞ் சொற் பொருட் சம்பந்தமுற்ற வழக்கு இது. கயிற்றையோ, ஞாலையோ பின்னியெடுத்தலைத் தெற்றல் என்பது வேறு. 10. பட்டை - மருதம்பட்டை முதலியன. பாங்கு - முறைமை, சிட்டன் - சிஷ்யன். சிரேஷ்டனை திரிபுமாகலாம். பட்டை - அர்ச்சகன். ஐயாற்றப்பர் ஒருகால் தானே உணையர்ச்சித்துக் கொண்ட செய்தியுமுண்டு. பட்டன் - குரு எனவுமாம்.

சிவமயம்

திருமழபாடி

பதிகம் : 145

பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

களையும் வல்வினை யஞ்சனெஞ் சேகரு தார் புரம்
உளையும் பூசல் செய் தானுயர் மால்வரை நல்விலா
வளைய வெஞ்சரம் வாங்கியெய் தான்மதுத் துமபிவன்
டளையுங் கொன்றையந் தார்மழ பாடியு ளண்ணலே 01

காச்சிலாத பொன் னோக்குங் கன வயி ரத்திரன்
ஆச்சிலாத பளிங்கின னெஞ்சமு னடினான்
பேச்சினா லுமக் காவதென் பேதைகள் பேணுமின்
வாச்ச மாளிகை சூழ் மழ பாடியை வாழ்த்துமே. 02

உரங்கெ டுப்பவ னும்பரக ளாயவர் தங்களைப்
பரங்கெ டுப்பவ னஞ்சை யுண்டுக லோன்றனை
மூரண்கெ டுப்பவன் முப்புரந் தீயெழச் செற்றுமுன்
வரங்கொ டுப்பவன் மாமழ பாடியுள் வள்ளலே. 03

பள்ள மார்சடை யிற்புடை யேயடை யப்புனல்
 வெள்ள மாகரித் தாண்விடை பேறிய வேதியன்
 வள்ளன் மாமழ பாடியுண் மேய மருதினை
 உள்ள மாதிரி மின்வினை யாயின வோயவே. 04

தேனு லாமலர் கொண்டுமெய்த் தேவர்கள் சித்தர்கள்
 பாணெ யஞ்சுட னாட்டமுன் னாடிய பால்வண்ண
 வான நாடாசன் கைதொழு மாமழ பாடியெய்ங்
 கோணை நாடொறுங் கும்பிட வேகுறி ஁டுமே 05

தெரிந்த வன்புர மூன்றுடன் மாட்டிய சேவகன்
 பரிந்து கைதொழு வாரவர் தம்மனம் பாவினான்
 வரிந்த வெஞ்சிலை யொன்றுடை யான்மழ பாடியைப்
 புரிந்து கைதொழு மின்வினை யாயின போகுமே. 06

சந்த வார்குழ லானுமை தன்னொரு கூறுடை
 எந்தை யானிமை யாதமுக கண்ணின னெம்பிரான்
 மைந்தன் வார்பொழில் சூழ்மழ பாடிம ருந்தினைச்
 சிந்தி யாவெழு வார்வினை யாயின தேயுமே. 07

இரக்க மொன்று மிலான்றை யான்றிரு மாமலை
 உரக்கை யாலெடுத் தான்றன தொண்டழி பத்திற
 விரற்றலை நிறு வியுமை யானொரு மேயவன்
 வரத்தை யேகொடுக் கும்மழ பாடியுள் வள்ளலே. 08

ஆல முண்டமு தம்மம ரர்க்கரு ளண்ணலார்
 கால னாருயிர் வீட்டிய மாமணி சண்டனார்
 சால நல்வடி யார்தவத் தார்களுஞ் சார்விட
 மால யன்வணங் கும்மழ பாடியெய மைந்தனே. 09

கலியின் வல்லம னுங்கருஞ் சாக்கியப் பேய்களும்
 நலியு நாள் கெடுத தாண்டவென் னாதனார் வாழ்த்தி
 பலியும் பாட்டொடு பண்முழ வும்பல வோசையும்
 மலியு மாமழ பாடியை வாழ்த்தி வணங்குமே 10

மலியு மாளிகை சூழ்மழ பாடியுள் வள்ளலைக்
 கவிசெய் மாமகில் சூழ் கடற்காழிக் கவுணியன் 11

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைக் குறிப்பு:

சேரரரில் ஒரு பகுதியினரான மழவர் ஒரு காலத்தில் பாடி வீடமைத்துத் தங்கியிருந்த காரணத்தால் இத்தலை மழபாடி எனப் பெயர் பெற்றதென்பர். சிவபெருமானது சாங்கங்களிலொன்றான மழு ஒரு போது இங்கு நர்சதமை செய்தமை காரணத்தால் முதலில் மழவாடி எனவே இருந்து காலகதியிற் பொதுப் பக்கள் நாவொலிநழுவல்சன்க்குட்டபட்டு வந்து பின் மழபாடி ஆயிற்றெனலும் உண்டு. இது திருவையாற்றத்து வடமேற்கே நான்குமைல் தூரமளவில் கொள்ளிட நதியில் வடசரையிலுள்ளது. இங்குள்ள சுவாமி பெயராகிய வயிரத்தூண்நாதர் என்பதற்கும் காரணமுண்டு. ஒரு காலத்தில் பிரமஸ்லாகத்துச் சிவலிங்கமொன்றைப் புருஷாமிநகம் இங்கே கொண்டு வந்து தாபித்துண்டது, அதை மீளப்பெயர்த்தெடுக்க முயன்று கைகூடாமையால் இது வச்சிரத்தூணோ எனப் பிரமணே வியந்துரைத்ததன்பேரில் அப் பெயரே அதன் பெயராயிற்று. இது அக்காரணவிபரமாகும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தமது திருத்தாண்டகப் பதிகமொன்றில் 'மழபாடி வயிரத்தூணே' என மீளமீளக் கூறுதல்மூலம் அப்பதிகம் இதனைத் தாமும் வஞ்சிரலேபஞ் செய்தவைத்துள்ளார். ஆறு திருப்பதிகங்கள் பெற்றசுவதலமாக உள்ளது இது. அவை சம்பந்த சுவாமிகளால் மூன்று அப்பர் சுவாமிகளால் இரண்டு சுந்தரமூர்த்திகளால் ஒன்று என அறியப்படும்.

திருவாலம் பொழிலில் உறக்கத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி களுக்கு மழபாடியீசர் சனவிலே காட்சிகொடுத்தது, 'மழபாடிக்கு வர மறந்தனையோ' என அருட்டிப் 'டொன்னார் பேனியனே' என்ற திருப்பதிகம் பெற்றுக்கொண்ட பதி இதவாகும். திருநந்திதேவர் பங்குனி உத்தர நாளில் திருவையாற்றிலிருந்து மணவாளக்கோலத்தில் வந்து 'சுயஜா' என்ற நங்கையை மணஞ் செய்துகொண்ட அறிகுறி விழா இன்றும் நடைமுறையிலிருக்கப் பெறுந் தலமாவதும் இதன் மகிமைகளிலொன்றாகும்.

சுவாமி பெயர்: வச்சிரத்தூண்நாதர்

அம்மை பெயர்: அழகம்மை

பதிக வரலாறு:

சம்பந்த சுவாமிகள் தமது நான்காவது திருத்தல யாத்திரைச் சுற்றுவட்டத்தின் முன்பகுதியில் திருவையாற்றை வணங்கிப் பாடி மேற்குத் தசையாகப் போய் திருப்பெருப்புலியூர் வணங்கித் திருநெய்தகானமும் பணிந்து பாடியபின் திரும்புமழபாடிபயடைந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார். அங்கு அவர் பாடிய திருப்பதிகம்

அங்கையாரழல் எனும் புகழினை திருத்தொண்டர்புராணம் தொடரென 2201 இற் சாண்ப்படுகிறது. திருமுறை வகுப்பில் பூன்றாந் திருமுறையிற் சேர்ந்திருக்கக் காணலாம். அச்சந்தர்ப் பத்திலேயே பாடப்பட்டதும் புராணச் செய்யுளிற் சுட்டப்படாததாகிய இப்பதிகம் இரண்டாந் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள தென்சு.

இப்பதிகப் பொருள் கோளும் சைவநூலான விளக்கமும் முன்னைய பதிகத்திற் கண்டவாறே கண்டுகொளற்பாலனாம்.

செய்யுள்: 1 மழபாடிபண்ணல் வல்வினை களையும் எனப் பாடல் முடிவையும் முதலையும் பொருத்திக் காண்க. 2. காய்ச்சியாத - காய்ச்சுதல் இல்லாத உருக்கப்பெறாத அதாவது தன்னியல்பான ஒளிப் பிரவையுள்ள கனவயிரத்திரள் கோள்குறித்தது ஆய்ச்சு-ஆய்தல்-நுணுக்கல், ஆல்-நுணுது ஆயிடை எனல் காண்க; நுணுக்குதல் இலாத பளிங்கென்பார் ஆய்ச்சிலாத பளிங்கென்றார். வாச்ச-வாய்ச்ச-வாய்ந்த. 3. உம்பர்களாயவர்-மேல் நிலையற்றுள்ளோம் எனத் தகுக்குவோர். பரம்-அவர் மேன்மை. 4. மருந்து-பாவந் தீர்க்கும் மருந்து. இறுதி இரண்டடியையும் * -ன்னுமுனதையம் ... என்ற திருவருட் பயனோடொட்டி நயக்க. 5. குறிகூடும்-இலக்குவாய்க்கும். அதாவது அருள்ஞானக்குறிகைகூடும். 7. மழபாடி மருந்து உண்ண தீர்க்கும்-மருந்தாகாது நினைக்க மருந்தாதலின் சிந்தியா எழுவார் என்றார். 10. திருவருளை முன்னிட்டுப் பரசமய நிராகரணம் பண்ணும் சுவாமிகளின் அவதார நோக்கத்துக்கு அத்தாட்சி காட்டும் பாடல் இது. சமணமும் சாக்கியப் பேய்களும் நலியும்நாள் (நலிவோர் துயர்) கெடுத்தாண்ட என் நாதனார் எனவரும் இதன் பததிமைப்பரிவுபகர்வது யாதெனில் இது சுவாமிகளின் இயல்பான உள்ளக்கிடை என்பதுதான். சரித்திர நிகழ்வாக இது இடம்பெறவைக்கச் சுவாமிகள் மதுரைக்குச் செல்லப் பல நாட்களின் முன் இது அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தல் கவனிக்கத்தகும்.

சிவமயம்

திருமங்கலக்குடி

பதிகம்; 146

பண்: இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரினார்மணி யும்மகில் சந்துஞ் செறிவரை
வாரி நீர்வரு பொன்னி வடமங் கலக்குடி
நீரின் மாமுனி வன்னெடுங் கைகொடு நீர்தனைப்
பூரித் தாட்டியர்ச் சிக்க வீருந்த புராணனே.

பணங்கொடாவல் குணல் லார்பயின் தேத்தவே
 மணங்கொண் மாமயி லாலும் பொழின்மங் கலக்குடி
 இணங்கிலாமறை யோர்மை யோர்தொழு தேத்திட
 அணங்கி னோடிருந் தானடி யேசர ணாகுமே. 2

கருங்கை யானையி னீருரி போர்த்திடு கள்வனார்
 மருங்கெ லாபண மார்பொழல் சூழ்மங் கலக்குடி
 அரும்பு சேர்மலர்க் கொன்றையி னானடி யன்பொடு
 விரும்பி யேத்தவல் லார்வினை யாயின விடுமே. 3

பறையி னோடொலி பாடலு மாடலும் பாரிடம்
 மறையி னோடியன் மங்கிடு வார்மங் கலக்குடிக்
 குறையி லாநிறை வேகுண மிக்குண மேயென்று
 முறையி னால்வணங் கும்மவர் முன்னறி காண்பரே. 4

ஆனி லங்கிள ரைந்தும விர்முடி யாடியோர்
 மானி லங்கையி னான்மண மார்மங் கலக்குடி
 ஊனில் வெண்டவைக் கையுடை யானுயர் பாதமே
 ஞான மாகநின் தேத்தவல் லார்வினை நாசமே. 5

தேனு மாயமு தாகநின் றான்றெளி சிந்தையுள்
 வானு மாய்மதி குடவல் லான்மங் கலக்குடி
 கோளை நாடொறு மேத்திக் குணங்கொடு கூறுவார்
 ஊன மானவை போயறு முய்யும் வகையதே. 6

வேள்படுத்திடு கண்ணினன் மேருவில் லாகவே
 வாள ரக்கர் புரமெரித் தான்மங் கலக்குடி
 ஆளு மாதிப் பிராண்டி கள்ளடைந் தேத்தவே
 கோளு நானவை போயறுங் குற்றமில் லார்களே. 7

பொலியு மால்வரை புக்கெடுத்த தான் புகழ்ந் தேத்திட
 வலியும் வானொடு நாள்கொடுத்த தான்மங் கலக்குடிப்
 புலயி னாடையி னானடி யேத்திடும் புண்ணியர்
 மலியும் வானுல கம்புக வல்லவர் காண்மினே. 8

ஞால முன்படைத் தானளிர் மாமலர் மேலயன்
 மாலுங் காணவொ ணாவெரி யான்மங் கலக்குடி
 ஏல வார்குழ லானொரு பாக மிடங்கொடு
 கோல மாகநின் றான்குணங் கூறுங் குணமதே. 9

மெய்யின் மாசினர் மேனி விரிதுவ ராடையர்
 பொய்யை விட்டிடும் புண்ணியர் சேர்மங் கலக்குடிச்
 செய்ய மேனிச் செழும்புணற் கங்கை செறிசடை
 றுயன் சேவடி யேத்தவல் வாரக்கழ காகுமே.

10

மந்த மாம்பொழில் சூழ்மங் சலக்குடி மன்னிய
 எந்தை யையெழி லார் பொழிற் காழியர் காவலன்
 சிந்தை செய்தடி சேர்த்திடு ஞானசம் பந்நன்சொல்
 முந்தி யேத்தவல் லாரிமை யோர்முத லாவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக் குறிப்பு:

இத்தலம் திருவாவடுதுறைப் புகையிரதநிலையத்துக்குவடக்கே
 கமார் மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ளது. இத்தலத்துச் சிவபெரு
 மாணை மாகாளி, சூரிபன், விஷ்ணு, பிரமா, அகத்திபன். ஆதி
 யர் பூசித்தப் பலன்பெற்றுள்ளதாக அப்பர் சுவாமிகளின் திருச்
 சூறந்தொடைப் பாடலொன்றினாலறியலாம்.

சுவாமி பெயர்: புராணேசுவரர்

அம்மை பெயர்: மங்களநாயகி

பதிக வரலாறு:

சப்பந்த சுவாமிகள் தமது நான்காவது தல யாத்திரைச்
 சுற்றின் முன்பகுதியில் கஞ்சனூர் திருமாத்நறை எனும் தலங்
 களை வணங்கித் தமிழ் மாலை சாத்தியதன் மேல் இத்தலத்தை
 வணங்கிப் பதிகம் பாடியருளினார்.

பொருள்கோள்:

இத்தலத்துச் சிவபெருமான் புராணேசுவரர் என்ற தம் பெயர்க்
 கிணங்க முன்னைப் பழைமைக்கும் பழைமையாம். அதேவேளை
 பின்னைப் புதுமைக்கு அப்பெற்றியனாய் இயல்பை விளக்குதல்
 இப்பதிகப் பொருள்கோளின் விசேட அம்சமாகும். புராணர்
 என்ற இவர் பெயரிலே இரு திரமுஞ் சுட்டுந்தன்மை உண்டெனத்
 தருமையாதீனப் புலவர் சிவபூர் முத்துமாணிக்கவாசக முதலியார்
 குறிப்பிடுதல் கவனிக்கத்தகும். புரா அணர் = புராணர், புரா-
 முன்மை, அணவு - பின்மை எனக் காணலாம்.

பொன்னி வடமங்கலக்கடி எனப்படுகலினால் இத்தலம் காவிரி
 ஆற்றுக்கு வடபாலுளதாதல் பெறப்படும். முன்னொருகால் இத்

தலத்திற் சிவபூசையை மேற்கொண்ட முனிவரொருவர் இருந்தாங்கிருந்தவாறே ஆற்றுநீர் எட்டுமட்டுங் கைகளை நீட்டிக்கீர்த்தம் முகந்து அபிஷேகஞ்செய்தற்கருளிய மகிமைகளில் மூதன்மையானதாக முதற் பாடலிலேயே கூறப்பட்டிருக்கச் காணலாம்.

சைவஞான விளக்கம்:

காரிருளாகிய ஆணவம் ஆன்மாவை மூடிப் போர்த்திருக்கும் அதேவேளை, செம்பன் வெட்டுவாய் தோறும் களிப்பு பற்றியிருத்தலோல் உயிர் வியாபகத்தீற சமய்யாபகமாய் அது செறிந்திருக்கும் அதேவேளை அவ்வுயிரின் அசத்தலே அதற்குத் தோன்றாத ஒரு வகையிலே பொருந்தியிருந்து கொண்டு இருப்பது திருவருளாய்ப்பு இதுபற்றிச் சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் வகைவகையாக விபரித்ததைத் தவிர்த்துக் கொண்டு. கொடிக்கவி என்ற சித்தாந்தஞான நூல், இதுபற்றிக் கூறும் விமர்சனம் 'ஒளக்கும் ஆருளுக்கும் ஒன்றேயிடம்' என்பதாகும். அதாவது ஆன்மாவாகிய ஒன்றே ஆணவ இருள் போர்த்தற்கிடம். அதேவேளை அதவே அந்தரங்கத்தில் அதாவது ஆரக்கியப் பொறுப்பில் திருவருளாகிய ஒளி உறைதற்கும் இடம் என்பதாம் இப்பதிக்கது மூன்றாந் திருப்பாடலில், 'கருங்கை யானையுரி போர்த்திடுங் கள்வனார் என்று அருளிச் செய்யும் கவாமிகள் குறித்த இச் சைவஞான விளக்கதையே சுட்டியுணர வைத்துள் ளமை காணத்தகும்.

ஆம்! இவர் கள்வர்தான்! எதனால்? புறத்திற் போல் புறம் கருமை. அகம் செம்மை.. சிவன் ஆணையுரித்தவைகைகதித்து விரிந்த தம் திருமேனிச் செங்கதிர்ப் பிரபையைச் சகிக்க வாற்றாது அஞ்சிய உமாதேவியைப் பிரிதி செய்யவே ஆணைத் தோல் போர்த்துக் கரியராயினாரென வரலாறுண்மையின்.

இங்ஙனம் புறத்திற் கருமையும், அகத்திற் செம்மையுந் திகழ விருப்பவர் என்றிசைக்கும் அடைமொழி கள்வனார்க்குக் கருத்துடை அடைமொழி ஆகவே நின்று, தமது சக்திகளாலியக்கப்பட்டு ஆன்மாவை மூடி ஆணவம் பரவச் செய்பவரே தாமாகத் தம்மியல்பில் ஆன்மாவின் அந்தரங்கத்திலும் நிற்கிறார் என்ற பொருளைப் பயப்பிப்பதாகும்.

இனி, அவரே நாம் வணங்கும் பொருள் ஆதலின் உண்மையான வழிபடுவார்க்கிரங்கித் தமது உள்ளொளியியல்பு விரியப் புறத்திருளாகிய ஆணவத்தை அகற்றுதலும் அதன்வழி ஆன்மாவின் வினையை நாசம்செய்தலும் சொல்லாமே அமைபும் எனப் பாடற்பொருளை இயைத்துச் சைவஞானப் பயன் நுகர்க.

அருஞ்சொற் பொருள் :

செய். 2 இணங்கிரொ மறையோர் - தமக்கொப்பிலாத மறையோர்; இமையோர் - விழித்த கண் இமையாமற் கண்டுசொண்டிருக்குஞ் சிவயோகியர்; செய். 3 குணம் இல் குணம்-மாயா குணங்களாதல் இல்லாத எண்குணம் செய். 4 மானிலங்கை - மான் நில அம் கை. செய். 7 படுத்தல்-அழித் தல். செய். 9 கோலமாகி நின்றான் குணங் கூறும் - குணத்தையே கூறுங்கள்; குணம் அதே -அதேதான் கூறத்தகுங் குணம்.

சீகாழி

பதிக இல: 147

பண்:- இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லாணை நான்மறை யோடிய லாறங்கம்
வல்லாணை வல்லவர் பாண்மலிந் தோங்கிய
சொல்லாணைத் தொன்மதிற் காழியே கோயிலாம்
இல்லாணை யேத்தநின் றார்க்குள தின்பமே. 1

நம்மாண மாற்றி நமக்கரு ளாய்நின்ற
பெம்மாணைப் பேயுட னாடல்பு ரிந்தாணை
அம்மாணை யந்தணர் சேரு மணிகாழி
எம்மாணை யேத்தவல் லார்க்கிட ரில்லையே. 2

அருந்தாணை யன்புசெய் தேத்தகில் லார்பாற்
பொருந்தாணைப் பொய்யடி மைத்தொழில் செய்வாருண்
லிருந்தாணை வேதிய ரோதி மிடையாழி
இருந்தாணை யேத்துமி னும்வினை யேகவே. 3

புற்றாணைப் புற்றர வம்மரையின் மிசைச்
சுற்றாணைத் தொண்டுசெய் வாரவர் தம்மொடும்
அற்றாணை யந்தணர் காழிய மர்கோயில்
பற்றாணைப் பற்றிநின் றார்க்கில்லை பாவமே. 4

நெதியாணை நெஞ்சிடங் கொள்ளநி னைவார்தம்
விதியாணை விண்ணவர் தாம்வியந் தேத்திய
கதியாணைக் காரூல வும்பொழிற் காழியாம்
பதியாணைப் பாடுமின் னும்வினை பாறவே. 5

செப்பான மென்முலை யானைத் திகழ்மேனி
வைப்பானை வர்கழ லேத்தி நினைவார்தம்
ஒப்பானை யோத முலாவு கடற்காழி
மெய்ப்பானை மேவிய மாந்தர் வியந்தாரே

6

துன்பானைத் துன்ப மழித்தரு ளாக்கிய
இன்பானை யேழிசை யின்னில வேணுவார்
அன்பானை யணிபொழிற் காழி நகரேய
நம்பானை நண்ணவல் வார்வினை நாசமே.

7

குன்றானைக் குன்றெடுத் தான்புய நாலைந்தும்
வென்றானை மென்மல ரானொடு மாறேட
நின்றானை நேரிழை யானொடுங் காழியுள்
நன்றானை நமபெருமானை நணுகமே.

8

சாவாயும் வாதுசெய் சாவகர் சாக்கியர்
மேவாத சொல்லவை கேட்டு வெகுளென்மீன்
பூவாய கொன்றை யினாலெனப் புணற்காழிக்
கோவாய கொள்கையி னானடி கூறுமே.

9

கழியார்சீ ரோதமல் குங்கடற் காழியுள்
ஒழியாது கோயில்கொண் டானை யுகநகரங்கித்
தழியார் சொன் ஞானசம் பந்தன் றமிழார
மொழிவார்கண் மூவுல கும்பெறு வார்களே.

10

திருச்சிற்றற்பலம்

தலக் குறிப்பு:

சீகாழி என்பது ஸீகாளி என்ற பெயரின் மருஉவாக உள்ள பெயர். தில்லைச் சிதம்பரத்தில் நடராஜப்பெருமான் திருநடனத் துக்கு எதிர் நடனமாடிய தோஷம் நீங்கவேண்டிக் காளி பூசித் துப் பேறுபெற்றதாம் இதுவெனப் பெயர்க்காரணம் அமையும். பன்னிரு திருப்பெயர் பெற்ற பதிபென்பது இதற்குள்ள கிர்த்தி ஆகும். சம்பந்த சுவாமிகள் பதிகங்கள் இப்பன்னிரு பெயர்களில் ஒவ்வொன்றன் பேரிலுல் அமையும். இரண்டாந் திருமுறையில் பிரமபுரம், பூந்தராய், புகனி, சிரபுரம். கொச்சை வயம், காழி என்னும் ஆறு பெயர்களிற் பதிகங்கள் உள. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பிறந்தருளப் பேறுபெற்ற தலம் இதுவெனல் பிரசிந்தம்.

மாயூரம் சிதம்பரம் பாதையில் சீகாழி என்ற புகையிரத நிலையத்துக் கிழக்கே ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ளது. சம்பந்த சுவாமிகள் மெஞ்ஞானப் பாலுண்டர் கிடமாபிருந்த பிரமதீர்த்தம், திருநிலை அம்மையார் சந்நிதியிலுள்ளது. ஞானப் பாலூட்ட எழுந்தருளிய சிவபெருமான் உமாதேவியார் சகிதம் காட்சியளித்த இடம் ஞாயிறுகாணி என வழங்கும்.

இத்தலத்தில் ஒரே சூழலில் மூன்று கோயில்கள் உள்ளன. நேர்சந்நிதி பிரமபுரம், அதன் பின்னால் உள்ளது தோணியடிவிலான திருத்தோணிபுரம், அதன் தென்பால் உள்ளது சட்டைநாதர் கோயில். முதற் கோயில் மூர்த்தி பிரமபுரீசர், அவர் இலிங்க வடிவினர். அடுத்த கோயில் மூர்த்தி தோணிப்பர், அவர் குரு வடிவிலுள்ளார். இவ்வியைபினால் இத்தலம் குருலிங்க சங்கம வழிபாட்டுக்கலம் எனப் பெயர் பெறும். உட்பிரகாரத்தில் இத்தலத்தவரான சணநாக நாயனர்க்குச் சிறுகோயிலொன்று உண்டு. அடுத்த பிரகாரத்தில் தென்மேற்குத் திசையில் சம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் தனிக் கோயிலுண்டு.

சுவாமி பெயர்;

பிரமபுரத்தில்	—	பிரமபுரீசர்
தோணிபுரத்தில்	—	தோணியப்பர்
மறு கோயிலில்	—	சட்டைநாதர்

அம்மை பெயர்:

பிரமபுரத்தில்	—	திருநிலைநாயகி
தோணிபுரத்தில்	—	பெரியநாயகி
மறு கோயிலில்	—	(இல்லை)

பதிக வரலாறு:

137வது பதிகத்துக்குள்ளவாறு.

யொருள்கோள்:

மனமொழிமெய்களாற் சிவனைப் போற்றுதலே வினை நீக்க மாரக்கம் என்பதாம்.

சைவ ஞான விளக்கம்

1) "அடியேன் உண்டலுண் உனக்காம் வகையென துள்ளத்துள் கலந்தெழு பரஞ்சோதி" என்பது திருவிசைப்பா. 'நடமாடுங் கோயில் நம்பராகிய சிவனடியார்க்கூட்டியது சிவனுக்கரம்' என்

பது திருமந்திரம். 'நான்', 'எனது' என்ற இரண்டையும் உருக்கிக் கழிக்கவல்ல கழித்தொழிந்த மெய்யன்பாளர் உண்ணும் பதார்த்தம் அவரோடு அநந்நியமாந்தன்மை புலப்பட அவாபால் நின்றியலும் சிவனுக்கும் உரியதாம் என இவ்வாசங்கள் தடியாக எடுத்துரைக்கின்றன. இது இங்ஙனமாக, அத்தகை அன்பாளர் தாம் விரும்பி ஏதேனும் ஊட்டிற் சிவன் உண்பானோ மாட்டானோ என்பது பற்றி ஏதமோசையமும் நிகழ்தற்கிடன்றாம். சாமானியத்தில் நிகழ்ந்தவரும் நைவேத்திய பூசையின் தத்துவப் பின்னணி இதுவாகும். ஆதலால் இதகைண், ஊட்டுவார் பொறுப்புச் சற்றுக்கடினமானதே. அவர்கள் தம்மால் ஆகக் கூடிய பட்சம் பூசைசகடுத்த நியம விதி அநுசரணைகளால், தமது 'நான்' 'எனது' களை அகற்றிக் கூடைசி பாவனையளவுக்காவது மெய்யன்பாளராய் நின்றாட்டுங் கடப்பாடுடையராவர். அல்லுழி செயல் பலன் தரா தெனல் சொல்லவேண்டா.

சைவவழிபாட்டு நெறியில் முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த இவ்வம்சத்தின் ஞானப் பின்னணிவைச் சமயாசாரியராவ சம்பந்த சுவாமிகள் இப்பதிகத்து மூன்றாம் பாடலில் விளங்கவைத்துள்ள அருமை அறியத்தகும். சிவனை அருந்தான் யார்பால்? அன்பு செய்தேத்தகில்லார்டால். கருங்க உரைக்கல் சிவனுக்கு அருத்துவோர், அன்பு செய்தத்தி அருத்துவோர், அன்பு செய்தேத்தி அருந்திப் பலனுறுக என்ற விளக்கம் எதிர்மறை வாய்ப்பட்டால் இங்குணர்த்தப்பட்டதெகை.

2. ஆன்மாக்கள் பெறும் வினைப்பலன்கள் ஏவவே அமைந்துள்ள ஒரு வித ஒழுங்குக்கமையவே நடந்து கொண்டிருப்பன. அவ்வொழுங்கு நியதி அல்லது விதி அல்லது ஊழ் எவையெனும், இவை பொதுவிற பலருமறியும் உண்மைகளாம். மானிடரில் விதியை வென்றார் மாநுயிலா என்பதும் அங்ஙனம். ஆனால், பதிவாறாவ, பாண்டோடு ஆயுள் முடிவென்றிருந்த மார்க்கண்டீயரின் வதியின் கதி என்னாயிற்று? சித்தாந்த ஞானாநுபவ ரீதியாக இதுபற்றிய விசாரணை முடிவுபாத்தனில், மனிதர் பந்தநிலையினராயுள்ளகாலம் வரைக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள விதியைமுன்னிலையாகவைத்து அதன் பின்னணியில் நின்றியக்கும் தன் திருவருளால் சிவன் அவற்றை நடத்துவனரான் அந்நால் அவ்வயலைவரை அவரவர்க்கு விதியாதல் தவறு மாறில்லை. அப்பந்த கர்லமோ எனில் உரியமுறையிற் சிவனை நினைதற்குக் குந்தகமான மலச்சூழ் ஆன்மா க்குணடிருந்தகாலம். மீள, குருவாய் வந்தருளுந் திருநிலையில் வருளால் அப்பந்தம் விலக்குணைய நேரந்தாடாட்டு மேலநிகழவுள்ள காலம் முமுயதும் ஆன்மாவுக்கு விமாசன காலமாம். இக்காலகட்டத்தில், ஆன்மாவைச் சிவன் நடத்தும்முறை முன்

போல அகன்விதியை முன்வைத்து நடத்தும் நிலையாகாது, இறைவன் அவ்விதியை மதிசெய்யாது அதனிடத்தைக்கானே வகித்துக் கொண்டருளும் நிலையாகும். சுருங்கச் சொல்வின் அவன்சானே நேரில் ஆன்மாவுக்கு விதியாக அமையும் நிலை இது எல்லாம்.

சித்தாந்த பரிபாஷையில் முன்னைய நிலையானது இறைவன் ஆன்மாவோடு, ஆணையின் இருவீணையன் நீக்கமின்றி நிறறல்' — அதாவது, தன் ஆணையால் நேரும் வினை அநுபவநியதிகதக் குறைநேராவண்ணம இறைவன் நீக்கமின்றிநிற்கும் நிலை எனவும் பின்வையநிலையானது அதற்கைய இடைநிலை ஏது எதுவுமின்றியே தான் நேராக நீக்கமின்றி நிற்கும்நிலை எனவும் வழங்கும். முந்தியநிலை போலல்லாது இந்தநிலையே ஆன்மா சிவனை நெஞ்சுப்பயில நினையும் நிலை அலெது நெஞ்சிடங் கொள்ள நிலையும் நிலையாம் எனவே, யாரொருவர் நெஞ்சிடங் கொள்ள நினைவார். அவரவர்க்குச் சிவன் தானே விதியாவான் என்றாகும்.

சம்பந்தசுவாமிகள் இந்த ஞானவிளக்கம் முழுமையும் உய்த்துரைத்தற்கிடமாகிய வகையில் இப்பதிகத்து ஐந்தாம் பாடலில்,

“நெஞ்சிடங் கொள்ளநினைவார்தம் விதியானை” (விதியான் - விதியாய் நிற்பவன்) என அருளியவாறுகாண்க.

அரும்பதப்பொருள்:

செய்: 1 'சொல்லான்' — துதிவடிவாயிருப்பவன். சொல்லிடத்தவன் எனலுமாம்.

செய்: 2 'இடரில்லை' — பிறவித்துன்பமில்லை, கேவல சகல அவஸ்தைத்துன்பமில்லையெனல் பொது. பிறவியேயில்லை, கேவலசகலங்களேயில்லை என்பது சிறப்பு.

செய்: 3 'பொய்யடிமைத்தொழில்' — உள்ளார்ந்த பத்தி சிரத்தையோடொட்டாத சிவகைங்கரியம். 'அற்றான்' - அற்றவர்க்கற்றான். புறப்பற்றற்றவர்க்கே தான் பற்றிலனாக அறியப்படுவோன்.

செய்: 5 நெதி — நிதி

செய்: 7 'நம்பான்' — நம்புதற்கிடமானவன்

செய்: 10 'சாவாயும்' — சாகநேருந்தறுவாயிலும்

செய்: 11 'தழியார்' — தழுவினோர்.

திருக்கச்சியேகம்பம்

பதிகம் 148

பண்: இத்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையாணை மாசிலாப்புன் சடைமல்கு வெண்
பிறையாணைப் பெண்ணொடாணா கியபெம்மாணை
இறையாணை யேர்கொள்கச்சித் திருவேகம்பத்
துறைவாணை யல்லதுள்கா தெனதுள்ளமே. 1

நொச்சியே வன்னிகொன்றை மதிக்கவிளம்
உச்சியே புனைதல்வேடம் விடையூர்தியான்
கச்சியே கம்பமேய கறைக்கண்டனை
நச்சியே தொழுமினுடமேல் வினைநையுமே. 2

பாராரு முழவமொந்தை குழவியாமொவி
சீராலே பாடலாடல் சிதைவில்லதோர்
ஏரார்பூங் கச்சிடேகம் பனையெயமானைச்
சேராதா ரின்பமாயந் நெறிசேராரே. 3

குன்றேய்க்கு நெடுவெண்மாடக் கொடிக்கடிப்போய்
மின்றேய்க்கு முகில்கள்தோயும் வியகச்சியுள்
மன்றேய்க்கு மல்குசீரான் மலியேகம்பம்
சென்றேய்க்குஞ் சிந்தையார்மேல் வினைசேராவே. 4

சடையாணைத் தலைகையேநடுப் பல்தருவார்தம்
கடையேபோய் மூன் டொண்டான் கலிக்கச்சியுள்
புடையேபொன் உலருங்கம்பைக் கரையேகம்பம்
உடையாணை யல்லதுள்கா தெனதுள்ளமே. 5

மழுவாளோ டெழில்கொள்குலப் படைவல்லார்தங்
கெழுவாளோ ரீமையருச்சி யுமையாள்கங்கை
வழுவாமே மல்குசீரால் வளரேகம்பம்
தொழுவாரே விழுமியார்மேல் வினைதுன்னாவே 6

விண்ணுளார் மறைகள் வெதம் விரித்தோதுவார்
கண்ணுளார் கழவின வெல்வார் கரிசாலனை
நண்ணுவா ரெழில்கொள்கச்சி நகரேகம்பத்
தண்ணலா ராடுநின்ற வலங்காரம்மே. 7

தூயாணைத் தூயவாயம் மறையோதிய
வாயாணை வாளரக்கன் வலிவாட்டிய
தூயாணைத் தீதில்கச்சித் திருவேகம்பம்
மேயாணை மேவுவாரென் றலைமேலாரே. 8

நாகம்பூ னேறதேறல் நறுங்கொன்றைதார்
பாகம்பெண் பலியுமேற்பர் மறைபாடுவர்
ஏகம்ப மேவியாடு மிறையிருவர்க்கு
மாகம்பமறியும் வண்ணத் தவனல்லனே.

9

போதியார் பிண்டியாரென் றிவர் பொய்ந்நூலை
வாதியா வம்மினம்மா வெணுங்கச்சியுள்
ஆதியார் மேவியாடுந் திருவேகம்பம்
நீதியாற் றொழுமினும் மேல்வினைநில்லாவே.

10

அந்தண்பூங் கச்சியேகம் பனையம்மாணைக்
கந்தண்பூங் காழியூரன் கலிக்கோவையால்
சந்தமே பாடவல்ல தமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற் பாடியாடக் கெடும்பாவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

தலக்குறிப்பு:-

கச்சி - காஞ்சிபுரம், ஏகம்பம் - ஏகாம்ரம் என்பதன் திரிபு. அது ஏகாம்ரம் என்பதன் திரிபு. ஏக + ஆம்ரம் = ஏகாம்ரம். ஏக மாண - தனித்துவமான - மாமரம் உள்ள இடம் ஏகாம்ரம், அதே மானிதீழ், சிவபெருமான் தழுவக்குழைந்த மூர்த்தியால் உமாதேவிக்கு வெளிப்பட்டருளினார். அதேமாவடியில் எழுந்தருளிய கந்தசுவாமியாரே கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் வாயிலாகக் கந்தபுராணம் வெளிப்படுத்தருளினார். வேதமே அங்கு மாமர மாயமைந்த தின்பது முனிவோர் கண்டகாட்சி. இத்தன்மை களால் அம்மாமரம் தனித்துவம் பெறுவதாயிற்று. இதன்சார்பில் அங்கிருக்குஞ் சிவபெருமானும் ஏகாம்பரநாதர், கம்பர் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளார். வரலாற்றுப்பெருமை மிக்கதலம்.

சுவாமி பெயர்: தழுவக்குழைந்தார், திருவேகம்பர்

அம்மைபெயர்: ஏவவார்குழலி, காமாட்சி.

மதிக வரலாறு:-

சம்பந்த சுவாமிகள் தமது நான்காவது தலயாத்திரைச்சுற்று முடிந்து சீகாழியில் சற்றுத் தங்கியிருக்கும் நாளில் ஒருபாது கச்சி ஏகாம்பரநாதரைக்கண்டு கும்பிடும் உந்துதல் தொள்ளப் பெற்றார். அப்பொழுது புறப்பட்ட சுவாமிகள் சிதம்பரஞ்சென்று அதன்வழியாகப் பலதலங்களையும் வணங்கிப்போய்க் குரங்குணின் முட்டம் எனுந் தலத்தைத் தாசித்துபின் காஞ்சியையடைந்து இப்பதிகம் பாடியருள்கின்றார்.

பொருள்கோள்: மேலதிற்கண்டபடி.

சைவஞானவிளக்கம் :

சிவனது பரத்துவ இயல்புகளாகக் தேவாரம் போற்றும் மாண்புகளில் சுவாரஸ்யமான ஒன்று அவரது பிஷ்டாடனம். எரி நிறைந்தனையசெவ்வீர், ஆவதொன்றிலர், வேண்டுவதொன்றிலர், வேண்டாதது மொன்றிலர். நித்தியதிருப்தியாளர். அவரே 'பிச்சைக்கே யிச்சித்து' நடமாடுஞ் சுவாமுழமையர் எனில் 'அநுமையில் எனிபராம்' அவரது மேன்மைப்பாற்றல்லது அதன்கண் காணக்கிடப்பது பிறிகொன்றில்லையாகும். தத்துவவிளக்க அரங்கில் அவரது இப்பிச்சைகோடலின்றிவை என்னாகும் என்பதும் அவசியம் அறியப்படவேண்டிய ஒன்றே.

சிவன் ஆன்மாக்களுக்காகப் புரியும் உச்சநிலையுபகாரம் பாசநீசுமும் திருவடிப்பீறும் என இருவகையில் அடங்கும். அவற்றிற் பாசநீக்கம் என்பது, ஆன்மா தன்னவையாக வரித்துக் கொண்டிருக்கும் உடல், உயிர், பொருள் மூன்றும் தன்னவையாகா என அறுதியாக உணர்ந்து அதன்பேறாக அவை சிவனவை என்ற தெளிவெழுந்து சிவனுக்கே அர்ப்பணித்துவிடும் நிலையில் தங்கியுள்ளதாம். மலபரிபாசமும் ஆன்மா ஒவ்வொன்றுக்கும் அதுவதற்காம் ஞானதிட்சைச் சார்பில் இந்த அம்சம் இடம் பெற்றாரும். அது தனிப்பட்ட தீசைஷநிலை. சிவன் செயற்பாடுகளிலும் பொது, சிறப்பு எனும் இரு பண்புமுள்ளமைக்கேற்ப இதே தீட்சை அனைவரிக்கும் பொதுவாக நடைபெறும் ஒரு வகையும் தெபவிகத்தில் இடம்பெற வேண்டியாயிற்று. அதுவே இந்திகழ்வின் பின்னணி விளக்கம் அதாவது, சிவன் ஆன்மாக்களுக்கருளும் பொதுவான ஞானதிட்சைய பிஷ்டாடனத்தின் தத்துவ விளக்கமாம். தனிப்பட்ட தீட்சையிலே எவையெவை சிறப்பு நிலையிற் பெறப்படுகின்றனவோ அவையே இப்பொதுத் தீட்சையிலும் சிவனாற் பொதுநிலையிற் பெறப்படுவனவாதல் துணிபு. (தேவார முதலிகள் இதனோடு ஞானக்காதல் மரபையுந் தொடர்புறுத்திப் பண்ணி வைத்திருக்கும் விந்தையான கிருதிகள் சைவக்கலைக்கு மட்டுமன்றிப் பாடற்கலைக்குமே அமரத்துவம் விளைப்பனவாதல் காணத்ததும்.)

சம்பந்த சுவாமிகள் இத்தின்பதிகத்து ஐந்தாம் பாடலில், இம் மெஞ்ஞான அம்சத்துக்கு அளித்திருக்கும் விளக்கம்: 'தலைகையேந்திப் பவிதருவார் தங்கடையே போய் மூன்றுங் கொண்டார்' எனக் காண்டிறது. மூன்று; உடல், உயிர், பொருள்.

அரும்பதப் பொருள் :

செய் : 1, 'உள்காது! — கருநாது

செய் : 2, 'நையும்' — தேயும்

செய் : 3, 'கடை' — வாயில்

செய் : 4, 'மின் தேய்க்கும்' — மின்னற்கொடிகள் தம்மில் ஒன்றையொன்று உரசும்.

'மன்று' — அம்பலம். பிரகிருதியே இங்கு அம்பலமாக வேண்டப்பட்டது.

'ஏய்க்கும்' — பொருந்தும்.

செய் : 6, 'துன்னா' — நெருங்கமாட்டா

செய் : 7, 'நண்ணுவார் எழில் கொள் கச்சி' —

1) நண்ணுவார் புதிய எழில் கொளக் கொடுக்கும் கச்சியேகம்பம்.

2) நண்ணுவார் எழில் எத்துணைப் பெரிதாயினும் அதனை தன்னுள்ளடக்கும் பெரும் பேரெழில் உள்ள கச்சி. இரண்டும் பொருந்தும். இவை, அடுத்து வரும் ஏகம்பம், அண்ணவார் என்ற இரண்டுக்கும் ஏற்கும்.

செய் : 9, இறுதியடி சுவாமிகளின் அடியார் பக்திக்கு உதாரணம்.

செய் : 10, 'நீதி! — முறைமை நியமம்
சிவனைத் தொழுவது சைவர்க்கு நியமம்.
'நீனைவதே நியமம்'

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

சிவமயம்

ஏழாலை வேளிர்

ஆறுமுகம் + செல்லாச்சி

தம்பதியர்ன் முத்தமகன்

ஆமரர் வேலாயுதம்

அவர்களின் மேற்பாடிய

நினைவிரங்கற் பாக்கள்

06 - 03 - 93

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

நினைவிரங்கல்

கலிநிருத்தம்

அப்பாவே எங்களுக்கோர் அநந்தெய்வம் போன்றவரே,
இப்பாரில் அம்மாவோ டிணைந்துபெற்று ஆகரித்தோய்,
ஔப்பிலா வேற்பெருமான் திருவநுட் பேர்உடையாயே,
தப்பின்றி எமைவளர்த்த தயாநிதிவிண் சார்ந்தனையோ

ஐந்தாறு மாதங்கள் யாழ்மருத்துவ மனைக் கலைந்தும்,
வந்துற்ற நாரிப்புண் மாறாத வகைபினிலே,
சீர்தமற்ற மழைபனியின் தாக்கத்தால், சளிநெஞ்சில்
மிஞ்சியதால், அதைமாற்றும் முறைமுயன்றுந் தோல்வியுற்றோம்

எத்தனையோ சிசிச்சைமுறை ஏற்பாடு செய்திருந்தும்
அத்தனையும் பயனற்ற வாறாக ஆக்கிவிட்டே,
உத்தமநற் சிவபாதம் உறுதிழற்கே ஓடிவிட்டாய்,
வித்தகனே, வேலாயுத மேதகையே, உறுகசாந்தி!

பாசமுள்ள மாமியுடன் துதிமனையாள் பரிதவிக்க,
நேசமக்கள் நால்வருடன் மருகியுமே நினைந்தேங்க
ஆசையறு தம்பிதங்கை அரும்பிரிவால் அகமுருக,
பேசயலார் சுற்றமுமே பெரிதிரங்கப் பிரிந்தனையோ?

"எப்பொழுதோ முடிந்தகதை" என்றுரைத்த யோகசித்தர்,
"எப்படியும் பிழையில்லை" - என்றெல்லாப் முனைந்து சொன்னார்,
எப்பொழுது செல்லாச்சி வயிற்றணுவாய் உதித்தீரோ,
அப்பொழுதே, நின்றுவதுங் களிப்புற்ற தெனவமைவோம்!

தேற்றம்

தோன்றலும் மறைதல் தானும்
தொல்விதிப் பயன தாகும்;
மாண்டவர்க் காயி ரங்கி,
மனத்திடைத் துயரைத் தேக்கி,
ஆண்டுதோ றழுவ தாலே
ஆம்பயன் யாது மில்லை;
தாண்டவ முர்த்தி, சாந்தி
தந்திடப் பிரார்த்திப் போமே!

சரவணமுத்து + மகேஸ்வரி
தம்பதியரும்
பிள்ளைகளும்

அகல் ளீளக்கு அணைந்தது

உலகினிலே பிறந்த பலனை — நான்
உங்களிடம் அறிந்தேனே.
ஏளைந்து வருட அன்பை
எழுபிறப்பும் தொடர வைத்தீர்
இளவயதில் பெற்ற தாவி
இறங்காமல் இருப்பதற்கு — ஐயா
இப்பிறப்பில் நாம்செய்த
புண்ணியங்கள் போதவில்லை.

சிறுவயதில் எமைப் பிரிந்த
சித்திரங்கள் வெளிநாட்டில் — அவர்களைச்
சீக்கிரமாய் காணவென்று
சிங்கார ஆசைவைத்தீர்
ஆசை நிறவேறுமுன்
ஆவி பற்போன தெங்கே?

இல்லற வாழ்வினிலே
இன்பத்தைப் பருகவைத்தீர்
இன்று நீர் பிரிந்தபின்பு
துன்பமே பருகுகின்றேன்.
நாம் அன்பாக வளர்த்தவர்கள்
அவனியிலே துடிக்கின்றார்கள்
பண்பாகப் பழகுகின்ற
மைத்துனர்கள் தவிகின்றார்கள் — ஐயா
நீர்சென்று வீட்டர்
சென்றவிடம் தெரியவில்லை
நானும் வருவதற்கோ
பெற்ற பாசம் விடுகுதில்லை
மேடுபள்ளம் கடந்துவந்து
மேனமை காணும் வேளையிலே
காட்டுவழி மசல்லவென்று
காலன் உமை அழைத்தானோ?
கதறி அழுகின்றேன்
கடவுளே இரங்கரயோ!

பிரிந்தவாள் மனைவி

அமரர் வேலாயுதம் பேரால் மக்களின் நினைவிரங்கல் கீதம்.

அன்புமிகும் பெருந்தகையே எங்களப்பா — எம்மேல்
ஆர்வமுறும் நற்கருவ எங்களப்பா;
மென்மையுறு மொழிபேசும் எங்களப்பா — நல்ல
மேதகையாய் எமக்கிருந்தாய் எங்களப்பா!

நல்லநல்ல பிள்ளைகளாய் எங்களப்பா — நல்ல
வாழ்வினிலே உயரவைத்தாய் எங்களப்பா;
உள்ளமது நொந்தழவே எங்களப்பா — எங்கு
ஓடிமறைந் திட்டனையோ எங்களப்பா

தெல்லிப்பளை மகாஜனாவில் எங்களப்பா
சேர்ந்துகற்க வைத்தலையே எங்களப்பா,
நல்லபடி யாகவந்து எங்களப்பா — நாமும்
நயந்து கற்க வைத்தலையே எங்களப்பா!

போரவலம் மிக்கதனால் எங்களப்பா — தப்பிப்
புலம பெயர்ந்தா இரும்புக்கள் எங்களப்பா
ஊர்விலை மற்றிருவர் எங்களப்பா — தங்கி
உயர்க்கவி கற்கிறோமே எங்களப்பா!

ஆனாலும், உம்வருத்தம் எங்களப்பா — எங்கள்
அரும்படிப்பைக் குலைக்கதனோ எங்களப்பா
போனாலும், கடபைசெய எங்களப்பா — எங்கள்
பொழுது தனைப் போக்கினோமே எங்களப்பா!

நாரிப்புண் நோயதுவால் எங்களப்பா — உங்கள்
நலனழிந்து வருகையிலே எங்களப்பா;
மாரிமலழ பனித்தாக்கம் எங்களப்பா — உங்கள்
மார்புச்சளி மெத்தடதே எங்களப்பா!

செய்தபல வைத்தியத்தால் எங்களப்பா — யாதுஞ்
சித்தியுறல் இல்லாதே எங்களப்பா;
நொய்யதவாய் உங்களுடல எங்களப்பா — வாட
நோக்கினதோ சிவனடியை எங்களப்பா!

மணிவண்ணன் + ஜானகியர் எங்களப்பா — மற்றும்
மதுவண்ணன் உறவோரும் எங்களப்பா;
தணியாத கவலையுற்றோம் எங்களப்பா — ஆன்ம
சாந்தபெற வேண்டுகின் றோம் எங்களப்பா!

செய்தபல வைத்தியத்தால் எங்களப்பா — யாதுஞ்
சித்தியுறல் இல்லாதே எங்களப்பா;

பாசமித புதல்வர் — மருமகன்
(மணி, ஜானகி, மதி)

கலங்கரை விளக்கே அப்பா !

பூமியில் பிறந்ததற்குப் பொருள்
காட்டிச் சென்றதெங்கே?
உம் பிள்ளை நான்வாட நீர்
உறக்கம் கொண்டதேனோ?
இரக்கம் நிறைந்தவரை
இரக்கமின்றி இழுத்தானோ?
கலக்கம் நிறைந்து நானும்
கதறி அழுகின்றேனப்பா.

செய்வன திருந்தச் செய்து என்ற
சீரிய கொள்கையைனை
அழகாகக் காட்டி
அருமையாய் எமைவளர்த்து
ஆளாக்கி விட்டீரே — இன்று
கடமை முடிந்ததென்று
கண்மூடி விட்டீரோ? — இல்லை
கண்மூடும் வேளையிலும்
கண்மணிகளை நினைந்து
கலங்கியழுதது — என்
கண்முன்னே நிற்குதப்பா.

எம் தேவைகள் எவை என்று
நாமறியா அளவிற்கு
பொறுப்பாக நடந்தீர்களோ!
பிறகுக்காய் உழைத்துப்
பகட்டினை விரும்பாது
பண்பாக சேவைசெய்து
துடிப்புள்ளவரை துயர்
மறைத்து வாழ்ந்தீர்களே!

அப்பா அப்பா என்று
அலறிக் துடிக்கின்றேன்
அனைவருக்கும் உதவிசெய்து — இன்று
அன்னியமாய் போன தெங்கே?

அன்பிலே மகுடமாய்
பண்பிலே சிகரமாய்
அருமையான அப்பாவாய்
எம்முடன் வாழவேண்டும்
ஒடியே வந்திடப்பா.

என்றும் அன்புப் புதல்வன்
ஹரிவண்ணன்

அன்புத் தந்தையின் மறைவால் வாடும் இளையமகனின் புலம்பல்

பாருலகில் வந்துதித்து
உயிர் கொடுத்த உத்தமரே!
எமதருமை அப்பா!
வாழ் உலகில் எமை எல்லாம்
சிறப்புடனே வாழ்வழி வருந்தவரே...
எம் இனிய அப்பா!

எமையெல்லாம் மார்மீதும்
தோள்மீதும் வைத்து
என்னப்பன் என்னயன் என்று
சீராட்டி அமுதாட்டி வளர்த்தீர்களே!
நாம் இன்று உங்+ளுக்கு
அமுதாட்டி சீராட்டு வோளையிலே
காலனவன் கவர்ந்தானோ!
இவ்வுலகைவிட்டு

தைத்திருநாள் புதுவருடம்
தீபாவளி என்ற ஆமே
புத்தாடை அணிவித்துக் கழிப்புறவே — என்று
கொண்டோடி வருவீர்களே!
மாத்தளையில் தான் இருந்து
நாம் இன்று பட்டாடை தானுடுத்தி
பக்குவமாய் பெட்டியிலே
பார்த்த சுகம் காணாமன்றோ...
ஐயகோ!...
பாடையிலே ஏற்றிவிட்ட பாவிகள்நாம்.

துன்பங்கள் பலவந்த போதும்
தணிவுடனே அறிவூட்டி
திண்ணமுடன் வாழ்வதற்கு
மெழுகெனவே தானுவந்தீர்கள் ..
உங்கள் உடலை
இன்று நாம்
உங்களுக்கு வாய்கரிசி இட்டவுடன்
தீழுட்டிப் பாடலும்தான் திண்ணமும் தந்தீர்களோ?
ஐயகோ! ..
நாட்செய்த ஊழ்வினை தானிதுவோ?

"சிக்கனமே சிறந்த செல்வம்" என்று
 சிற்றூரைகள் தான்றிஃழ்த்தி நியத்தல்
 சிறுமையிலும் பெருமையாய்
 வாழ்ந்து காட்டியவரே !
 வாழ்க்கற்றுத் தந்தவரே !
 எம்மினிய தெய்வமப்பா !
 உங்கள் ஆயுளையும்
 சிக்கனமாய் சிறுசுகித்
 தன்வகத்தே அழைத்தானோ !
 ஈசனவன் .

உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானாகிய
 விநாயகன்தாழ் வேண்டிநிற்கின்றேன் .

பாசமிகு புதல்வன்

மருமக்கள் புலம்பல்

அன்புள்ள மாமாவே! பெரியமாமாவே
 அன்று முதல் நீங்கள் காட்டிய அன்புதான் பெரிது
 இன்று நீங்கள் இல்லை என்று நம்பமுடியவில்லை
 இனியும் தான் எங்கு கிடைப்பீர்கள் - எமக்கு
 உண்டு மகிழ என்று வருவீர்களே! பொங்கலுக்கு - இன்று
 எங்கு நீங்கள் போவீர்கள் என ஈசனிடம் கேட்கின்றோம்.

ஒருக்காலுக்கு இருக்காலும் சிந்தித்து செயலாற்றும் - உங்கள்
 ஒப்பற்ற உயர்குணம் என்னே என்னே அதனை
 நாம் உங்களிடம் கற்பதற் கென்றே காத்திருக்கையில்
 கனிந்தது காலமென்று நீங்கள் கடந்து விட்டீர்களே! - இங்கு
 தலைவனை இழந்து தவிக்கும் மனைவி மக்கள் ஒருபக்கம்
 தமையனை இழந்து துடிக்கும் சகோதரங்கள் மறுபக்கம்
 தேற்றுவார் யாரிங்கே தேறுவார் யாரிங்கே - உங்களைத்
 தேடுவார் நாமிங்கே - நீங்கள்
 தேடிய சொர்க்கம் கிடைத்திடவும் - உங்கள்
 ஆத்மா சாந்தி அடைவதற்கும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

பாசமிகு மருமக்கள்
 சணா, கௌசி, சூட்டி

அப்பன் நீயே... அண்ணன் நீயே...

என் அருமை அண்ணாவே
உன் அருமை கூற
என் மனதில் வார்த்தையில்லையே
உடலால் பிரிந்து விட்டநீ
என் உள்ளத்தில் இணைந்து விட்டாய்.

அப்பா இழந்த, என்னை
அன்பாக வளர்ந்து விட்ட
அண்ணா மட்டுமல்ல
அப்பாவும் நீதானே - உன்
அறசுவை விருந்தென்னே
அழகான பரிசென்னே - எல்லா முன்
அன்பான வார்த்தைகள் போல் தித்திக்குமே.

உயர்மன்ற நிகழ்வென்ன
உறவினர் வீட்டுச் சடங்கென்ன
ஊரில் நிகழும் கூட்டமென்ன
நீயின்றி நடப்பதில்லை - இன்று
உன நிழல்கூட விழவில்லையே!
ஊருறவைப் பிரியநீ விரும்பவில்லை - ஆனால்
உயிரை ஏனோ வெறுத்ததனால்
உலகை விட்டுப் பிரிந்து விட்டாய்.

அப்பன் நீ அம்மைநீ - என்று
எப்பொழுதும் பாடும் உன்னை
இப்பொழுதே வா என்று
இறைவனை அழைத்தானோ - அண்ணா!
நாமின்றி உன் பிரிவால் வாடுகின்றோம்
கதறி அழுகின்றோம் இதற்கு
இறைவனுந்தான் இரங்கானோ - அண்ணா
இறைவா நீயும்தான் எமக்கிரங்கரயோ!

அன்புத் தம்பி
கிருஷ்ணமூர்த்தி

தங்கை புலம்பல்

அண்ணா என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் தந்த நீ இன்று
 அமராகிப் போனியோ?
 ஆதி நாள் முதலாய் அன்பைத் தானுகந்து
 ஆன்மீகத்தில் ஈடுபட்டு
 இன்னாள் வரையும் இந்நீட்ட உனக்கு - கூர்வுவனும்
 இன்றுதான் தான் நாள் வைத்தானோ!
 ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவந்த எம் தாய் உனக்கே
 ஈசன் மைந்தன் வேலாயுதம் எனும் நாமமிட்டான
 உலகில் உன்பணி போதும் என்றே
 உதனவன் அழைத்தானோ! தன்னகத்தே
 ஊழிற்குச் சமாதானம் சொன்ன நீ இன்று
 ஊழிக்கு முன் சென்றாயோ!
 எனக்கு நீ கொழுக்காம் பென்றி நந்தீதன் இன்னாள்வரையும்
 இன்று என் நெஞ்சமெல்லாம் வெடிக்கதே உனை எண்ணி
 ஏங்க வைக்க என்று தான் சொல்லாமல் சென்றாயோ!
 ஏளிந்தக் கோபமென்று நானிங்கு மருளுகின்றேன்
 ஐவருள் நடுவலாய் நீ பிறந்து மீண்டு சென்றாயோ
 ஐக்கியமாகிவிட உன் முன் சென்ற அக்காமாநீடம்
 ஒப்பற்ற தலைவனின் பிரிவை எண்ணி
 ஒரு நொடியில் உடைந்தானே உன் துணைவி
 ஓயாமல் அமுதமுது உன் மைந்தர்
 ஓடாகி விட்டனரே! நீ இதனைக் காண்பாயோ?
 ஓசுடதம் இனித் தேவையிலலை அமைதி ஒன்றே போதும் என்று
 ஓசை சென்ற நகரில் உனக்கு இடம் பார்த்தாயோ?
 சதுகின்றேன் துடிக்கின்றேன் சடிக்கின்றேன் என் விதியை
 இனி எப்பிறப்பில் உனைக் காண்பன் அண்ணாவே!
 பதில் சொல்லயோ உன்னையினி நாள் எங்கு காண்பேன்.
 பிள்ளை எனும் குரல் நானெனி எங்கு கேட்பேன்.

உன் பரிவின் பிரிவால் வாடும்
 அன்புத் தங்கை

வாழ்க்கைக்கே வழிகாட்டி

இழப்புக்களைக் கண்டு
மனந்தளரா உத்தமன்
முயற்சியின் வழியால்
முன்னேறும் உழைப்பாளி
ஓரறிவுப் புல்லையும் — ஒரு
மலையாய் நினைப்பவன்.
உன் அன்புக்கு முன்னே
அகிலமே தாழ்வத்தான்.

இடர் உற்று நாம் வந்தால்
உம் இடர் மறந்திடுவீர்
உம் துன்பம் தன்மறைத்து
உதவிக் கரம் விரிப்பாய்
எம் துன்பம் தனைமறந்து
உம் கையில் சேயாவோம்.

சிக்கன வாழ்வு பற்றி
சிறப்பாகப் பேசியும் வாழ்ந்தும்
“சிக்கனத்தார்” என்ற
சிறப்பான பெயரும் பெற்றார்.

ஓற்றுமையாய் வாழ்ந்து
ஊரிலும் உறவிலும்
உயர்ந்து நின்றோமே! — இன்று
உன் பிரிவால்
சடமாகக் கிடக்கின்றோம்
எம்உயிர் எமைச்சேர
வழியேதும் இங்குண்டோ?

எமதுதுணர்வுகள்

உயர்ந்த மனிதர் பெரியப்பா எங்கே..!

குந்தி இருந்தும் குளறி அழுதீட
கொடுத்து வைக்காத
பாவிசனாய் நாம்
இங்கிருந்து எழுதிகிறோம்
எம்பல்லவியை

உத்தமராய் வாழ்ந்திருந்தும்
உளம்கொளிக்கும்
நல்லாசானாய் எமக்கிருந்தும்
நல்வழி காட்டிவிட்ட நல்லவரே
எங்கே சென்றீர்கள்

அன்பான பேச்சும் பண்பான வாழ்வும்
பாடித்திரியும் பணிவான இறைமொழியும்
இங்கிருந்து நாம் இவ்
எப்போது காண்போம்.

புறப்பட்டு போய்விட்ட புனிதவரே!
பெரியப்பா!
இறப்பென்ற செய்திகேட்டு
இடிந்தொழிந்து போனோமையா!
வளம்கொண்ட நல்அன்பில்
வாழ்ந்திருந்த சிறுவர்நாம்
நிலைகொள்ள முடியாமல்
நிற்கின்றோம் பாரீரோ!

அன்புப் பெறாமக்கள்
சுவா, குகன், காய்

நிழல் தந்த ஆலமரம்

அயலிலே வாழ்கின்ற
அப்பான நண்பரென்று
இன்பமாய் கதைக்கவென்று
ஆர்வமாய் வந்திடுவோம்.

தேன்மொழித் தமிழுடனே
சிங்களமும் பகர்ந்த - ஐயா
உண்கின்ற உணவினை
அனைவர்க்கும் பகிர்ந்திடுவார்.

உடலிலே நோய் வந்தும்
உணர்விலே நோயின்றி
உண்மையாக உழைத்து
உயர்வாக வாழ்ந்தாரே.

அருமையான அப்பனை
அயலிலே பெற்றதனால்
அகிலமே வென்றது போல்
நாம் பெற்ற இறுமாப்பு
இடைவெளியில் சிதறியதே - ஐயா:

அயலவர்

என் நினைவுத் திரையிலிருந்து

என்றும் எம்மீது அன்பு கொண்டிருந்த பெரிய மாமாவே! நீங்கள் அவனியில் இல்லை என்பதை எங்களால் நம்ப முடியவில்லை. உலகிலே நிலையானது அன்பு, ஆதரவு, பண்பு, நேர்மை. உதவி செய்புந் தன்மை இவை அனைத்தும் நிலைத்திருக்க அதன் நிஜ உருவம் அழிந்திடுமா? இத்தனை குணங்களும் நிறைந்தவர் எங்கள் மாமா. இதை ஊரறியும் உறவறியும்.

மாமா உங்களைப் பற்றி எழுத நினைக்கிறேன் ஆனால், முடியவில்லை ஏனெனில் உங்கள் உருவம் என்னை மறைக்கிறது. பேச முடியவில்லை உங்கள் நினைவு தடுக்கிறது. உண்ண உறங்க எதுவுமே முடியவில்லையே மாமா என் செய்வேன்.

அன்றைய நினைவெல்லாம் இன்றுபோல் சுழல்கிறது. யாழ்ப்பாணம் சென்று நான் களையோடு மாமா வீடு வந்தால் மாமாவின் குடும்பத்தினர் உபசரிப்பில் களைபறந்து இன்பக்களை வரும் மாமா 'துதி' என்று அழைத்து விட்டால் உணவுத் தட்டுடனே 'துதி அன்ரி' நிற்பா; மணி ஹரி மதி என்றழைத்தால் சாப்பாட்டிற்கு இழுத்துச் செல்வார்கள் மைத்துனர்கள்.

அந்த நாள் நினைவுகள் என்னை தென்றலாய் வருடயிலே இந்த நாள் நினைவு என்னைக் கொடும் புயலாய்த் தாக்கிறதே. பாசமுடன் வளர்த்த எங்கள் அம்மாவை இழந்தபோது தேறுதல் கூறி எமக்குறுதுணையாய் இருந்தீர்கள் மாமா இன்று உங்களை இழந்து தவிக்கையிலே இங்கு தேற்றிட யாருமில்லை. தேறிடவும் முடியவில்லை.

மாமா நீங்கள் காற்றோடு கலந்தது உண்மை என்றால் எங்கள் எல்லோரினது சுவாசக் காற்றிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள். எங்கள் உயிர் இருக்கும்வரை உங்கள் நினைவுகள் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

மாமாவின் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போம்,

உங்கள் அன்பு மருமகன்
ராஜன்

எனது இனிய நண்பர்

நண்பனே வேலாயுதா எம்மை எல்லாம் ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு எங்கு சென்றனை. குழந்தைப் பருவத்தில் குடும்பப் பாரத்தை சுமந்தாய், சகோதரர்களை ஆளாக்கி வைக்க அரும்பட்டாய் அதன் பலனைக் காணமுன்பு ஓடி மறைந்து விட்டாயே. அப்பன் விட்டுச் சென்ற பணியை அன்புடன் பொறுப்பேற்று, நாம் எல்லாம் நயந்து போற்றும்படி வாழ்ந்தாய், தற்போது எங்குற்றாய். என்ன இடர் வந்த போதும் கல்விலும் குறைவிடாது கற்று ஆங்கு வாழ்ந்தாய், கடமை. கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பன ஒருங்கே அமையப் பெற்று வாழ்விற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தாய் நீயின்றி உன் குடும்பம் தவிராய் தவிக்கின்றது.

செய்தொழிலால் பெற்ற சிறு ஊதியத்தைக் கொண்டு சிக்கனமாய் வாழ்ந்து காட்டினாயே, பெற்ற பிள்ளைகள் நால்வரையும் சீரும் சிறப்புமுடன் வாழ்விக்க விரும்பினாயே அது முற்றுப் பெற முன்னம் ஓடிமறந்தாயே. உள்ளருமை தெரியாத கயவர்கள் உன்னை இகழ்ந்திருப்பர் ஆனால் நானோ உன்னருமை தெரிந்து மனஉரர்ப் போற்றுகின்றேன் வாழ்த்துகின்றேன் ஆத்ம சடேற்றம் கருதி சமயத்துறையிலும் ஈடு கொண்டாய். ஐங்கரனின் பூசைக்கு வேண்டும் பூக்கொணர்ந்தாய் அபிடேக காரியங்களில் என் தனக்கு உதவி செய்தாய் இவ்வரிய செயல்கள் உன் குடும்பத்தை வாழ்விக்கும்.

நண்பனே நாம் இருவரும் சிறுவயது தொடக்கம் இன்று வரை சந்தோஷமாக பேசி சிரித்த நாட்கள் எத்தனை எனது விட்டுச் சுபகருமங்களில் பங்கு கொண்டு ஆற்றிய பணிகள் எத்தனை. தக்கதோர் வேளையில் எல்லாரும் செய்ய மறுத்த பணியை விருப்புடன் செய்தாயே அதன் பயன்தான் எத்தனை இவற்றை எல்லாம் நினைக்கும் போது என் நெஞ்சம் கவங்குகின்றது தங்கள் ஆத்மா சாத்தியடைவதாக.

நண்பன் நவரத்தினம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)

நன்றி கூறுகின்றோம்

எமது அருமைத் தந்தையாரின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு ஒடோடி யும் வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தவர்கள், அவருடைய அந்திமக் கிரியைக்கு ஆகவேண்டுவனவற்றை ஒடியாடித்தேடி உபகரித்து உதவியவர்கள், அந்திமக் கிரியைகளிலும், பின் தொடர்ந்த கிரியை களிலும் பங்குபற்றித் சிறப்பித்தவர்கள் நேரில் வரமுடியாதையி னால் அநுலாபச் செய்தி அனுப்பி எமது துன்பதுயரங்ில் பங்கு கொண்டு ஆறுதல் அளித்தவர்கள், அவரது அந்தியேடடி, வீட்டுக் கிரியைகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தவர்கள், அவர்க்கு அர்ப்பணிக் கப்படும் இன்னூல் உருவும் திருவும் உள்ளதாக வெளிவர உதவிய வர்கள், சுருங்கிய கால எல்லையில் இந்நூலைத் திரும்பட அச்சேற்றி உதவிய மஹாத்மா அச்சக அண்பர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

★ நன்றி ★

இங்ஙனம்
மனைவி, பிள்ளைகள்

‘மகேஸ்வரம்’
உரும்பிராய் தெற்கு,
உரும்பிராய்,
06-03-1903

ஏழாலை மஹாத்மா அச்சகம், கந்தூர்மடம்
